

ហើយដោយមិនបានដឹង

 អរគុណបងប្រុស នេវីល។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ ខ្ញុំ បានគិតពីអ្វីមួយ តើមែនទេ? ខ្ញុំចង់អរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែល ពិតជាល្អ សម្រាប់ការថែរក្សាកូនរបស់បងប្រុស ខេប។ វាបានកើតឡើងគឺជា ពេលវេលាតិចតួចដែលខ្ញុំត្រលប់មករដ្ឋអិនឌៀរអាណារីញ។ ខ្ញុំដឹងថាពួកគេ មិនមែនថតសម្លេងនេះទេ ខ្ញុំគិតថាពួកគេមិនថតទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំមិនឃើញមាន នរណាម្នាក់នៅទីនោះ ដូច្នេះពួកគេ...ខ្ញុំត្រលប់ទៅបរាញ់កំប្រុក។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំ គិតថាឆាលីនឹងត្រូវដាក់ខ្ញុំជាមួយគាត់ គាត់និងនីលលី និងអ្នកខ្លះចុះនៅរដ្ឋខេនតា គឺរយៈពេលមួយឬពីរថ្ងៃ ដើម្បីបរាញ់សត្វកំប្រុក។ អញ្ចឹង ខ្ញុំគួរបោះចោល ប្រភេទ អ្វីដែលកំសាន្តផ្សេងទៀត ហើយមកទីនេះ...ប្រហែលពាក់កណ្តាលខែសីហា ហើយទៅបរាញ់កំប្រុកជាមួយឆាលីនិងប៊ែង និងពួកគេទាំងអស់គ្នា។ វាជារឿង ប្រពៃណីមួយសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយដូច្នេះ ខ្ញុំបានយកជូ...

2 នៅពេលដែលយើងនៅទីនេះក្នុងពេលផ្សេងទៀត គ្រប់គ្នាបានឈឺ ការផ្លាស់ ប្តូរពីអាកាសធាតុក្តៅខ្លាំងចុះមក—ទៅជាត្រជាក់ដែលអ្នកបានទទួលនៅទីនេះ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគិតថានេះមិនត្រជាក់ទេ ប៉ុន្តែអ្នកចេញមករដ្ឋអារីហ្សូណាម្តង។ វា គឺ១០៩នៅក្នុងម្លប់ពេលខ្ញុំចាកចេញពេលព្រឹកផ្សេងទៀត ហើយបន្ទាប់មកនៅ ប្រហែលពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ នៅពេលយប់ ពេលខ្យល់ត្រជាក់ធ្លាក់ចុះមកពីលើ ភ្នំ វានៅតែ៩៦។ អ៊ូ—ហ៊ី។ ឃើញទេ នោះគឺនៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ នៅពេល ដែលខ្យល់ត្រជាក់កំពុងធ្លាក់ចុះ។ ដូច្នេះវាជា... កន្លែងនោះមិនអីទេនៅរដូវរងារ ប៉ុន្តែវាសម្រាប់ខ្សាច់និងដីដងចក់នៅរដូវក្តៅ មិនមែនសម្រាប់មនុស្សទេ។ សូម្បីតែ សត្វទាំងអស់ក៏ចេញទៅភ្នំ។ ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រវាបានទេ។

3 ហើយខ្ញុំបានចេញក្រៅហើយបាញ់កាំភ្លើងតូចរបស់ខ្ញុំ គ្រាន់...តែចង់ប្រាប់អ្នក អំពីក្មេងប្រុសតូចរបស់លោក ខេប។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...ហើយ ជូ ខ្ញុំនឹងត្រូវ ឱ្យគាត់នូវកាំភ្លើង ពីព្រោះគាត់អាចជួយខ្ញុំបាន។ យើងបានបាញ់វា ហើយខ្ញុំគឺ—ខ្ញុំ បានបើកថយន្តនៅចំងាយ៥០ម៉ែត។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅ—ទៅជូ...ជូបាន និយាយថា “ប៉ា ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន។” មិត្តតូចកំសត់បានឈឺក្បាល។ ខ្ញុំបាន

អធិស្ឋានអោយគាត់ គ្រុនក្តៅខ្លាំង។ គាត់បានចេញទៅជួរជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំ...

4 ដែលមានពីរភាគដប់នៅក្នុងកាំភ្លើងលេខ២២ វាឆ្លងកាត់បន្ទាត់នៃភ្លើងរបស់វា នៅចម្ងាយម្ភៃប្រាំម៉ែត គឺនៅម្តងទៀតនៅហាសិប គ្រាន់តែដូចគ្នា ប្រសិនបើវាខ្វល់ —១០។ ដូច្នោះខ្ញុំ...ខ្ញុំបានបាញ់វានៅចម្ងាយម្ភៃប្រាំម៉ែត្រ។ ដូច្នោះខ្ញុំមានឡានពីរ បន្ថែមទៀតហើយខ្ញុំដាក់វាឡើង ហើយប្រសិនបើដូមិនបើកឡានទាំងពីរនោះទេ! ខ្ញុំ មិនមានឡានទៀតទេ ដូច្នោះខ្ញុំដាក់បំណែកព្រាបដីឥដ្ឋចាស់ហើយវាបានផ្ទុះឡើង នៅទីនោះ តើមានអ្នកដាក់អន្ទាក់បាញ់នៅឯណា ប្រហែលឆ្លងកាត់មួយភាគបួន អឺញ វាចេញនៅចម្ងាយហាសិបម៉ែត្រ ហើយគាត់កាត់វាពាក់កណ្តាលជាពីរ។ ហើយកែវយិតត្រូវបានកំណត់លើភ្នែក គ្រាន់តែចាស់ជាងគាត់ពីរបីឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកដឹងទេ? ខ្ញុំត្រូវទៅហើយប្រាប់ប៊ីលីឱ្យឈប់នៅ ជើងខ្ញុំចាប់ពីពេលនេះតទៅ” ឃើញទេ?

5 ដូច្នោះខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វី” និយាយ “សូមចុះទៅ បង្ហាញបងប្រុសណូមែនបែបនោះ។”

6 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជូននៅក្នុងការប្រកួតនៅទូទាំងពិភពលោកខ្ញុំមិន ខ្វល់ ថានរណាឈ្នះនោះទេ មិនខ្វល់នរណាទេ...” ឥឡូវ រយន្តមិនបានបើកទៅមុខ ទេ ពួកគេត្រូវបានបើកទៅត្រង់។ ហើយបំណែកនោះ មិនទាន់ចប់ទេ ខ្ញុំគិតថា មួយភាគបួនអឺញ ហើយកម្រាស់ដប់ប្រាំមួយ និងកម្ពស់មួយភាគបួនអឺញ គាត់ បានកាត់វាពាក់កណ្តាលជាពីរ នៅចំងាយហាសិបម៉ែត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅ លើលោកនេះគ្មាននរណាម្នាក់អាចបាញ់បានល្អជាងនេះទេ។ ពួកគេអាច ជា ម្ចាស់ជើងឯក អាចធ្វើរឿងដូចគ្នា ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចធ្វើបានល្អជាងនេះបីដងទេ។” ម្តួលមិនមែនកោងទេ គ្រាន់តែជារន្ធត្រងតាមក្រដាសដែលជាកន្លែងម្តួលទំលុស ឆ្លងកាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “គ្មាននរណាម្នាក់អាច—បាញ់បានល្អជាងនេះ ទេ។” ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំគិតថាការឈឺក្បាលរបស់គាត់បានចេញឆ្ងាយពីគាត់បាត់ ហើយ។

7 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ចូរទៅបង្ហាញរឿងនេះដល់បងប្រុស ណូមែន” ដែលធ្វើការសម្រាប់ហ្វាល់និងស្រ្តីម បងប្រុសតូនីស្រូម៉េ នៅកន្លែង លក់ទំនិញកីឡា។

8 គាត់បាននិយាយថា “ចូរទៅឯបីលីជាមុនសិន។” គាត់និយាយថា “ខ្ញុំ—គ្រាន់តែចង់ប្រាប់ប៉ុប៊ីអ្វីមួយ។” ឃើញទេ? ហើយ និយាយដោយត្រង់ បងប្រុសរបស់គាត់មិនដែលធ្វើបានល្អបែបនេះទេ។ ដូច្នោះគាត់និយាយថា “យើងទៅទីនោះជាមុនសិន។”

9 ហើយដូចខ្ញុំចូលដល់មាត់ទ្វារ បីលីនៅតែស្ថិតក្នុងសម្លៀកបំពាក់របស់គាត់ដដែល។ ហើយគាត់បាននិយាយថា...យើងបានចុះមុននេះ វាក្តៅខ្លាំងណាស់។ ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា...មានទូរស័ព្ទជាទី១។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...គាត់មើលមកខ្ញុំដូចនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រហែលជាការហៅរបស់អ្នកឈឺ។” ហើយវាគឺជាបងប្រុស ខេប ខលសម្រាប់កូនប្រុសរបស់គាត់ នៅក្នុងបន្ទប់វះកាត់ជាមួយនឹងជំងឺរលាកទងស្នូត។ ហើយឥឡូវនេះគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថាកូនប្រុសរបស់គាត់កំពុងជាសះស្បើយពិតប្រាកដ ល្អណាស់។

10 ដូច្នោះ ឃើញពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់បានធ្វើការនោះ សូម្បីតែសំលេងតូចនៃក្មេងប្រុសដូ? ជំនួសឱ្យការចុះទៅឯបងប្រុសណូមែន ដែលមិនបាននៅទីនោះ ហើយឡើងមក។ ហើយបងប្រុសខេបនិងខ្ញុំបានចូលរួមជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំមិននិយាយថាវាគឺជាការអធិស្ឋានរបស់យើងដែលបានធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែវាពិតជាមានន័យសម្រាប់គាត់ចំពោះពួកយើងឲ្យមានទំនាក់ទំនងដូចនោះ។ ហើយ និយាយដោយត្រង់ នោះជាអ្វី...នៅពេលអ្នកបាន—អ្នកត្រូវមានជំនឿលើអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ? ហើយ នោះ សេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ក្នុងការខលហៅ ហើយបីលីលីគឺ...

11 ពួកគេបានបញ្ចូលប្រាក់។ គាត់បាននិយាយថា “នេះច្បាស់ជាមានរយៈពេលយូរណាស់” គាត់និយាយ “គាត់បានបញ្ចូលលុយជិតប្រាំដុល្លារនៃការប្តូរប្រាក់នៅក្នុង៣...សម្រាប់ការហៅទូរស័ព្ទរយៈពេលបីនាទី។” ហើយខ្ញុំបានគិតថាវាអាចត្រូវបានខលមកពីញូវយ៉កឬចេញនៅក្នុង កោះមួយឬកន្លែងណាមួយ។ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើការខលពីមនុស្សម្នាក់ ទៅ ម្នាក់ទៀត ដើម្បីបាន ជួបបីលីលីជំនួសឱ្យឡើយ អ្នកឃើញទេ ហើយនោះជាអ្វីដែលគាត់ចំណាយ ប្រាក់ដើម្បីធ្វើការនោះ។

12 ហើយឥឡូវនេះកូនប្រុសរបស់គាត់បានជាសះស្បើយហើយ។ បងប្រុសខេបបាននិយាយថាត្រូវពេទ្យ ផ្តល់នូវក្តីសង្ឃឹមតិចតួចណាស់សម្រាប់គាត់ដែលអាចជាសះស្បើយ អ្នកឃើញទេ ពីការវះកាត់នេះ។ ហើយយើងអរគុណដល់ព្រះនៅព្រឹកនេះសម្រាប់រឿងនេះ រីករាយណាស់សម្រាប់វា។

13 ឥឡូវនេះ យើងបាន ពន្លឺថ្ងៃនៅព្រឹកនេះ ហើយខ្ញុំមានពេលប្រហែលបីម៉ោង សម្រាប់គេង ហើយ—ខ្ញុំអស់កំលាំងណាស់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលក្រុមជំនុំ... មកដល់ព្រះវិហារ ហេតុអ្វី ខ្ញុំត្រូវតែចុះមក។

14 ហើយបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំត្រូវចុះទៅខេនតាគី ដូចខ្ញុំបាន និយាយដែរ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានសន្យាថានឹងអធិប្បាយនៅថ្ងៃអាទិត្យពេលខ្ញុំត្រឡប់ មកទីនេះ ហើយខ្ញុំគួរតែធ្វើវានៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយនេះ ព្រោះខ្ញុំនឹងត្រូវ... ខ្ញុំត្រូវត្រលប់ ទៅវិញ។ ដោយសារតែខ្ញុំនឹងទៅម្តងទៀត នៅក្នុងប្រទេសកាណាដា។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ គួរតែធ្វើវានៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយនេះ និងព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។

15 ហើយបងប្រុសនេវីល បាននិយាយថា “ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនចេញទៅក្រៅ និងសួរសុខទុក្ខមនុស្ស ហើយនិយាយជាមួយពួកគេតែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះ?”

16 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស នេវីល ខ្ញុំមិនបានបើកព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ សោះ។” ខ្ញុំឆ្លើយថា “ខ្ញុំ...”

17 គាត់ឆ្លើយថា “មែនហើយ ចេញទៅនិយាយអ្វីមួយដល់ពួកគេ។” ហើយ បងស្រីនេវីល ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកធ្វើវាយ៉ាងម៉េចទេ។ គាត់ជាមិត្តដែលពូកែ បញ្ចុះបញ្ចូល។ ប៉ុន្តែខណៈពេល...

18 ខ្ញុំគ្មានឱកាសនិយាយរឿងនេះទេនៅពេលដែលកន្លែងនោះពេញ ហើយ មាន មនុស្សច្រើនកុះករ និងអ្វីៗទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំពិតជាដឹងគុណព្រះជាម្ចាស់ចំពោះ គ្រុគង្វាលម្នាក់ដូចជាបងប្រុស អ័រមែន នេវីល។ ស្មោះត្រង់ គ្រាន់តែស្មោះត្រង់ តាមដែលគាត់អាចធ្វើទៅបាន ហើយមិនដែលគាត់អ្វីទាំងអស់ទេ។ ខ្ញុំអង្គុយនៅ ខាងក្រោយ... ខ្ញុំមានកន្លះម៉ោងដែលអាចនិយាយយ៉ាងរលូនជាមួយគាត់ពេល ខ្ញុំកំពុងរីករាយជាមួយបងប្រុសម៉ាន ខ្ញុំនឹងប្រាប់គាត់បន្ថែមទៀតអំពីរឿងនេះ នៅពេលយើងទៅដល់រដ្ឋទូឡូរ៉ាដូនៅឆ្នាំនេះ។ ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងរីករាយ នឹងសាររបស់គាត់ ហើយខ្ញុំបាននិយាយជាមួយបងប្រុសនេវីល។ ខ្ញុំបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំមិនទាំងបានប្រាប់មនុស្សអំពីអ្វីសោះពីគ្រុគង្វាលល្អរបស់យើង។” ខ្ញុំបាន សួរថា “តើមនុស្សទាំងនោះធ្វើល្អជាក់អ្នកទេ?”

បាននិយាយថា “គ្មានអ្វីប្រសើរជាងនេះទេ។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំរីករាយដែលបានស្តាប់។”

19 ពេលគ្រូគង្វាលពេញចិត្ត ហើយក្រុមជំនុំពេញចិត្តនោះ គឺជាក្រុមជំនុំដ៏ល្អមួយ ហើយបន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ហើយខ្ញុំគិតថា ដើម្បីមើល ពួកគេពេញចិត្តជាមួយគ្នា ជាពិសេសនៅក្នុងថ្ងៃនៃសារនេះដែលយើងនាំយក ខ្ញុំ គិតថាបង្ហាញពីការបន្តនៃសារជាមួយ មនុស្សនិងជាមួយព្រះ។ ឃើញទេ?

20 ខ្ញុំពិតជាមានអំណរគុណណាស់ចំពោះបងប្រុស អំរែន នេវីល និងភរិយា ដ៏ល្អរបស់គាត់ និងក្រុមគ្រូសារ។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានថាព្រះនឹងរក្សាពួកគេឱ្យ ស្មោះត្រង់នឹងទ្រង់និងបុព្វហេតុទ្រង់។ ហើយបើវាពេញចិត្តចំពោះព្រះ ដូច្នេះសូម ឱ្យយើងកំពុងឈរនៅទីនេះក្នុងរោងឧបោសថនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យាងមកសម្រាប់យើង នឹងនាំយើងទៅនៅគ្រាលើកឡើង។ យើងសង្ឃឹមថាយើង ទាំងពីរចាស់ហើយ បងប្រុស នេវីល នឹងមានដៃម្ខាងទៅវិញទៅមក ហើយ ឈរនៅលើជំហររបស់យើង នៅតែព្យាយាមតោង។ ឃើញទេ? “បន្ទាប់មកយើង នឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងពេលមួយភ្លែត គឺមួយប្រិចវែក។”

ហើយអារស្បែកចាស់ៗទាំងនេះនឹងត្រូវធ្លាក់ចុះ និង
លើកឡើង
ហើយចាប់យករង្វាន់អស់កល្បជានិច្ច
ហើយស្រែកពេលដើរកាត់អាកាស
“លាហើយ លាហើយ ពេលអស្ចារ្យនៃការអធិស្ឋាន!”

យើងបន្តទៅមុខទៀត។

21 ពួកអំពីការព្យាបាលបងប្រុស ខុមមើពីព្រះអម្ចាស់ ហើយអរគុណសម្រាប់រឿង នោះ។ រឿងជាច្រើន។ ដូច្នេះខ្ញុំមានអំណរគុណដែលបាននៅទីនេះពេលព្រឹក។ ហើយខ្ញុំបានគិត ជំនួសវិញ...

22 ខ្ញុំតែងតែមកទីនេះជាមួយអត្ថបទជាក់លាក់ ហើយអធិប្បាយ។ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំ ទើបនឹងចេញ—ព្រឹកនេះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស នេវីល ខ្ញុំមើល នាឡិកាយ៉ាងស្រួល ហើយប្រហែលជាឱ្យមនុស្សចេញទាន់ពេល ហើយគ្រាន់តែ និយាយជាមួយអ្នកចេញពីចិត្តខ្ញុំ ពីរបីនាទី គ្រាន់តែរឿង ដែលយើងទើបតែ... ទេ ពួកគេមិនប៉ះវាឬអ្វីនោះទេ ដូច្នេះយើងគ្រាន់តែមានការប្រកបគ្នានៅពេលមាន ក្រុមជំនុំនៅទីនេះ អ្នកឃើញទេ យើងរួមគ្នា។”

ដូច្នេះសូមអធិស្ឋាន។

23 ព្រះយេស៊ូវជាទីស្រឡាញ់ យើងមានអំណរគុណចំពោះទ្រង់ ចំពោះ ឯកសិទ្ធិ ដែលយើងមាននៃការជួបប្រជុំគ្នានៅទីនេះ។ ហើយ អូ ដូចដែលទូលបង្គំបានមើល នៅលើរោងឧបោសថនេះព្រឹកព្រលឹមនេះ បន្ទាប់ពីពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ឆ្លងកាត់ ទូលបង្គំបានគិតពីរបៀបដែលទ្រង់បានឈរនៅក្បែរវា។

24 ហើយទូលបង្គំគិតពីស្រះទឹកចាស់ដែលមាននៅទីនេះ និងស្មៅចាស់ធំៗ ឈរឡើង ត្រង់កន្លែងដែលវេទិកានេះនៅ។ ក្នុងនាមជាក្មេងប្រុសតូច ទូលបង្គំ —ទូលបង្គំបានឈរនៅទីនេះ។ លោកអ៊ីងដាំបាននិយាយថាយើងអាចមាន ច្រើនសម្រាប់តែប្រាក់បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ និងបង់អ្វីមួយតិច ហើយគ្មានប្រាក់ គ្មាន វត្ថុបញ្ចាំ ឬគ្មានអ្វីផ្តល់ជូន ប៉ុន្តែគ្រាន់តែព្យាយាមសាក។ តើវាយ៉ាងម៉េច នៅពេល ដែលតម្លៃមុខពេញជាងពីរពាន់ដុល្លារ ជាមួយនឹងការបង់រយៈពេលម្ភៃឆ្នាំ។

25 ហើយឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ មើលវាឥឡូវនេះ! ហើយនៅពេលវានៅក្មេង នៅឡើយ ពេលអង្គុយនៅក្នុងរន្ធមួយនៅទីនេះ ទឹកចាក់ចូលទៅក្នុងវា របៀបដែល ទ្រង់សន្យាចំពោះយើងថា ដោយព្រះបន្ទូល: “អញជាព្រះអម្ចាស់បានដាំវា អញនឹង ស្រោចទឹកវាទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ក្រែងលោអ្នកខ្លះនឹងត្រូវដកហូតពីដៃអញ។”

26 ក្នុងពេលតែមួយ មនុស្សនិយាយថា “ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ វានឹងត្រូវក្លាយ ជាហ្គារ៉ាស។”

27 ប៉ុន្តែតាមពិតមានព្រលឹងរាប់ពាន់នាក់បានរកឃើញព្រះគ្រីស្ទនៅឯរោង ឧបោសថនេះ។ ហើយរោងឧបោសថ បុណ្យជ្រមុជទឹកតែងតែ... មនុស្សបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ អំ ពារនាវដល់ព្រះនាម ទ្រង់ លាងសំអាតអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ មនុស្សពិការរាប់រយនាក់ រងទុក្ខ ពិការ ភ្នែក។ មនុស្សខ្លិន មានធំ ដី មហារីកស៊ី បានដើរចេញពីវេទិកានេះ។ ចូលមក ជិតស្លាប់ ទាំងប្រុសទាំងស្រី ទាំងក្មេងប្រុសទាំងក្មេងស្រី ហើយចេញទៅរកជីវិត ថ្មី ដោយមានសាច់ថ្មីនៅលើខ្លួនរបស់ពួកគេ ហើយដើរបានម្តងទៀត។ ទុកកង រុញរបស់ពួកគេ កៅអីរុញ ឈើច្រត់ ជាដើម។ ឱព្រះអង្គអើយ សាមសិបឆ្នាំនៃ ការបម្រើ!

28 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំចង់ចាំនៅពេលព្រឹកដែលយើងបានដាក់គ្រឹះ។ ហើយទ្រង់បានផ្តល់ការបើកសម្តែងនៅទីនោះ បង្ហាញទឹកកន្លែង ខ្ទប់និងកកស្ទះ

ជ្រុងដីស្រស់ស្អាត ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំដឹងថាវាមិនអាចហាជ័យទេ។ ដូច្នេះទូលបង្គំ សូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់រឿងទាំងអស់នេះ។

29 ពួកគេភាគច្រើនធ្វើបានល្អ ហើយបានបញ្ចប់ការប្រណាំង ហើយបានរក្សា សេចក្តីជំនឿ ផ្អែកនៅត្រង់កន្លែង រង់ចាំ រង់ចាំឥឡូវនេះក្នុងការងារ និងកិច្ចការបម្រើ របស់ពួកគេតាមពួកគេ រង់ចាំម៉ោងសម្រាប់ត្រឡប់ឡើង ហើយផ្តុំឡើងម្តងទៀតដើម្បី ទទួលបានជីវិតថ្មី រាងកាយថ្មី។ ភាគច្រើននៃពួកគេចាស់និងញី អ្នកខ្លះក្មេងវ័យ ខ្លះវ័យកណ្តាល ជាដើម។ តែនាមទ្រង់គួរសរសើរសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់។

30 ឥឡូវនេះយើងកំពុងតែឈរនៅទីនេះម្តងទៀត គឺពី—មុខមនុស្សរស់និង មនុស្សស្លាប់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងចាក់ប្រេងតាំងព្រះបន្ទូលទ្រង់នៅព្រឹក នេះ។ ទូលបង្គំមិនដឹងអ្វីដែលត្រូវនិយាយទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹង ផ្តល់របស់នោះ ដែលទ្រង់តែងតែធ្វើវាព្រះ អម្ចាស់អើយ។

31 សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាលរបស់យើង បងប្រុស នេវីល និងភរិយារបស់ គាត់។ ជូនពរដល់អ្នកចាស់ទុំ ក្រុមប្រឹក្សា ឌីកុន សមាជិកទាំងអស់នៃរាងកាយ។ សូមឲ្យ ជាមួយគ្នា យើងរស់នៅជីវិតនេះ ថានៅក្នុងជីវិតដែលនឹងមកយើងនឹង មានជីវិតអស់កល្ប។

32 សូមជួយយើងនៅព្រឹកនេះដើម្បីទទួលបានការកែតម្រូវពីព្រះវិញ្ញាណនិង ព្រះបន្ទូល ថាយើងអាចរៀបចំខ្លួនយើងនៅពេលដែលយើងចេញពីទ្វារនៅព្រឹកនេះ បានប្តេជ្ញាចិត្តក្នុងការរស់នៅក្នុងជីវិតដែលប្រសើរជាងយើងកាលពីមុន។ យើង សូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

33 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែបើកព្រះគម្ពីរនៅទីនេះ ហើយវាបានកើតឡើងនៅ ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ។ ខ្ញុំនៅក្នុងវិវរណៈ៣ ដូច្នេះខ្ញុំនឹងអាននៅលើទំព័រនេះ លើសារ —ទៅក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ។

34 ហើយខ្ញុំចង់ប្រកាស ផងដែរ បងប្រុសនេវីលបានប្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុស ជាណែល ដូចដែលខ្ញុំបានមើលទៅក្រោមហើយឃើញគាត់អង្គុយនៅទីនេះ គឺស្ថិត—នៅក្នុង កម្មវិធីជុំសជុល មួយចំហៀងនៃ មែមជីស។ នៅឯ—ឯ...ណាមួយអ្នកដឹងពីកន្លែង ដែលរឹមភី ជើងហាំប៊ីហ្គីធ្លាប់ប្រើ គាត់មាន—តង់នៅទីនោះ ដែលកំពុងព្យាយាម កាត់និងស្វែងរកម៉ោងអ្នកដែលរង្វេងបាត់បែបនោះ ដែលត្រូវបានតែងតាំង ឡើងសម្រាប់ជីវិត គាត់នឹងឈ្នះតាមរយៈការបម្រើរបស់គាត់ទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ។

ហើយគាត់បានបិទវាសម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យ ដោយសារកម្មវិធីនៅឯរោងឧបោសថ ចាប់ផ្តើម និង—និងដែលស្មោះត្រង់នឹងបងប្រុស។ ហើយយើងចង់អោយអ្នកដឹង ថាកម្មវិធីនឹងត្រូវបើកនៅយប់ថ្ងៃច័ន្ទបន្ទាប់នៅសប្តាហ៍ក្រោយ។ ហើយខ្ញុំដឹងថា អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានគេអញ្ជើញយ៉ាងរាក់ទាក់ដើម្បីស្តាប់បងប្រុសជាណែល នាំសាររបស់គាត់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទ។

35 ហើយឥឡូវនេះអនុញ្ញាតឱ្យយើងអានពីវិវរណៈដំពូកទី៣គ្រាន់តែជាផ្នែកមួយ និយាយថាយើងអានព្រះគម្ពីរ។ ដោយសារតែអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយអាចនឹងកន្លង បាត់ទៅ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលនឹងមិនដែលបាត់ឡើយ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹង ថាត្រូវចាប់ផ្តើមពីអ្វី ទៅធ្វើអ្វី ទៅកន្លែងណា ប៉ុន្តែខ្ញុំកំពុងអានសម័យកាលក្រុមជំនុំ ឡេឌីសេ។

...ចូរសរសេរធ្វើទៅទៅតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុង...ឡេឌីសេថា ព្រះ ដ៏ជា អាម៉ែន ជាស្នូលស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ ជាដើមការ ដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះថា

អញស្គាល់ការដែលឯងធ្វើ ...ហើយថា ឯងមិនត្រជាក់ ក៏មិនក្តៅផង អញចូលចិត្ត...ឲ្យឯងបាន ទោះត្រជាក់ឬក្តៅក្តី

ដូច្នោះ ដោយព្រោះឯងគ្រាន់តែស្ទើរៗ ប៉ុណ្ណោះ គឺមិនមែនត្រជាក់ ក៏ មិនក្តៅផង នោះអញនឹងខ្ជាក់ឯងចេញពីមាត់អញទៅ

ដោយព្រោះឯងអួតថា ឯងជាអ្នកមាន បានកាន់តែស្តុកស្តម្ភឡើង ហើយ ក៏មិនត្រូវការនឹងអ្វីសោះ តែឯងមិនដឹងថា ឯងវេទនា...លំបាក... ទំលក្រ...ខ្វាក់ភ្នែក...ហើយអាក្រាតវិញនោះទេ

បានជាអញទូន្មានឲ្យឯងទិញមាសដែលសំរុងក្នុងភ្លើងពីអញ ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាអ្នកមានពិតមែន ...ហើយទិញសំលៀកបំពាក់ស ឲ្យបានស្លៀកពាក់ កុំឲ្យគេឃើញកេរ្តិ៍ខ្មាស ដែលឯង នៅអាក្រាតនោះ ឡើយ ព្រមទាំងថ្នាំលាបភ្នែកផង ឲ្យឯងបានមើលឃើញវិញ

អញបន្ទោស ហើយផ្ទាញ់ផ្ទាល់ ដល់អស់អ្នកណាដែលអញ ស្រឡាញ់ ដូច្នោះ ចូរមានចិត្តឧស្សាហ៍ ហើយប្រែចិត្តចុះ

36 អ្នកដឹងទេ កន្លែងណានៅទីនោះ ដូចជាខ្ញុំកំពុងអាន ខ្ញុំ... ប្រសិនបើអ្នកចង់ដឹង ខ្ញុំសូមមួយនាទី ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានរកឃើញកន្លែងខ្លះដែលល្អសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាវានៅឯណាទេនៅពេលនេះ។ វានៅទីនេះ។

...តែឯងមិនដឹងថា...ឯងវេទនា...លំបាក...ទីលក្រៅ...ខ្វាក់ភ្នែក...

ហើយអាក្រក់វិញនោះទេ

37 អូ ខ្ញុំអើយ! នោះគឺជារូបភាពនៃក្រុមជំនុំនៅថ្ងៃនេះ! ឥឡូវនេះ វាគឺ ខ្ញុំ—គិតថាសម័យកាលក្រុមជំនុំនៅទីនេះ ដែលយើងកំពុងនិយាយ... ពិតណាស់ ខ្ញុំមានគ្រាពួកជំនុំចេញមកនៅក្នុងសៀវភៅ។ ប៉ុន្តែគឺថាជាសម័យកាលឡៅឌីសេក្រុមជំនុំដែលយើងកំពុងស្ថិតនៅ សូមក្រឡេកមើលលក្ខខណ្ឌ។

38 ខ្ញុំមិនចង់យកអត្ថបទប្រអូរផ្សេងទៀតទេ ពីព្រោះយើងមិនគ្រាន់តែ...និយាយដោយសាមញ្ញ ដូចដែលយើងឃើញនិយាយអំពីអ្វីដែលព្រះអម្ចាស់នឹងដឹកនាំយើងធ្វើ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយដែលអាចជួយយើង។

39 ចូរគិតអំពីគ្រាពួកជំនុំឡៅឌីសេនិងស្ថានភាពរបស់វានៅថ្ងៃនេះ។ ដូចតាមដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំមិនឃើញមានអ្វីលាក់កំបាំងទេ នៅពេលនេះការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ក្រៅពីការត្រៀមខ្លួននៃក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំគិតថាមួយក្នុងចំណោម—ការព្យាករ...

40 កាលពីម្សិលមិញ មកដល់នៅក្នុងឡាន យើងបានបើកឡានក្នុងរយៈពេលពីរថ្ងៃ ពីតុកសុន នៅទីនេះ ពីរពាន់ម៉ាយល៍ ប៊ីលីនិងខ្ញុំ។ ហើយដូច្នោះ ឥឡូវនេះ នោះមិនដែលបំពានច្បាប់នៃល្បឿនទេ។ យើងនៅត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ ប្រសិនបើគាត់បើកឡាន ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានមួរឡើង—កណ្តាប់ដៃខ្ញុំដូចកាំភ្លើងបាញ់ជាមួយព្យញ្ជន៍នៅខាងក្រោយ។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់ទៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “រង់ចាំបន្តិច កូនប្រុស។”

ឥឡូវគេប្រាប់យើងថា “សូមឲ្យអ្វីដែលជារបស់សេសារទៅសេសារចុះ។”

41 បន្ទាប់មកយើងចូលមកទីនេះនៅយប់ចុងក្រោយ ក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដេកនៅលើផ្លូវ ដែលមានអាយុប្រហែលបីឆ្នាំ ម្តាយបានស្លាប់នៅក្នុងប្រឡាយ។ ក្មេងប្រុសស្រវឹងស្រាខ្លះ មកពី R.O.T.C. មានអាយុដប់ប្រាំបីឆ្នាំ។ បើកបរមួយរយម៉ែម៉ាយ

ក្នុងមួយម៉ោង នៅខាងឆ្វេងដៃនៃផ្លូវ ត្រូវបានសម្លាប់។ ហើយខ្ញុំគិតថាគាត់ក៏ស្លាប់
ដែរ។ បន្ទាប់មកអ្នកអាចដឹងថាវាជាអ្វី។

“សូមថ្វាយរបស់សេសារទៅសេសារចុះ។”

42 មនុស្សស្លូតត្រង់ស្លាប់។ ក្មេងស្រីអាយុ៣ឆ្នាំម្នាក់បានបាត់បង់ជីវិត
ដោយសារតែទាហានស្រីរឹងនោះ ឃើញទេ បើកបរមួយរយម៉ែម៉ែលក្នុងមួយម៉ោង
តាមការប៉ាន់ស្មាន នៅលើផ្លូវខុស។ មកដល់លើភ្នំ ហើយបាញ់ចុះទៅ ហើយ
សម្លាប់ពួកគេទាំងអស់នៅទីនោះ ជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំ...គាត់ក៏ជិតស្លាប់ ដែរ។ ដូច្នេះ
បន្ទាប់មកអ្នកអាចមើលឃើញ សូម្បីតែភាគីស្លូតត្រង់ក៏កើតឡើងដែរ...

43 ឥឡូវក្មេងប្រុសនេះមានទោសពីឃាតកម្មឈាមគ្រជាក់។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគិតថា
បើមនុស្សម្នាក់នឹងត្រូវគេចាប់បាននៅលើផ្លូវ ពេលកំពុងដឹក គាត់គួរតែត្រូវពិន័យ
ទោស ១០ឆ្នាំ ឃាតកម្មគិតទុកមុន...ឃាតកម្មគិតទុកជាមុន មនុស្សណាម្នាក់ គាត់
គ្រាន់តែ...អ្នកណាក៏ដោយ។

44 យើង នឹងមិនមានប្រយោជន៍អីសម្រាប់នយោបាយទេ។ វាល្អហើយ។
គំនិតរបស់ព្រះដែលមានស្តេចមួយអង្គ ជាស្តេចសុចរិត។ ប៉ុន្តែនយោបាយគ្រាន់តែ
រីករាលដាល ចេញ អ្នកអាចទិញអ្វីមួយចេញ បោកប្រាស់ កុហក លួច អ្វីៗ
ផ្សេងទៀត។ ដូចខ្ញុំបាននិយាយកាលពីពីរបីអាទិត្យមុន ហើយមើលទៅកន្លែង
ដែលអ្នកនៅ ឃើញទេ គ្មានអ្វីក្រៅពីរញ្ជ័ររញ្ជ័រនៃអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែស្តេចដ៏សុចរិត
ម្នាក់អាចបង្កើតច្បាប់របស់ទ្រង់បាន។ ហើយអ្នកអាចសម្លាប់មនុស្សម្នាក់ អ្នកដឹង
ពីនយោបាយល្អ ដែលមិនអីទេ អ្នកចេញពីវា។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ វាជា វា—វា...

45 ប្រជាធិបតេយ្យគឺជាគំនិតល្អ ប៉ុន្តែវានឹងមិនដំណើរការទេ។ ដូចកុម្មុយនីស្ត
អ៊ីចឹង រឿងទាំងអស់ធម្មតា វាស្តាប់មើលទៅល្អ ប៉ុន្តែវានឹងមិនដំណើរការ។ មិន
ទេ។ វិធី...របស់ព្រះដែលមានស្តេច ដូចជាវិធីគឺ ត្រឹមត្រូវហើយ អ្នកមានគំនិត
តែមួយផ្តោតលើ។ ដូចជាមេដឹកនាំម្នាក់និងសត្វក្លានមួយក្រុម ឬផ្សេងទៀត អ្នក
មិនអាចយកពីរបីរបស់វាបានទេ។ បន្ទាប់មក អ្នកធ្វើឲ្យពួកគេទាំងអស់ញ័រញ័រ
រួមគ្នា អ្នកមកជាមួយនឹងប្រភេទនៃគំនិតណាមួយ។

46 ដូច្នេះយើងឃើញពីស្ថាននៅថ្ងៃសព្វនេះ ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងមករបស់
ព្រះអម្ចាស់។

47 ប៉ុន្តែ ខណៈពេលដែលបងប្រុស នេវីល និងខ្ញុំ និងបងប្អូនផ្សេងទៀតកំពុង ព្យាយាមដើម្បីឃ្នាលហ្វូងចៀម ខ្ញុំមានអ្វីមួយនៅក្នុងគំនិតខ្ញុំឥឡូវនេះ ដែលបាន មក ដែលយើងអាចនិយាយអំពី។

48 នោះគឺ ខ្ញុំទទួលបានសំបុត្រនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ពីស្រ្តីល្អម្នាក់។ ខ្ញុំមិនដែល ទទួលបានវាទេ វាកើតចេញពីមនុស្សម្នាក់ទៀត។ ហើយនាងពិតជាធ្វើឱ្យខ្ញុំស្រក់ ទឹកភ្នែក ទៅជាបំណែក ឬព្យាយាមដើម្បី។ កំពុងនិយាយថា “តើអ្នកធ្លាប់...តើ អ្នកជាបុរសជំនួញគ្រីស្ទានមិនអាចធ្វើអ្វីមួយដើម្បីបញ្ឈប់បងប្រុសប្រាណហាំ បានទេឬ?” បាននិយាយថា “ដោយព្រោះគាត់បានយកសៀវភៅនេះចេញដែល មានឈ្មោះថា *សម័យកាលក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ* នាំយកមកថែមទៀត។” ហើយ និយាយថា “គាត់ចេះតែបែក គោលលទ្ធិពេនទីកុស្តទៅជាបំណែក។” បាន និយាយថា “ឥឡូវនេះគាត់កំពុងតែនិយាយអំពីភស្តុតាងដំបូងមិននិយាយភាសា ដទៃទេ។” ហើយនិយាយថា “អញ្ចឹង គាត់ប្រឆាំងនឹងគ្រូគង្វាលស្រ្តី។” ហើយ នេះគឺជាគ្រូអធិប្បាយស្រ្តីម្នាក់។ ហើយកូនប្រុសនាង ជាមិត្តភក្តិល្អបំផុតដែល ខ្ញុំមាននៅផែនដី។ នា ង...ពួកគេគឺនៅក្នុងចំណោមមិត្តល្អបំផុតដែលខ្ញុំមាន។ ហើយនាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ...”

49 ហើយបុរសនិងប្រពន្ធនេះ ខ្ញុំបានញាំអាហារពេលព្រឹកជាមួយពួកគេ ពួកគេ បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ មើលទៅនេះ។ តើអ្នកគិតយ៉ាងម៉េច?” ហើយទាញសំបុត្រមួយចេញ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ បងស្រី នាងគ្រាន់តែមិនយល់ប៉ុនោះ។”

50 ក្មេងប្រុសបានប្រាប់ខ្ញុំថាម្តាយរបស់ពួកគេគឺជាអ្នកអធិប្បាយស្រ្តីម្នាក់ ហើយ ថានាងមិនបានទៅសម្រាប់សារទេ។

51 ហើយឥឡូវនេះនាងនិយាយនៅទីនេះថា នាងថា “ឥឡូវគាត់និយាយថា ស្រ្តី គួរតែគ្មានសិទ្ធិអំណាចលើបុរសទេ។” ថា “តើគឺបេនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ជំនួយការរបស់ ប៉ូល?”

52 ប្រាកដណាស់ នាងជាអ្នកលក់ទំនិញ។ ហើយប៉ូលបានសួរប្រជាជន... តើ អ្នកគិតថាប៉ូលនឹងនិយាយថា “ចូរឱ្យស្រ្តីនៅស្ងៀមក្នុងក្រុមជំនុំ មិនអនុញ្ញាតឱ្យ ពួកគេនិយាយ” ហើយបែមកនិយាយថា “ឥឡូវ ភីបេ ដែលជាជំនួយការរបស់ខ្ញុំ

នៅក្នុងដំណឹងល្អ នាងនឹងអធិប្បាយពីរបីយប់”? ហេតុអ្វី គាត់ប្រឆាំងនឹងពាក្យរបស់គាត់ខ្លួនឯង។ ឃើញទេ?

53 ហើយបានចែងថា ស្រ្តីដែលធំជាងគេ (ខ្ញុំជឿថាវាគឺជា អេស ឆើរ គឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកចៅហ្វាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។) ថា “ស្រ្តីម្នាក់គឺក្នុងចៅហ្វាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ បើអញ្ចឹង គ្មានអំណាចលើមនុស្សទេ!”

54 ហើយអ្នកជំនួញម្នាក់ដែលបានជាសះស្បើយនៅទីនេះក្នុងក្រុមជំនុំមិនជាយូរប៉ុន្មានទេ គាត់និយាយថា... ឥឡូវនេះ ប្រពន្ធរបស់គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ដែលតែងតែធ្វើឱ្យយល់ច្រឡំពីខ្ញុំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ហេតុអ្វី បងស្រី តើវាធ្វើឱ្យគេយល់ច្រឡំលើអ្នកយ៉ាងម៉េច?”

បានឆ្លើយថា “មែនហើយ នេះគឺជាចៅហ្វាយស្រ្តី។”

55 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះជារឿងនយោបាយទេ មិនមែនក្រុមជំនុំទេ។ វាគ្មានអ្វីសោះធ្វើការជាមួយក្រុមជំនុំ។”

56 លោកប៉ូលបាននិយាយថា “ចូរឲ្យ ពួកគេនៅក្រោមការស្តាប់បង្គាប់ ដូចជាច្បាប់បានចែង។” ហើយច្បាប់មិនអាចដាក់ស្រ្តីម្នាក់ធ្វើជាបូជាចារ្យបានទេ។ មិនអាចដាក់វាបានទេ។ អ្នកនឹងមិនដែលឃើញស្រ្តីម្នាក់ដែលជាសម្តេចសង្ឃទេ។ អ្នកនឹងមិនដែលឃើញស្រ្តីជាបូជាចារ្យនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ អ្នកមិនដែលឃើញស្រ្តីជាគ្រូអធិប្បាយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ ពិតប្រាកដណាស់។

57 ពួកគេខ្លះជាហោរាស្រី ជាដើម។ ម៉ារ៉ាមនិងផ្សេងណាមួយ។ ហើយអេសឆើរ... ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកចៅហ្វាយលើជនជាតិអឺរ៉ុបស្រាវ័រ។ ពេលខ្លះពួកគេមានមហាក្សត្រីយានីជាស្តេចដែលត្រួតលើពួកគេ ដូច្នោះជាដើម ស្តេចនិងមហាក្សត្រីយានី។ ត្រូវឡើងគ្រងរាជ្យជំនួសស្តេច រហូតទាល់តែពួកគេជ្រើសរើសស្តេចមួយអង្គទៀត។ ជាដើម។

58 ក្នុង—នៅក្នុងតុកសុន រដ្ឋ អាវីស្យូណា យើងមានចៅក្រមស្រ្តីម្នាក់នៅទីក្រុង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទីក្រុងនេះត្រូវបានបំពុលខ្លាំង។ ហើយយើងមាន... ស្រ្តីគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើនៅក្នុងនយោបាយទេ។ នាងគ្មាន... អ្វីត្រូវធ្វើឬសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងក្រុមជំនុំដែរ។

59 កន្លែងរបស់នាងគឺជាមហាក្សត្រីរបស់បុរសនៅឯផ្ទះ។ ក្រៅពីនេះ នាងគ្មានអ្វីត្រូវធ្វើទេ។ ហើយយើងដឹងថានោះជាការពិត។ អ្នកនឹងមិនដែលរកឃើញ...ខ្ញុំដឹងស្តាប់ស្តាប់ទៅដូចជាម៉ូដ-ចាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំទទួលខុសត្រូវ។

60 ហើយខ្ញុំដឹងថា បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានចាកចេញពីផែនដីនេះ ខ្សែអាត់រ៉ឺដេអូហើយសៀវភៅទាំងនោះនឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់បន្ត ហើយកូនៗជាច្រើនរបស់អ្នកនឹងបានរៀនរកឃើញ នៅថ្ងៃក្រោយ ថានេះជាសេចក្តីពិត ព្រោះខ្ញុំនិយាយវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។

61 ឥឡូវនេះ យើងឆ្ងល់ពីរបៀបស្ត្រីម្នាក់ ដែលជាស្ត្រីល្អ ហើយនាងបាននាំយកមកនៅលើផែនដីនេះដោយប្តីស្មោះត្រង់របស់នាង ដែលជាបុរសល្អ ក្មេងប្រុសល្អ បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានជួប ពួកគេគឺជាបុរស ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានជួប។ ហើយយ៉ាងឆាប់រហ័ស គ្រាន់តែនៅពេលដែលពួកគេបានឮសារ ពួកគេត្រូវបានលក់នៅលើវា មួយរយភាគរយ។ ឥឡូវនេះ វាអាចកើតឡើងដោយការតម្រូវទុកជាមុន រឺដីតែមួយគត់ដែលវាអាចមក។

62 ឥឡូវនេះ សំណួរគឺ នៅទីនេះ។ ខ្ញុំបានគិតដូច្នោះ ឃើញទេ ឥឡូវនេះហេតុអ្វីព្រះអម្ចាស់បាននាំខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។ “ហើយដឹងថាវា ដឹង...មិនបានដឹង ថាអ្នកនៅអាក្រាត វេទនា រង្វងស្មារតី ខ្វាក់ ហើយមិនដឹងអីទេ។”

63 មុនពេលខ្ញុំទៅដល់ចំនុចនោះ ខ្ញុំអាចសង្ខេបនូវអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយពីរបីថ្ងៃមុន នៅទីនេះនៅក្នុងសារ លើខ្ញុំជឿថាវាជា ព្រះនៃលោកិយនេះ មនុស្សខ្វាក់ភ្នែក ថាពួកគេពិតជាគោរពបូជាអារក្សនៅក្នុងកម្មវិធីសាសនា។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាទទួលបានទេ? អ្នកទាំងអស់គ្នាយល់ទេ? [ក្រុមជំនុំ និយាយថា “អាម៉ែន។”—អេឌី។]

64 ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងសារដដែលនោះ ខ្ញុំបាននាំយកប្រធានបទ ស្ត្រីដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់អសីលធម៌ ដោយមិនសមរម្យ នាងត្រូវបាន វិនិច្ឆ័យទោសនៅឯសាលក្រមដែលជាស្រីពេស្យាតាមផ្លូវ។ ស្តាប់ទៅគួរឱ្យចម្លែកណាស់។

ខ្ញុំសូមទាញអ្នកនូវរូបភាពតូចមួយ។

65 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាមេធាវីនៅក្នុងទីក្រុង ដែលជាមិត្តរយក្មេង ហើយគាត់គឺជាមនុស្សល្អ។ ដរាបណា—មាននយោបាយ ខ្ញុំគិតថាគាត់ប្រហែលជាសមរម្យ

ដែរ។ នយោបាយរបស់គាត់។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ទៅជាមួយក្មេងស្រីដែលមាន
ប្រជាប្រិយភាពខ្លាំង។ ពួកគេធ្លាក់ក្នុងអន្លង់ស្នេហ៍និងរៀបការ។ ពួកគេចូលរួម
ពិធីជប់លៀងទាំងអស់និងកម្មវិធីដ៏អស្ចារ្យ ហើយពួកគេផឹកជាមួយគ្នា។ ទីបំផុត
នាង...គាត់មានផ្ទះស្អាត។ គាត់រស់នៅក្នុងសហគមន៍ដ៏ល្អ។ គាត់ត្រូវបានគេគិត
យ៉ាងល្អក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ប៉ុន្តែគាត់...ពួកគេទាំងពីរផឹក។ នាងស្លៀកខ្លី
កាត់សក់ តុបតែងមុខ អ្វីគ្រប់យ៉ាងសិចស៊ី បង្ហាញថាជាស្រ្តីស្រស់ស្អាតខ្លួននាង
ផ្ទាល់។ ហើយ នាងមិនដែលទៅព្រះវិហារ ទាល់តែសោះ ហើយក៏គ្មាននរណាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេទៅដែរ។

66 ដូច្នោះ ផ្លាស់ទីទៅ នៅជិតនឹងពួកគេ មានមកស្រ្តីម្នាក់មកពីក្រុមជំនុំបាទីស្ទ
ឬក្រុមជំនុំមេតូឌីស នាងនិងប្តីរបស់នាង។ ឥឡូវនេះ ស្រ្តីនេះ...

67 ចូរនិយាយថាជាមេតូឌីស ព្រោះមេតូឌីមានភាពបរិសុទ្ធជាងបាទីស្ទបន្តិច
ទាំងអស់លើកលែងតែបាទីស្ទសញ្ញាថ្មី ពួកគេជឿលើភាពបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែជា
ធម្មតាពួកបាទីស្ទមិនទៅរកភាពបរិសុទ្ធទាល់តែនោះទេ។ ឃើញទេ ពួកគេមិន
ជឿលើរឿងបែបនេះទេ។ ដូច្នោះ ឥឡូវ សូមថាវាជាមេតូឌីសព្រោះពួកគេជឿជាក់លើ
ភាពបរិសុទ្ធ។

68 ហើយបន្ទាប់មកស្រ្តីមេតូឌីសផ្លាស់ទីនៅជាប់នឹងស្រ្តីម្នាក់នេះ នៅលើ ផ្លូវ
តែមួយ។ ប្តីរបស់នាងជា...សូមនិយាយថាគាត់ជាគណនេយ្យករសាធារណៈ
និងប្តីជាអ្នកធ្វើការការិយាល័យ។ មែនហើយ ស្រ្តីមេតូឌីសនេះកំពុងរកមើលស្រ្តី
ផ្សេងទៀត។

69 ហើយនៅពេលដែលមេធាវីនេះចេញទៅក្រៅទីក្រុង...ឈ្មោះរបស់គាត់គឺចន។
អាចនិយាយថាឈ្មោះរបស់គាត់គឺចន។ ឥឡូវនេះ កុំសន្មតថាអញ្ចឹង។ ខ្ញុំទើបតែ
យកឈ្មោះប្រឌិតទេឥឡូវនេះ។ ហើយឈ្មោះរបស់គាត់គឺចន។ មែនហើយ នាង
ធ្លាប់ទៅជាមួយ វ៉ាល។ ហើយនោះជាឈ្មោះប្រឌិត វាទាំងអស់ ឃើញទេ គ្រាន់តែ
ឲ្យអ្នកទទួលបានសាច់រឿង ដើម្បីបង្កើតរូបភាព។

70 មែនហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង នៅពិធីជប់លៀងស្រវឹងនោះ វ៉ាលបានឱប
នាងម្តងទៀត។ មែនហើយ នាងវាលរាល ព្រោះនាងស្រលាញ់វ៉ាលម្តងទៀត នាង
គិត។ បន្ទាប់មក មួយសន្ទុះក្រោយមក វ៉ាលក៏ចាប់ផ្តើមជួបនាង។ ហើយនាង
អាចលាក់ការនោះចំពោះចន ទាញវានៅលើភ្នែករបស់គាត់។ ហើយនាងគិតថា

នាងស្អាតណាស់ ជាទាឆ្លាត ព្រោះនាងអាចសាហាយជាមួយវាល ពេលរៀបការ ជាមួយចន្ទរូច។ ឃើញទេ ស្រ្តីគ្មានសូម្បីតែឥរិយាបថនៃភាពថ្លៃថ្នូរ ហើយនាងមិន គិតអ្វីសោះអំពីរឿងនោះ។

71 ប៉ុន្តែស្រ្តីមេតូឌីសនេះបានចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើងនៅក្នុងដង្ហៀបផ្សេងទៀត។ នាង យ៉ាងហោចណាស់ក៏បានទៅព្រះវិហារដែរ ហើយនាងគិតថាស្រ្តីនោះពិតជាគួរឱ្យ ខ្លាចណាស់។ ហេតុអ្វី នាងនិយាយទៅកាន់ប្តីរបស់នាង នៅពេលដែលគាត់ចូល មក “ខ្ញុំឃើញបុរសនោះចេញទៅនៅទីនោះហើយជួបនាង។ ហើយនៅពេលចន នៅខាងក្រៅក្នុងករណីណាមួយ នៅក៏ឡាដិលកាបូកន្លែងណាមួយ គាត់យកនាង ចេញទៅក្រៅតាមដងផ្លូវរបស់គាត់ ហើយពួកគេដេកនៅលើឆ្នេរ។ ខ្ញុំឃើញពួកគេ ត្រឡប់មកផ្ទះវិញ។ មិនទាំងទាញរាំងននចុះផងពេលខ្លះ ថើបនាងនិងមានសេចក្តី ស្រឡាញ់ចំពោះនាង បន្ទាប់... អូ តើមិនអាក្រក់ទេឬ?” នាងនិយាយទៅកាន់ប្តី របស់នាង។ “ហេតុអ្វី នាងគ្មានអ្វីក្រៅពីជាស្រីពេស្យាសាធារណៈ។” វាជាការពិត។ នាងអាក្រក់ជាងស្រីពេស្យាសាធារណៈ ព្រោះនាងគឺជាស្រ្តីដែលរៀបការហើយ។ ឃើញទេ? ហើយនាង ស្រ្តីនេះ ស្រ្តីមេតូឌីសនេះ។ គិតថាវាគួរឱ្យរន្ធត់ណាស់ នាង មិនដែលទៅព្រះវិហារទេ។

72 ឥឡូវនេះ ស្រ្តីមេតូឌីសនេះមិនដែលធ្វើរឿងដូចនោះទេ។ អត់ទេ ផ្ទុយទៅវិញ នាងជាស្រ្តីសមរម្យ។ ហើយរឿងមួយទៀត នាងនឹងមិនប៉ះស្រាវីស្តីបន្តិចសោះ ព្រោះ ក្រុមជំនុំមេតូឌីស ៩០ភាគរយ នៃកម្មវិធីរបស់ពួកគេគឺជាការហាមឃាត់ ប្រឆាំងនឹងស្រាវីស្តី ប្រឆាំងនិងស្រាវីស្តី។ ដូច្នោះ ពួកគេមានកម្មវិធីដែលហាមឃាត់ មួយ ហើយពួកគេជាមនុស្សមេតូឌីស ក្រុមជំនុំមិនរស់នៅលើសជាងគ្រូគង្វាល នោះទេ។

73 ប៉ុន្តែស្រ្តីដដែល ស្រ្តីមេតូឌីសនេះ ចេញទៅ ល្ងាច ជាមួយប្តី ស្លៀកខ្លីនៅ ថ្ងៃអាទិត្យ បន្ទាប់ពីសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ នាងកាត់សក់របស់នាង។ នាងលាប បបូរមាត់ ហើយថែមទាំងជក់បារីបន្តិចផង។

74 ឥឡូវនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ពួកគេទាំងពីរគឺជាស្រីពេស្យាដូចគ្នា ប៉ុន្តែ ម្នាក់នៅទីនេះ “អាក្រាត វេទនា វង្វេងស្មារតី ខ្វាក់ ហើយមិនដឹងអ្វីទេ។” មួយគឺ មានកំហុសដូចមួយផ្សេងទៀតដែរ ជឿត “បុរសដែលមើលទៅលើស្រ្តីហើយលោភ

ចង់បាននាង គឺបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ជាមួយនាងរួចហើយនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់។”

75 ហើយប្រសិនបើស្រ្តីម្នាក់នេះ ឥឡូវនេះ នាងនឹងនិយាយថា “ចាំមួយភ្លែតលោក ប្រាណាបាំ ខ្ញុំនឹងឱ្យអ្នកយល់ ខ្ញុំមិនមែនជាស្រីពេស្យាទេ។” ប្អូនស្រីខ្ញុំ អើយ ប្រហែលជាបើអ្នកត្រូវបានគេយកទៅមុខព្រះគម្ពីរ ហើយដាក់ដៃលើវានៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ ហើយសង្ឃឹមថាអ្នកបានធ្វើដោយស្មោះត្រង់—ពិតចំពោះប្តីរបស់អ្នកដូចដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ រាងកាយរបស់អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្តីអ្នក ប៉ុន្តែព្រលឹងអ្នកជារបស់ព្រះ។ មានវិញ្ញាណអាក្រក់មួយចាក់ប្រេងតាំងអ្នក។ បើអញ្ចឹង បើអ្នកមិនអញ្ចឹងមែន អ្នក...ខ្ញុំអាចបញ្ជាក់បានថាអ្នកឆ្គួតទាំងស្រុង។

76 តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះដីដូនរបស់អ្នកប្រសិនបើនាងដើរចេញតាមផ្លូវជាមួយការស្លៀកខ្លីអញ្ចឹង? ពួកគេបានដាក់នាងនៅក្នុងស្ថាប័នឆ្គួត នាងបានចេញមកដោយគ្មានសម្លៀកបំពាក់។ មានអ្វីខុសជាមួយនឹងគំនិតរបស់នាង។ បើអញ្ចឹងមែន វាអញ្ចឹងឥឡូវនេះ។

77 ដូច្នោះវាបោះលោកិយទាំងមូលទៅជាឆ្គួត។ រឿងទាំងមូលគឺឆ្គួត។ ហើយបន្តិចម្តងៗរហូតទាល់តែប្រជាជនមិនដឹងអ្វីសោះ។

78 ឥឡូវនេះ នាងគឺជាស្រីពេស្យា? មិនមែនដោយប្តីរបស់នាងសច្ចាៗ ចំពោះរាងកាយរបស់នាងទេ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះមុខព្រះ នាងមានវិញ្ញាណពេស្យាអាក្រក់លើនាង ដែលធ្វើឱ្យនាង ស្លៀកពាក់ដូចនោះ។ ហើយនាងនៅក្នុងយុគសម័យក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ ហើយមិនដឹងថានាងកំពុងធ្វើអ្វីទេ។ ស្រ្តីស្លូតត្រង់មិនដឹងថាព្រះនឹងវិនិច្ឆ័យនាងសម្រាប់ភាពពេស្យា។ ហ្នឹងហើយ។

79 អ្នកមានវាចូលទៅក្នុងនាង អ្នកមិនអាចប្រាប់នាងបានទេ។ គ្មានផ្លូវដើម្បីប្រាប់ទៅនាងបានទេ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “ពួកគេអាក្រក់ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។”

80 ប្រសិនបើអ្នកនឹងហៅនាងថាជាស្រីពេស្យា ដោយផ្ទាល់ នាងនឹងចាប់ខ្លួន អ្នកនាងនឹងធ្វើ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយដោយផ្ទាល់អំពីនរណាម្នាក់ឡើយ។ ខ្ញុំនិយាយអំពីបាប។ ខ្ញុំមិននិយាយពី “ក្រុមជំនុំជាក់លាក់មួយនេះ លោកម្នាក់ នេះនិង ដូច្នោះនាទីនោះ។ ឃរិនមួយនេះ និង មួយនោះ គាត់ជា...” ទេ ទេ។ ខ្ញុំនិយាយថា

គោលលទ្ធិនៃការនោះ ឃើញទេ រឿងទាំងមូលជាមួយគ្នា។ ខ្ញុំមិនហៅបុគ្គលទេ។ វាមិនមែនជាបុគ្គលទេ។ វាជាប្រព័ន្ធដែលគេនៅ វាជាប្រព័ន្ធនៃលោកិយ។

81 បងប្រុសចចរ៉ាយអង្គុយនៅទីនេះ...គឺគាត់មានអាយុចិតសិប ប្រាំបួន ចិតសិបប្រាំបីឆ្នាំ តាមខ្ញុំស្មាន។ តើអ្នកគិតថានឹងមានអ្វីខ្លះបានកើតឡើងប្រសិនបើអ្នកនឹងបានទៅជួបបងស្រីវ៉ាយនៅថ្ងៃណាមួយ ហើយនាងនឹងត្រូវបានឈរនៅក្នុងសម្លៀកបំពាក់ខ្លីមួយគូរ? ហេតុអ្វី អ្នកមិនដែល អ្នក—មិនដែលបានចាក់សោស្រ្តីនោះទេ។ អ្នកមិនធ្លាប់រៀបការជាមួយនាងទេ។ មែនហើយ បើបុរសវ័យក្មេងនៅក្នុងថ្ងៃនោះនឹងបានធ្វើវា រឿងដដែលនេះនឹងកើតឡើង។ មែនហើយ បើវាជាអំពើបាបនិងខុសបន្ទាប់មក វាជារឿងដដែល។ ប៉ុន្តែប្រជាជនបានទៅជាតូត។

82 សូមឱ្យខ្ញុំទាយអ្វីមួយដល់អ្នកមុនពេលដែលវាកើតឡើង។ លោកិយទាំងមូលត្រូវបានដាក់ជាក្រុមនៅក្នុងភាពឆ្គួតឡាប់ ហើយនឹងកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ រហូតដល់ពួកគេក្លាយជាមនុស្សឆ្គួតរង្វេង។ ហើយវាជិតក្លាយជាអ៊ីចឹងហើយ ឥឡូវនេះ។

83 តើអ្នកអាចស្រមៃឃើញបុរសម្នាក់បើកបរជាមួយអំពូលភ្លើងរបស់គាត់បិទដោយខុសពីផ្នែកម្ខាងនៃផ្លូវ រីកគឺ ក្មេងវ័យ ត្រូវសន្មត់ថាជារៀននៅវិទ្យាល័យ សម្លាប់មនុស្សមួយក្រុម។ តើវាបញ្ឈប់ពួកគេទេ? អ្នកបន្ទាប់នៅពីក្រោយគាត់ ធ្វើរឿងដដែល។ តើអ្នកអាចស្រមៃមើលបុរសវ័យក្មេងម្នាក់ដែលគិតថាខ្លួនឯង...អ្វីដែលខ្លួនគាត់ បានចេញនៅទីនេះនិងសម្តែងផ្លូវដែលពួកគេធ្វើ?

84 តើអ្នកអាចស្រមៃឃើញស្ត្រីវ័យក្មេងម្នាក់ និងភាពជាស្ត្រីបានទេ ស្រស់ស្អាតក្រោមការចិញ្ចឹមបីបាច់យ៉ាងល្អ រូបរាងស្អាតបាត ទម្រង់ល្អ មុខស្រស់ស្អាតស្រស់បស់ និងរឿងជាច្រើនដែលបង្ហាញថានាងស្រស់ស្អាតនោះយើងគឺនៅពេលចុងក្រោយហើយ។ ឃើញទេ នាងបានទៅរួមគ្នាដើម្បីលក្ខណៈពិសេសរបស់លោកិយ រឿងលោកិយនិងមិនមែនជាសម្រស់នៃ ភាពបរិសុទ្ធទេ ភាពផ្អែមល្អមនៅក្នុងព្រលឹងរបស់នាង។ ខ្ញុំបានឃើញស្ត្រី នៅខាងក្រៅពួកគេ គ្មានអ្វីដែលត្រូវមើលទេ ប៉ុន្តែអ្នកនិយាយជាមួយពួកគេម្តង សូមនិយាយជាមួយពួកគេពីបីនាទីពួកគេគឺជារបស់ពិតមួយដែលអ្នកមិនអាចដកខ្លួនចេញបាន។ ឃើញទេ សម្រស់ខាងក្រៅគឺជារបស់អារក្ស វាគឺជារបស់លោកិយ។

85 មើលកូនរបស់កាអ៊ិន ពីរបៀបដែលពួកគេបានចូលទៅក្នុងវា។ “នៅពេលដែលកូនប្រុសរបស់ព្រះឃើញថាកូនស្រីរបស់មនុស្សស្រស់ស្អាត ពួកគេបានយកធ្វើជាប្រពន្ធ” ហើយព្រះជាម្ចាស់មិនដែលអត់ទោសអោយពួកគេឡើយ។

86 សូមក្រឡេកមើល នៅពេលដែលពួកគេជាស្រ្តីជនជាតិអឺរ៉ុបដែលជាមួយ—នឹងដៃដីអស្ចារ្យនិងខ្សែសក់ នៅពេលដែលពួកគេជាកូនរបស់ព្រះបានឡើងមកលើទឹកដីនៃម៉ូអាប ហើយបានជួបជាមួយនឹងស្រ្តីស្អាតៗដែលមានសក់វែងស្អាត និងគួរសម ភាគច្រើននៃគ្រឿងលម្អនៅលើមុខរបស់ពួកគេ ឬតើអ្នកហៅវាថាម៉េច ហើយនៅពេលកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឃើញស្រ្តីប្រុសសំទាំងនេះ ហោរាក្លែងក្លាយបាននិយាយថា “យើងទាំងអស់គឺដូចគ្នា។” ពួកគេបានរៀបការជាមួយពួកគេ ហើយព្រះមិនដែលអភ័យទោសឱ្យពួកគេឡើយ។

87 ពួកគេបានវិនាសនៅទីរហោស្ថាន។ ពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់នៅទីនោះ ដោយគ្មានក្តីសង្ឃឹម ដោយគ្មានព្រះ ហើយត្រូវបានបាត់បង់អស់កល្បជានិច្ច។ ខូចជា រៀងរហូត ទោះបីពួកគេបានឃើញសេចក្តីល្អរបស់ព្រះក៏ដោយ ទោះពួកគេបានផឹកពីប្រភពទឹកដែលមិនចេះរឹងស្ងួតក៏ដោយ។ ពួកគេបានផឹកទឹកពីការវាយថ្ម។ ពួកគេបានឃើញពស់លង្ហិនធ្វើការអស្ចារ្យ។ ពួកគេចេញមកពីការទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់លោកម៉ូសេនៅក្នុងសមុទ្រ។ ពួកគេបានឃើញដែររបស់ព្រះ។ ពួកគេបានបរិភោគអាហាររបស់ទេវតា ហើយពួកគេបានធ្វើអ្វីៗទាំងអស់ នៃរឿងទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែការរៀបការជាមួយគ្នា ឱ្យស្រ្តីនាំពួកគេចូល និងរៀបការក្នុងចំណោមពួកគេ។ កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ គ្រាន់តែរៀបការក្នុងចំណោមពួកគេ។ ព្រះមិនអត់ទោសឱ្យវាឡើយ។

88 នោះជាលើកទី២ហើយដែលវាបានជួប។ ឥឡូវនេះយើងនៅលើកទី២ ដែលត្រូវបញ្ឆោតជាងពេលណាទាំងអស់។

89 ខ្ញុំដឹងថាវាពិបាក។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ជាញឹកញាប់ តាមវិធីជាច្រើន តើវានឹងក្លាយជាយ៉ាងណា? ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំត្រូវនិយាយដោយប្រញាប់ប្រញាល់ទៅកាន់មនុស្ស? តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាដូច្នោះ? ហើយខ្ញុំ កត់សម្គាល់ បើវាមិនមែនជាព្រះទេ នោះនឹងគ្មាននរណាផ្សេងឡើយ មិនមែនជាស្រ្តីអង្គុយហើយស្តាប់ខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រឡប់មកវិញ ពីព្រោះ មាននរណាម្នាក់ដែលមានយុត្តាធិការនៃ

សេចក្តីពិតនៅទីនោះ ដែលដឹងថាត្រឹមត្រូវ។ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគេដឹងថា វាត្រឹមត្រូវ។ ឥឡូវមើលអ្វីដែលកើតឡើង។ ខ្ញុំដឹងថាវាពិបាក។

90 វាដូចជាបើវេជ្ជបណ្ឌិតអោយថ្នាំអ្នក ហើយអ្នកបានបដិសេធមិនប្រើវា បន្ទាប់មកកុំបន្ទោសគ្រូពេទ្យបើអ្នកស្លាប់។ ហើយនេះគឺដូចជាថ្នាំ។ ចុះមនុស្ស ទាំងនេះដែលតែងតែអះអាងថាខ្ញុំជាអ្នកស្អប់ស្រី?

91 អ្នកឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែមើលរបៀបដែលស្រ្តីធ្វើ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញ កន្លែង ដែលក្រុមជំនុំស្ថិតនៅ។ សីលធម៌របស់ស្រ្តីគឺនៅឡៅឌីសេ ក្នុង លោកិយ រាងកាយ សាច់ឈាម “អាក្រាត វេទនា ខ្វាក់ ហើយមិនដឹងវាសោះ” ជា—ជាមនុស្ស ស្រ្តី នៃលោកិយ។ ហើយក្រុមជំនុំក៏នៅលើឆាកដូចគ្នាដែរ។ មើលប្រភេទធម្មជាតិ ខាងវិញ្ញាណ ត្រឹមត្រូវតាម ពេលវេលានីមួយៗ។ ឥឡូវនេះ នៅថ្ងៃណាមួយនៅ សាលជំនុំជំរះ...

92 ខ្ញុំដឹងថាវាមិនពេញនិយមក្នុងការនិយាយវាទេ។ ហើយបើបុរសមិនត្រូវបាន តែងតាំងឱ្យនិយាយវា អ្នកមិននិយាយប្រសើរជាង ពីព្រោះអ្នកកំពុងក្លែងបន្លំ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងចូលនៅក្នុងបញ្ហា ប្រាកដណាស់។

93 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ តាមពិតទៅ ខ្ញុំមើលទៅ ពេលមួយ បើកមាត់ស្រ្តី និងចាក់ថ្នាំនៅក្នុងមាត់របស់នាង ហើយបន្ទាប់មកកាន់ដៃខ្ញុំនៅលើមាត់របស់នាង ហើយនាងនឹងស្តោះវាចេញរាល់ពេល។ ចុះបើគ្រូពេទ្យធ្វើចំពោះអ្នកជំងឺ បន្ទាប់មក អ្នកជំងឺបានស្លាប់ដោយសារតែពួកគេមិនព្រមលេបថ្នាំ? នៅសាលជំនុំជំរះ នៅ ពេលអ្វីៗទាំងអស់នេះដូចជាការកាត់សក់និងស្លៀកខ្លីនិង...

94 ខ្ញុំគ្រាន់តែសាងសង់ប៉ុណ្ណោះ។ ពេលវេលាជិតដល់ហើយពេលអ្នកទៅ ដើម្បីមើលឃើញអ្វីមួយកើតឡើង នៅពេលដែលមានអ្វីកើតឡើង។ និងសារតា ទាំងអស់នៅទីនេះទើបតែបានចាក់គ្រឹះ ក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ សារដើរហើសដែល នឹងធ្វើឱ្យព្រួយប្រជាជាតិទាំងមូល។

95 ហេតុអ្វីខ្ញុំជ្រើសរើសលើស្រ្តី វាទើបតែត្រូវបានគេដាក់នៅទីនេះ សម្រាប់អ្វីដែល អ្នកអាចវាយវានៅលើក្បាល ជាមួយវា។ សូម្បីតែព្យាយាមប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែល ត្រូវ។ ហើយខ្ញុំកាន់ដៃចុះដូចនេះ ដូចដែលមាត់នៅទីណា ហើយពួកគេស្តោះវា ចេញ។ បន្ទាប់មកអ្នកណាអាចបន្ទោសវេជ្ជបណ្ឌិត?

96 តើអ្នកនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចនៅថ្ងៃជំនុំជំរះ សំលេងដែលបានស្រែក ប្រឆាំងនឹងវា នឹងចាក់សំលេងនៅខាងក្រោយនៅចំពោះមុខមនុស្ស? បន្ទាប់មក តើពួកគេនឹងរត់គេចពីវាដោយរបៀបណា?

97 ស្តោះវាចេញរវាងម្រាមដៃរបស់អ្នក។ ចាក់ខ្លះបន្ថែមទៀត ទីបំផុតអង្រួន ក្បាលរបស់ពួកគេហើយបះបោរត្រឡប់មកវិញ ហើយត្រឡប់ក្រោយ មិនធ្វើវាទេ។ អ្នក ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតហើយចាក់វាម្តងទៀត។ បន្ទាប់មកអ្នកណាត្រូវស្តី បន្ទោស? មិនមែនវេជ្ជបណ្ឌិត មិនមែនថ្នាំទេ តែជាអាកប្បកិរិយារបស់មនុស្ស។ នោះហើយយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ក្លាយជាថ្ងៃដ៏អាក្រក់ដែលជាថ្ងៃមួយ នៅពេលដែល ជំនាន់មនុស្សជិតក្បត់ឈរនៅចំពោះព្រះដ៏មានមហិទ្ធិបូទិ៍។

98 ខ្ញុំឃើញឆ្នាំរបស់ខ្ញុំលោតឡើង ស្មារបស់ខ្ញុំស្ទុះឡើង។ ហើយ ខ្ញុំដឹង សាមសិប ឆ្នាំនៅទីនេះនៅក្នុងវេទិកានេះ យេ សាមសិបបីឆ្នាំនៅលើនេះវាលរបស់សកកម្ម នេះ។ នោះជាអាយុកាលរុងរឿង។ នោះគឺរយៈពេលសាមសិបបីឆ្នាំនៃកិច្ចការបម្រើ។ មានការសោកស្តាយតែមួយគត់ដែលខ្ញុំមាន ដែលខ្ញុំមិនអាចមានដល់មួយរយ សាមសិបឆ្នាំ។ ដ្បិតនេះនឹងជាឱកាសចុងក្រោយដែលខ្ញុំនឹងមាន ខណៈពេល ដែលផ្នែកសាច់ឈាមនៅទីនេះ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ ព្រះជួយខ្ញុំឱ្យឈរដោយ សុចរិតដែលអាចធ្វើទៅបាន ចំពោះព្រះបន្ទូល និងនិយាយដូចដែលទ្រង់មាន បន្ទូល។

99 អ្វីដែលធ្វើឱ្យស្រ្តីមេតូឌីស...តើអ្នកអាចប្រាប់នាងដោយរបៀបណា? នាងនៅ ទីនេះ នៅសម័យកាលក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ។

100 ឥឡូវនេះយើងនឹងយកស្រ្តីពោនទីកុស្តវិញម្តង។ នាងមិនគួរស្លៀកខ្លីទេ តុបតែងមុខ ឬកាត់សក់របស់នាង ប៉ុន្តែនាងបានមើលងាយពួកមេតូឌីស និយាយ ថា "មើលស្រ្តីនោះធ្វើ យ៉ាង ដូច្នោះ!" និយាយថាស្រ្តីមិនគួរស្លៀកខ្លី ប៉ុន្តែនាង និយាយថា...ហើយខ្លួននាងផ្ទាល់មានសក់ហាយឡាយ។ ឃើញទេ?

101 អ្នកនៅក្នុងព្រះកាន់តែខ្ពស់ប៉ុណ្ណា វាមើលទៅមានបាបកាន់តែច្រើនទៀត។ ហើយពេលខ្លះ នៅក្នុងការអធិស្ឋាន អ្នកអាចស្រមៃមើល នៅពេលដែល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយកអ្នកចូលទៅជិត រឿងទាំងមូលមើលទៅញើញើ។ បន្ទាប់មកនៅពេលអ្នកចុះត្រឡប់មកវិញ អ្នកហាក់បីដូចជា ចំពោះមនុស្ស អ្នក គឺជាមនុស្សតឹងរឹង អ្នកមិនមែនជា—អ្វីក្រៅពីអ្នកនិយាយចំអក។ អ្នកជាមនុស្ស

ល្វីល្វី ពីព្រោះអ្នកឈរជាមនុស្សចាស់ហើយតែងតែស្តីបន្ទោសមនុស្ស។ ប៉ុន្តែ បើអ្នកឡើងចូលទៅក្នុងដែនកំណត់ពួកគេម្តង ដែលអ្នកអាចនៅក្នុងវត្តមានរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ (មិនមែនតាមរយៈអាម្មណ៍ទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈការពិតមួយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធពិតប្រាកដ) រឿងទាំងអស់ត្រូវបានសរសេរថា “អាយកាបុប។” សិរីរុងរឿង របស់ព្រះអម្ចាស់បានចាកចេញពីក្រុមនិកាយទាំងមូល។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ គ្មាន នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេត្រឹមត្រូវទេ។

102 ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមទាញរង្វង់តូចមួយដល់អ្នក។ បើខ្ញុំមានការខ្សោយមួយ...ប៉ុន្តែខ្ញុំ ចង់អោយអ្នកមើលនៅទីនេះ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមួយដូចនេះ ហើយខ្ញុំនឹងទៅតូស ចិញ្ចៀនមួយទៀតនៅខាងក្នុងចិញ្ចៀននោះ គឺពីរ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងធ្វើចិញ្ចៀនមួយ នៅខាងក្នុងនៃចិញ្ចៀននោះ។ នោះគឺចិញ្ចៀន៣ រង្វង់៣។ ឥឡូវនេះ អ្នក។

103 នោះគឺជាព្រះ។ ព្រះនៅក្នុងត្រីឯកគឺជាអង្គតែមួយ ហើយបើគ្មានត្រីឯកទេទ្រង់ មិនមែនព្រះទេ។ ទ្រង់មិនអាចត្រូវបានបង្ហាញតាមរបៀបផ្សេងទៀតទេ។

104 ហើយអ្នកក៏មិនអាចសម្តែងចេញបានដែរ បើគ្មានត្រីឯកនោះគឺជារូបកាយ វិញ្ញាណ និងព្រលឹង។ បើគ្មានពួកគេណាមួយទេ អ្នកមិនបានបញ្ចប់បានទេ។ ឃើញទេ? អ្នកគ្មានព្រលឹង អ្នកនឹងគ្មានអ្វីទាំងអស់។ អ្នកគ្មានវិញ្ញាណ អ្នកនឹង គ្មានអ្វីសោះ។ អ្នកគ្មានរាងកាយ អ្នកគ្រាន់តែជាវិញ្ញាណ មិនមែនជារូបកាយទេ។

105 ដូច្នោះ ព្រះគឺពេញលេញនៅក្នុងឯកភាពនៃ-ត្រឯក មិនមែនបីរូបមួយ នៃមនុស្ស ប៉ុន្តែមួយអង្គនៅក្នុងឯកភាព-បី។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះបើកសម្តែងពិត។ ព្រះ!

106 កត់សម្គាល់នៅទីនេះ គ្រាន់តែរង់ចាំ ខ្ញុំ—ជឿថាខ្ញុំបានអានវាពីរបីនាទីមុន។ ស្តាប់ការនេះ។

...ចូរសរសេរផ្ញើទៅទេវតានៃពួកជំនុំ ដែលនៅក្រុង...ឡៅឌីសេថា
ព្រះដ៏ជា អាម៉ែន ជាសូរព្រលឹងស្មោះត្រង់ ហើយពិតប្រាកដ ជាដើម
ការដែលព្រះទ្រង់បង្កើតមក

107 ព្រះជាអ្នកបង្កើត។ ហើយតើទ្រង់បានបង្កើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេច? ប៉ុន្តែនេះ គឺជា “ការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កបង្កើតរបស់ព្រះ។” នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ ជា ព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងទម្រង់ជាមនុស្ស នោះជាព្រះជាម្ចាស់បាន

បង្កើតមក។ ព្រះជាម្ចាស់អ្នកបង្កើត ខ្លួនឯង បានក្លាយជាការបង្កើត។ ព្រះដែល បានបង្កើតធូលីដី ធ្វើឱ្យមានជាតិកាល់ស្យូម ធ្វើជើងផ្កា ពន្លឺលោហធាតុ ប្រេងឥន្ធនៈ យករឿងជាមួយគ្នាហើយបានបង្កើតអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ នៅក្នុង “ការចាប់ផ្តើមនៃ ការបង្កើតនៃព្រះ។”

108 “អាម៉ែន” ចុងក្រោយ។ *អាម៉ែន*មានន័យថា “ពិតមែនហើយ។” “ចុងបញ្ចប់នៃ ព្រះ” នៅពេលដែលព្រះបានបញ្ចប់នៅក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់។

109 ឥឡូវនេះ តើវាយ៉ាងម៉េចទៅ? “គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ នៅពេលណាឡើយ តែព្រះរាជបុត្រានៃព្រះវរបិតាបានប្រកាសទ្រង់។” អ្នកយល់ ទេ?

110 និយាយ មួយនាទី អ្នកមិនប្រញាប់ទេ។ សូមត្រលប់ទៅកូលុំស ត្រឹមមួយ នាទី។ ខ្ញុំទើបតែមាន...មានបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ សូមបើកទៅក្នុង កូលុំស សៀវភៅកូលុំស និងចូល...ខ្ញុំជឿថាវាគឺជាជំពូកទី១។ ខ្ញុំត្រូវតែមើលរឿង នេះ ព្រោះវាមិនត្រូវបានគិតទុកជាមុននៅទីនេះទេ។ អញ្ជឹងខ្ញុំ...ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើ នៅពេលខ្ញុំជាគ្រូអធិប្បាយវ័យក្មេង ខ្ញុំអាចគិតបានរឿងទាំងនេះ ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ នៅពេលខ្ញុំកាន់តែចាស់ខ្ញុំមិនអាចទេ។ ប្រុងប្រុសប្រាណហាំគោះម្រាមដៃរបស់ គាត់—អេឌី។ សូមចាប់ផ្តើមនៅខ៩ ខ្ញុំជឿថាចឹង។ “ដ្បិតមូលហេតុ...” តើប៉ូល កំពុងប្រាប់ពួកអ្នកនៅទីក្រុងកូលុំសអំពីព្រះគ្រីស្ទមែនទេ តើទ្រង់ជានរណា។

ហេតុនោះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃ ដែលយើងខ្ញុំពូនិយាយ នោះយើងខ្ញុំក៏ អធិស្ឋានឲ្យអ្នករាល់គ្នាឥតឈប់ឈរ ហើយ...ទូលសូម ឲ្យអ្នករាល់គ្នា បានស្គាល់ព្រះហឫទ័យទ្រង់សព្វគ្រប់ ដោយគ្រប់ទាំងប្រាជ្ញា និង ចំណេះខាងវិញ្ញាណ

ដើម្បីឲ្យបានដើររបបគួរនឹងព្រះអម្ចាស់ ទាំងគាប់ចិត្តដល់មនុស្ស ទាំងអស់ ឲ្យបានបង្កើតផលក្នុងគ្រប់ទាំងការល្អ ហើយឲ្យស្គាល់ ព្រះកាន់តែច្បាស់ឡើង

ដោយបានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្ដាចំរើនកំឡាំង តាមប្រទ្វិបារមីដ៏ឧត្តម របស់ទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានចេះទ្រាំទ្រ ហើយអត់ធន់គ្រប់យ៉ាងដោយអំណរ

ព្រមទាំងអព្រះគុណ ដល់ព្រះវរបិតាដែលទ្រង់បានប្រោស...ឲ្យ
យើងបានគួរ នឹងទទួល...ចំណែកកេរ្តិ៍អាករ ក្នុងពួកបរិសុទ្ធនៅទីភ្នំ
ផង...

ទ្រង់បានប្រោសឲ្យយើងរួចពីអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត ហើយផ្លាស់
យើងមកក្នុងនគរបស់ព្រះរាជបុត្រាស្នូនភ្នំនៃទ្រង់

111 យើងឃើញហើយនៅទីនេះ។ សូមមើល។

យើងរាល់គ្នាមានសេចក្តីប្រោសលោះក្នុងព្រះរាជបុត្រានោះ គឺជា
សេចក្តីផ្តាច់បាប ដោយសារព្រះលោហិតទ្រង់
ដែលទ្រង់ជារូបអង្គនៃព្រះដ៏មើលមិនឃើញ...

112 ទទួលបានទេ? ខ១៥ កូលុំស ១:១៥ ។

...ជាបងច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ ដែលព្រះបានបង្កើតមក

113 អាម៉ែន! តើអ្វីទៅ? “ជាកូនច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់ដែលព្រះបានបង្កើតមក។”

សូមឱ្យវាជាទេវតា សូមឱ្យវាជាអ្វីដែលវាអាច ទ្រង់ជាកូនច្បងនៃគ្រប់ទាំងអស់។

ដ្បិតគឺទ្រង់ហើយ ដែលបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់—ទាំងរបស់នៅ
ស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី ឬ...ទាំងរបស់ដែលមើលឃើញ...ហើយដែល
មើលមិនឃើញផង ទោះបីជាវាជូរ ឬអំណាចជាព្រះអម្ចាស់ ឬ...
អំណាចគ្រប់គ្រង...ឬអំណាចណាក៏ដោយនោះ សុទ្ធតែកើតមក
ដោយសារទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ទាំងអស់ផង

114 ប្រអូ! សូមឱ្យវាទៅជាអ្វីដែលវាអាច គ្មាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត! សូម
កត់សម្គាល់ “ហើយនៅក្នុង...ហើយទ្រង់គឺដូច្នោះ...”

...ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏ស្ថិតស្ថេរ
ដោយសារទ្រង់

115 មិនថាវាជាព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្វីក៏ដោយ “ទ្រង់
គឺជាបងច្បងមុនអ្វីៗទាំងអស់។” “មុនអ្វីៗទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌ នៅលើផែនដី
ដែលអាចមើលឃើញ មើលមិនឃើញ ឬអ្វីទាំងអស់” ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះគឺនៅមុន
អ្វីៗទាំងអស់។ នោះត្រូវទេ? ខ្ញុំមិនខ្វល់វាជាបណ្តឹង អំណាច អ្វីក៏ដោយ។ បណ្តឹង
ស្នូត អាណាចក្រ អ្វីក៏ដោយដែលវាអាចស្ថិតនៅក្នុងភាពដ៏អស្ចារ្យ អាណាចក្រ

លើសពីនេះ នៅក្នុងភាពអស់កល្បជានិច្ច ដែលមាន អ្វីក៏ដោយវា មិនថាទេវតា រូប
ព្រះ អ្វីក៏ដោយ “ទ្រង់គឺមានមុនពេលទាំងអស់។” អាម៉ែន! តើអ្នកមិនឃើញទ្រង់
ទេឬ? “ទ្រង់គង់នៅមុនអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយត្រូវបានបង្កើតដោយទ្រង់។ ទ្រង់...”
ខ១៧។

*ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏ស្ថិតស្ថេរ ដោយសារ
ទ្រង់*

116 គ្មានអ្វីអាចធ្វើឱ្យវាដំណើរការបានទេប៉ុន្តែទ្រង់អាច។ មិនថាវាជាព្រះវរបិតា
ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនថាវាជាទេវតា វាសំខាន់ វាជាអំណាច វាជាចេស្ដា។
អ្វីក៏ដោយ របស់ទាំងអស់កើតមកដោយសារទ្រង់។ “ទាំងអស់ក៏ស្ថិតស្ថេរ
ដោយសារទ្រង់។” ទ្រង់!

*ទ្រង់ជាសិរសារបស់រូបកាយ គឺជាពួកជំនុំ ទ្រង់ជាដើម —ក៏បានរស់
ពីស្លាប់ឡើងវិញមុនគេបង្កស់ (នោះគឺជា ការលើកឡើងនូវអ្វីដែល
ទ្រង់បានមកដើម្បីប្រោសលោះ) ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានជាប្រធានក្នុងគ្រប់
ទាំងអស់*

117 “បានជាឧត្តមភាព” តើអ្នកដឹងថាវាមានន័យថាម៉េចទេ? នោះហើយជា “មេ
លើទាំងអស់។” ទ្រង់ជាបងច្បងលើអ្វីទាំងអស់ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង គ្រប់ទាំង
ទេវតា គ្រប់ទាំងធម្មជាតិ អ្វីៗ—គ្រប់យ៉ាងដែលមាន។ ទ្រង់មុនរឿងទាំងអស់។ តើ
ជាអ្វី? តើវាអាចជានរណា? លើសអ្វីៗទាំងអស់! “ហើយបានបង្កើតសន្តិភាព...”
សូមមើលបន្តិច។ ឧត្តម...

*ដ្បិតព្រះបានសព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យគ្រប់ទាំងសេចក្ដី
ពោរពេញបានស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់*

118 “សេចក្ដីពោរពេញបានស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់” ភាពពេញលេញនៃព្រះ ភាព
ពេញលេញនៃពួកទេវតា ភាពពេញលេញនៃពេលវេលា ភាពពេញលេញនៃភាព
អស់កល្បជានិច្ច អ្វីៗទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងទ្រង់។ នោះហើយជាសមាធិកនេះ។

*ហើយ ឲ្យបានផ្សះផ្សាគ្រប់ទាំងអស់ ឲ្យដោយសារព្រះលោហិតនៃ
លើក្ដាន់ទ្រង់ ជានឹងអង្គទ្រង់ដោយសារព្រះរាជបុត្រានោះ ទោះបីរបស់*

នៅស្ថានសួគ៌ ឬនៅផែនដីក្តី ទាំងតាំងស្ថានមេត្រី ទោះបីរបស់នៅ
ស្ថានសួគ៌

119 វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់ដែលយើងកំពុងនិយាយអំពី “ការចាប់ផ្តើមនៃ
ការបង្កើតនៃព្រះ។”

120 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំ ដែលគោលបំណងទាំងមូលរបស់ទ្រង់គឺជា
ក្រុមជំនុំ។ ឥឡូវតើយើងចូលក្នុងក្រុមជំនុំនេះយ៉ាងដូចម្តេច? “យើងទាំងអស់គ្នា
សុទ្ធតែមានវិញ្ញាណតែមួយ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជចូលទៅក្នុងរូបកាយតែមួយ”
គឺជាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ វាមិនអាចបរាជ័យទេ។

121 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាអ្វីដែលកើតឡើង។ ឥឡូវមើលនេះបន្តិច រូបភាពបង្ហាញ
នៅទីនេះ។

122 ឥឡូវនេះ រូបខាងក្រៅរបស់មនុស្សគឺជាសាច់។ នោះជាអ្វីដែលយើង
មើលឃើញ។ អ្វីដែលយើងឃើញ។ ហើយវាមានច្រកចូលប្រាំទៅនឹងរាងកាយ
នោះ។ ហើយកូនសិស្សសាលាវេយ្យាករណ៍ ដូចខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ នឹងដឹងថាមាន
ញាណ៥គ្រប់គ្រងរាងកាយ។ មើល ភ្នែករសជាតិ មានអារម្មណ៍ ជុំក្លិននិង ស្តាប់ឮ
។ បើគ្មានវាទេអ្នកមិនអាចប៉ះរាងកាយបានទេ។ នោះជាវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នក
ត្រូវធ្វើចំពោះរាងកាយ។ មើល ភ្នែករសជាតិ មានអារម្មណ៍ ជុំក្លិន ស្តាប់ឮ អ្នកមើល
ឃើញវា ភ្នែកវា មានអារម្មណ៍... ឥឡូវនេះ គឺជាការអាក្រក់ នៅខាងក្រៅ។

123 ឥឡូវនេះ នៅខាងក្នុងនោះគឺជាវិញ្ញាណ ដែលអ្នកក្លាយជាពេលដែលអ្នកចាប់
កំណើត នៅលើផែនដីនិងដកដង្ហើមនៃជីវិតត្រូវបានស្រូបចូលទៅក្នុងគាត់។
វិញ្ញាណនោះជារបស់ធម្មជាតិខាងលោកីយ៍ព្រោះវាមិនត្រូវបានប្រទានមកពីព្រះ
ទេ ប៉ុន្តែវាត្រូវបាន (ផ្តល់ឲ្យ) អនុញ្ញាតដោយព្រះ។ ឥឡូវនេះអ្នកបានទទួល
ហើយឬនៅ? ដ្បិត កុមារគ្រប់រូបដែលកើតនៅក្នុងលោកីយ៍ “កើតមកក្នុងអំពើបាប
ដោយមានភាពខុសឆ្គង។ ចូលមកលោកីយនិយាយកុហក។” ត្រូវហើយ? ដូច្នេះ
មនុស្សនោះ នៅខាងក្នុង គឺជាមនុស្សមានបាប តាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង។ ឥឡូវនេះ
ប៉ុន្តែ...

124 ឥឡូវ វាមានចំនួន៥នៅខាងក្នុង។ ហើយពួកគេទាំង៥ដែលនៅក្នុង...ខ្ញុំ
មិនដឹងថាតើខ្ញុំអាចហៅពួកគេឥឡូវនេះបានទេ។ នៅពេលដែល... ដំបូង ខ្ញុំដឹង
ថា ត្រូវបានគិត សតិសម្បជញ្ញៈ និងក្តីស្រលាញ់ ជម្រើស...ទេ។ មនសិការ

សេចក្តីស្រឡាញ់ ហេតុផល... មានប្រាំនៅខាងក្នុងវិញ្ញាណ។ អ្នកមិនអាច គិតជាមួយរាងកាយអ្នកបានទេ អ្នកត្រូវតែគិតដោយស្មារតីរបស់អ្នក។ អ្នកមិន អាចមានមនសិការនៅក្នុង រាងកាយរបស់អ្នកបានទេ។ វាគ្មានបញ្ញាស្មារតី ទាល់តែសោះ។ រាងកាយរបស់អ្នកមិនដូច្នោះទេ អ្នកត្រូវគិតដោយវិញ្ញាណរបស់ អ្នក។ អ្នកត្រូវតែដក់ព្រែក។ អ្នកមិនអាចដក់ព្រែកជាមួយនឹងរូបសាច់របស់អ្នក បានទេ ព្រោះមូលហេតុមិនអាចមើលឃើញ ភ្នែកបាន មានអារម្មណ៍ មានក្លិន ឬ ស្តាប់ឮ ។ ហេតុផលគឺជាអ្វីដែលអ្នកអាចបង្កើតនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក។ បើអ្នក ដេកលក់ឬអ្នកនៅខាងក្រៅរាងកាយរបស់អ្នកនោះនឹងត្រូវស្លាប់ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណរបស់ អ្នកនៅតែមាន ហេតុផល។ មានញាណ៥យ៉ាងដែលគ្រប់គ្រងខាងក្នុងមនុស្ស។ ហើយនោះ...

125 ឥឡូវនេះ ចំពោះមនុស្សចុងក្រោយ ដែលជាព្រលឹង មានតែញាណ មួយប៉ុណ្ណោះគ្រប់គ្រង ហើយនោះជាសិទ្ធិ...សេរីរបស់អ្នកក្នុងការជ្រើសរើសឬ បដិសេធ។

126 ហើយឥឡូវនេះហេតុផលដែលមនុស្សនៅថ្ងៃនេះ... កុំភ្លេច រឿងនេះ ឥឡូវ អ្នក—នឹងឃើញអ្វីដែលបរិសុទ្ធ...តើអ្វីជាកសុតាងដំបូង នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ?

127 ឥឡូវនេះ មនុស្សអាចរស់នៅក្នុងវិញ្ញាណ ហើយពួកគេរំដោយវិញ្ញាណ។ ពួកគេស្រែកដោយវិញ្ញាណ។ ពួកគេទៅព្រះវិហារដោយវិញ្ញាណ ហើយពួកគេអាច មានវិញ្ញាណពិតរបស់ព្រះដែលបានចាក់ប្រេងតាំងលើវិញ្ញាណនោះ ប៉ុន្តែនៅតែ បាត់បង់ហើយគ្រាន់តែមានអារក្សចូលតាមដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ដោយវិញ្ញាណ នោះ។

128 ដោយសារតែ មើល នោះជាមូលហេតុដែលអ្នកមិនអាចប្រាប់ស្ត្រីម្នាក់នោះថា នាងស្លៀកខ្លី គឺខុសហើយ។ អ្នកមិនអាចប្រាប់នាងថាសក់ហាយឡាយរបស់នាង គឺខុសទេ។ “តើសក់របស់អ្នកមានអ្វីទាក់ទងនឹងវា?” មែនហើយ វាបានធ្វើលើសាំ សុន។ ឃើញទេ?

129 “អ្នកណាដែលបន្ថែមមួយពាក្យទៅក្នុងនេះ ឬដកយកពាក្យមួយចេញពីវា។” អ្នកត្រូវតែមានកន្លែងចុងក្រោយ។

130 ឥឡូវនេះ ឧទាហរណ៍ បើ—ខ្ញុំ—ជាបុរស—បាទីស្ទ ហើយអ្នកចុះមកហើយ ប្រាប់ខ្ញុំថាខ្ញុំត្រូវតែជា—ខ្ញុំត្រូវតែទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ វាមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មែនហើយ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ខ្ញុំនិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងសួរគ្រូគង្វាលរបស់ខ្ញុំសិន។’

131 ហើយខ្ញុំទៅឯគ្រូគង្វាល គាត់និយាយថា “អូ! នោះជាអ្វីដែលមានពីអតីតកាល ឃើញទេ? មែនហើយ ឃើញទេ យើងបាទីស្ទ នៅទីនេះគឺជាអ្វីដែលយើងជឿ។ យើងជឿថាយើងគួរតែជ្រមុជនៅក្នុងចំណងជើងនៃ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។” នេះជារបៀបដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើវា។ ចាប់តាំងពីចនស្ទីធានបានបង្កើតវាឡើង នោះជាវិធីដែលវាត្រូវបានធ្វើ។” មែនហើយ នោះជាចុងក្រោយរបស់អ្នក។ “ចូលជាមួយអ្វីដែលបុរសនោះនិយាយ!”

132 តើមានអ្វីកើតឡើងបើអ្នកជាមេតូឌីស ហើយការបោះឆ្នោតជាប្រព័ន្ធរបស់អ្នក ហើយអ្នកត្រូវបានប្រាប់ថាត្រូវតែជ្រមុជចូលក្នុងទឹក? ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយទេ? អ្នកត្រឡប់ទៅរកឯកសារគ្រូគង្វាលមេតូឌីស ហើយគាត់នឹងសរសេរនិងសួរឃើញ បើគាត់ ដូច្នោះ និង ដូច្នោះ និយាយ បែបនេះនិងបែបនេះ អំពីរឿងនេះ។ “ប៉ុន្តែយើង ដែលជាក្រុមជំនុំមេតូឌីស យើងត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពី៣០០២៤០០ឆ្នាំមុន នៅប្រទេសអង់គ្លេស ដោយចនវេស្តនិង ហ្វាយហ្វៀល និងអ្នកផ្សេងទៀតនៅទីនោះ និង អាសប៊ី។ យើងបានបង្កើតឯកសារនេះឡើងតាមលោក ចន វេសលី ដែលយើងនឹងត្រូវបានធ្វើពិធីដោយបោះ ពីព្រោះវាគ្រាន់តែជាទម្រង់ខាងក្រៅ...ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយយើងគិតថាការបោះទឹកគឺត្រឹមត្រូវល្អដូចជាមធ្យោបាយផ្សេងទៀត។” បើអ្នកពិតជា...បើមេតូឌីសគឺជាព្រះវិហារចុងក្រោយរបស់អ្នក គឺជាឧត្តមគតិរបស់អ្នក។

133 បើអ្នកជាកាតូលិក...ហើយខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក វាគ្មាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ ថាមិនឲ្យបរិភោគសាច់នៅថ្ងៃសុក្រ និងអ្វីៗទាំងអស់នេះ ហើយ “ពិធីបុណ្យបរិសុទ្ធផ្សេងៗមិនមែនជានិមិត្ត ពីព្រោះវាជាវិញ្ញាណ។” ជាដើម។ ហើយអ្នកទៅឯបូជាចារ្យរបស់អ្នក បូជាចារ្យនិយាយថា “នេះគឺ បានសរសេរយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងឯកសាររបស់យើង។” ហើយបើព្រះវិហារជាចុងក្រោយរបស់អ្នក អ្នកមិនផ្តល់អ្វីដែលអ្នកដទៃនិយាយនោះទេ ។ នោះជាចុងក្រោយរបស់អ្នក។

134 ឱព្រះអង្គអើយ សូមជួយឲ្យនឹងឆឹងចុះ! ចំពោះខ្ញុំ រឿងទាំងមូលគឺខុស។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាចុងក្រោយ។ អ្វីក៏ដោយដែលព្រះបន្ទូលចែង នោះវា ត្រឹមត្រូវ។

135 ឥឡូវនេះ វិធីតែមួយគត់ដែលបានកើនឡើងនៅក្នុងវិស័យនេះ ដែលអ្នកអាច មាននៅក្នុងបុរសតូចនេះ។ ហើយអ្នកត្រូវតែបានតម្រូវទុកជាមុន។ ដោយសារតែអ្នក នៅជាមួយព្រះ អ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះ។

136 ខ្ញុំបាននៅក្នុងឪពុករបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏មាននៅក្នុងជីតារបស់ខ្ញុំ និងជីតារបស់ខ្ញុំក៏ នៅក្នុងជីតាទូតរបស់ខ្ញុំដែរ។ ដោយគ្រាប់ពូជមួយខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងនោះ។

137 ហើយខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមុនគ្រឹះនៃ លោកិយ។ ទ្រង់បានមកដើម្បីប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ដែលមាននៅក្នុងទ្រង់។ ហាលេលូយ៉ា! កូនៗរបស់ទ្រង់ដែលនៅក្នុងទ្រង់!

138 ទ្រង់មិនដែលមក—ដើម្បីជួយសង្គ្រោះកូនរបស់អារក្សទេ។ ពួកគេមិនដែល ស្គាល់វាទេ។ ហើយពួកគេរវាងវែតាមរបៀបបញ្ញារបស់ពួកគេរៀនសូត្រ ដែលអ្នក មិនអាចប្រៀបធៀបជាមួយពួកគេបានទាល់តែសោះ។ អ្នកមិនអាចដើរនិយាយ ជាមួយពួកគេបានទេ។ ប៉ុន្តែ ដោយសេចក្តីជំនឿអ្នកឃើញវា។

139 ឥឡូវនេះ វិទ្យាសាស្ត្រមិនត្រូវការសេចក្តីជំនឿណាមួយឡើយ។ វិទ្យាសាស្ត្រ បង្ហាញនូវអ្វីដែលពួកគេនិយាយអំពី។ វាមិនត្រូវការជំនឿទេ។

140 បូជាចារ្យកាតូលិកនឹងប្រាប់អ្នកថា “មើល តើរយៈពេលប៉ុន្មានដងដែល ក្រុមជំនុំកាតូលិកបានត្រូវ។ មើលតើនាងបានឈរនៅក្រោមការបៀតបៀន យូរប៉ុណ្ណា នៃការមិនជឿទៅលើសាសនា។”

ពួកជំនុំមេតូឌីសនិយាយថា “ឃើញទេនៅទីនេះយូរប៉ុណ្ណា...”

141 ខ្ញុំបានឃើញក្រុមជំនុំមួយ...និយាយពីទីសំគាល់លាក់ពុត។ ចេញមកតាមផ្លូវ កាលពីម្សិលមិញ ខ្ញុំបានឃើញ។ បាននិយាយថា “ក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទបាន បង្កើតឡើងនៅមុនគ.ស.៣៣។” វា មិនទាន់បាន១០០ ឆ្នាំនៅឡើយទេ ឃើញ ទេ និកាយ។ អូខ្ញុំអើយ! “គោលលទ្ធិពួកសាវ័ក”? ពិបាកទទួលអ្វីទាំងអស់។ ពួកគេ ជាសាខុស៊ីនៃថ្ងៃនេះ គ្មានវិញ្ញាណ គ្មាន... ហើយអ្នកមិនអាចប្រាប់ពួកគេបានទេ។

អ្នកមិនអាចនិយាយជាមួយពួកគេបានទេ។ អ្នកមិនអាចជំរុញពួកគេជាមួយពួកគេបានទេ។

142 ដោយសារ តែយើងទៅហួសពីហេតុផល។ “មិនពីងផ្នែកការយល់ដឹងលើខ្លួនឯងទេ។” ជំនឿគ្មានហេតុផលទាល់តែសោះ។ សេចក្តីជំនឿជឿលើវា។

143 ពួកគេនិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើល នៅទីនេះ តើអ្នកជឿថាយើងត្រូវតែធ្វើអ្វីទាំងនេះកាលពីអតីតកាល? គ្មានប្រយោជន៍! នោះ...”

144 ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានចែងយ៉ាងដូច្នោះ។ ខ្ញុំមិនអាចពន្យល់ពីរបៀបដែលវាកើតឡើងទេ ប៉ុន្តែវាកើតឡើង។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នោះ។ ដូច្នោះអ្នកគ្មាន...ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកអ្វីទាំងអស់ពីវា។ ជំនឿពិតមិនត្រូវការពន្យល់ពីវាទេ។ តើអ្នកដឹងទេ? សេចក្តីជំនឿគ្រាន់តែជឿលើវា។

145 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់នីកូដេម ពីក្រុម...ប្រឹក្សានៃសម័យរបស់ទ្រង់ មករកទ្រង់ទាំងយប់ ហើយនិយាយថា “លោកគ្រូ យើងដឹងថាអ្នកគឺជាគ្រូមកពីព្រះ ពីព្រោះគ្មាននរណាអាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ធ្វើបានឡើយ លើកលែងតែព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយគាត់។”

146 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ប្រាកដមែនខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា លើកលែងតែមនុស្សម្នាក់បានកើតជាថ្មី មិនដូច្នោះទេគាត់មិនទាំងអាចឃើញនគរព្រះផង។”

147 បាននិយាយថា “ខ្ញុំ ជាបុរសចំណាស់ម្នាក់ តើឲ្យចូលក្នុងផ្ទៃម្តាយខ្ញុំ ដើម្បីកើតម្តងទៀតឬ?”

148 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឥឡូវនេះតើខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកអ្វីដែលនៅស្ថានសួគ៌យ៉ាងម៉េច នៅពេលណាអ្នកមិនជឿអ្វីៗនៅលើផែនដីផងនោះ?” ឃើញទេ?

149 បន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូល នៅថ្ងៃមួយថា “លើកលែងតែអ្នកបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្ស និងផឹកព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ មិនដូច្នោះអ្នកគ្មានជីវិតនៅក្នុងខ្លួនអ្នកទេ។” ទ្រង់មិនបានពន្យល់ទេ។

150 ពួកសាវ័កទាំងនោះនិងពួកគេនៅថ្ងៃនោះ ដែលត្រូវបានតែងតាំងឡើងដើម្បីជីវិត។ ទ្រង់ស្គាល់វា។ បានមានបន្ទូលថា “ទាំងអស់ដែលព្រះបិតាបានប្រទានដល់ខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ។ រឿងតែមួយគត់អ្នកត្រូវធ្វើគឺគ្រាន់តែឲ្យសម្លេងរបស់ខ្ញុំឡើង។ ពួកគេស្គាល់វា ដ្បិតចៀមខ្ញុំស្គាល់សំឡេងខ្ញុំ។” ហើយសំលេងគឺជាពាក្យ

ដែលបានបង្ហាញ។ ច្រណែនទេនៅលើខ្សែអាត់—អេឌី។ “ពួកគេជឿវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ពួកគេមិនចាំបាច់វិទ្យាសាស្ត្រដើម្បីបង្ហាញភស្តុតាងអ្វីទេ ឬសួរពួកសាខុស៊ីបុព្វករជាវិស៊ីបុព្វអ្វីផ្សេងទៀត អំពីវា។ ខ្ញុំបាននិយាយវា ពួកគេជឿវា ដ្បិតចៀមរបស់ខ្ញុំលឺសំលេងខ្ញុំ។”

151 ហើយនេះគឺជាសំលេងរបស់ព្រះនៅក្នុងទម្រង់អក្សរ ពីព្រោះនេះជាការបើកសម្តែងទាំងមូលនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សញ្ញាចាស់និងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីបានដាក់បញ្ចូលគ្នា។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។

152 ហេតុអ្វី? អ្នកនិយាយថា “ទាំងនេះគឺជាមនុស្សល្អ។ តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យពួកគេ...” ដោយសារ តែរឿងមួយ ការប្រកាសចំណងរបស់ពួកគេគឺនៅលើក្រុមជំនុំ។ ហើយនៅទីនេះ...អ្នកចងចាំកាលពីថ្ងៃអាទិត្យមុន មួយសប្តាហ៍មុន តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះហើយបាន ស្តាប់ការអធិប្បាយ អ្នកចាក់ប្រេងតាំងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ? ខ្ញុំគិតថាអ្នកទាំងអស់គ្នា។ មើល ពួកគេត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង។ វិញ្ញាណរបស់ពួកគេត្រូវបានចាក់ប្រេងតាំង នៅក្នុងអាណាចក្រទីពីរនេះ។

153 ឥឡូវនេះ ស្រ្តីដំបូងនោះនិយាយថា...ទេ នាងមិនទទួលអ្វីដែល ក្រុមជំនុំនិយាយទេ ឬអ្វីដែលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនិយាយទេ។ នាងជាទាស្តាត។ នាងមានការអប់រំនៅមហាវិទ្យាល័យ។ នាងអាចដាក់វានៅលើប្តីរបស់នាង ហើយគិតថានាងឆ្លាតដោយធ្វើដូច្នោះ។

154 ស្រ្តីម្នាក់នេះគឺ “អាក្រាត ខ្វាក់ ហើយមិនដឹងអ្វីសោះ។” អូ! គួរអោយអាណិតប៉ុន្តែនោះជារូបភាពដែលព្រះគម្ពីរលាបយើង។ ឥឡូវនេះ នាងទៅព្រះវិហារ។ ស្រ្តីនោះ ប្រហែលជាល្អជាង ស្រ្តីនោះធ្វើជា...នាងមានជីវិតល្អនិងស្អាត។ គ្មានអ្វីប្រឆាំងនឹងរឿងនោះទេ។ ព្រះនឹងក្លាយជាចៅក្រមរបស់វា។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំមិនមែនជាចៅក្រមទេ។

155 គឺជាអ្នក...ដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បង្ហាញដល់ខ្ញុំ។ នោះជាអ្វីដែលពួកសាវ័កបាននិយាយ។ “យើងនិយាយអ្វីដែលយើងដឹង អ្វីដែលយើងបានឮ អ្វីដែលយើងបានឃើញ។” នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំទទួលខុសត្រូវ។ អ្នកទាំងអស់គ្នា ទទួលខុសត្រូវចំពោះ។

156 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ បើអ្នកនឹងយកស្ត្រីដែលនោះ...តើនាងបានបក់ខ្យល់ឡើងទៅណា? ឃើញទេ? នាងបានផ្លាស់ប្តូរនៅជុំវិញ។ នាងបានឮ គ្មានការសង្ស័យ បើកវិទ្យុជាច្រើនដង។ សំលេងរបស់ព្រះកំពុងតែនិយាយ ជាច្រើនដង។ មែនហើយ ឥឡូវនេះ ឃើញទេ នាងបានចូលមកក្នុងពួកខាល់នេះ អំបូរ១។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់សុទ្ធតែជាអំបូរត្រកូលនេះ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង ពិតជាត្រឹមត្រូវ ពួកគេគ្រាន់តែជាផ្ទះសំណាក់ដែលជាកន្លែងដែលក្រុមមនុស្សរួមគ្នាជាសមាជិក។ ហើយនាងបានមកនៅទីនេះ មែនហើយ ដែលសមនឹងនាង។ ឥឡូវនេះបើអ្នកទៅប្រាប់នាងអ្វីដែលនាងត្រូវធ្វើ នាងនឹងមិនស្តាប់អ្នកទេ។ អ្នកបង្ហាញវាដល់នាងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នាងនឹងមិនស្តាប់វាទេ។

157 ឥឡូវនេះ បងប្រុស ប្អូនស្រីជាទីស្រឡាញ់ គ្រាន់តែជាយោបល់មួយឬពីរ មុនពេលបិទ។ វាជាត្រឹមសរហេតដល់ពេលវេលាដែលត្រូវបញ្ចេញ។ ដប់ប្រាំនាទី។

158 ឥឡូវនេះមើល ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។ ហេតុអ្វីបានជាស្ត្រីនោះមិនអាចមើលឃើញវា? ហេតុអ្វីបានជានាងមិនអាចឃើញ? ដូចជាការផិតក្បត់ខាងរូបកាយចំពោះប្តីរបស់នាង។ នាងហាក់គ្មានកំហុស នាងគ្មានអ្វីត្រូវសារភាព។ នាងស្អាតដូចនៅថ្ងៃដែលនាងបានកើត មក គ្មាននរណាម្នាក់បានប៉ះនាង។

159 ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយត្រង់ ទៅកាន់ស្ត្រីនិងក្រុមជំនុំ។ នាងស្អាតដូចកាលដែលនាងបានកើតមក។ មែនហើយ នោះគឺជាអ្វីដែលពួកជំនុំមានឥឡូវនេះ នាងបានកើតមក ប៉ុន្តែនាងបាន “កើតនៅក្នុងអំពើបាប ដែលមានរាងជាអំពើទុច្ចរិត មក...” ឃើញទេ យល់អ្វីខ្ញុំនិយាយទេ?

160 ឥឡូវនេះអ្នកប្រាប់នាងថាវាជាការខុសសម្រាប់នាងក្នុងការកាត់សក់របស់នាង។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយដូច្នោះ។ វាខុសសម្រាប់នាងក្នុងការស្លៀកខ្លី។ ព្រះគម្ពីរបានចែងយ៉ាងដូច្នោះ។ នាងអាចនិយាយបានថា “អត់ប្រយោជន៍ទេ?” ហេតុអ្វី? ចុងក្រោយរបស់នាងមិននៅទីនេះទេ បុរសទីបី ព្រលឹងដែលបានតំរូវទុកជាមុនបានបញ្ជូនពីព្រះ។ ប៉ុន្តែចុងក្រោយនាងគឺស្ថិតនៅលើអង្គការមួយនៅទីនេះ ដែលមនុស្សមួយចំនួនបានរៀបចំនៅខាងក្រៅនេះ។ ឃើញទេ?

161 ប៉ុន្តែបើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះធ្លាក់ចុះនៅក្នុងព្រលឹងនោះ វានិយាយថា “អាម៉ែន! ខ្ញុំឃើញវា។” វាតម្រង់ជួរជាមួយវា។ ឥឡូវមើលត្រង់នេះ។ ដូច្នោះ បុរសដែលកើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ...

162 ឃើញទេ នៅទីនេះគឺជាសាច់ខាងក្រៅ។ ហើយខ្ញុំនិយាយនៅក្នុង
 ទស្សនិកជនចម្រុះ និយាយទៅ—គ្រូគង្វាល និងដូចជាបងប្អូនរបស់អ្នក។ នេះជា
 សាច់ឈាម វាខ្សោយ ជាប់នឹង... ស្រ្តីតូចម្នាក់ដើរតាមផ្លូវ បុរសក្មេងខ្លះនៅ
 អាយុវ័យក្មេងរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់មានអាយុដប់ប្រាំពីរ ដប់ប្រាំបី ម្ភៃ
 ឆ្នាំ ម្ភៃ-ប្រាំ សាមសិប ដើរជុំវិញនៅទីនោះ... និងស្រ្តីវ័យក្មេងមក រមួលគ្រប់ទម្រង់
 រាងកាយរបស់នាង ដើរជាមួយស្បែកជើងកែងខ្ពស់ នាងបានជាប់នៅខាងក្រៅ
 និងខាងក្រោយ ហើយសំលៀកបំពាក់រខ័ចខ្លីលើជង្គង់របស់នាង ឬខ្លីមួយគូ។ តើ
 អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបានប្រាប់ថានាងនឹងធ្វើបែបនោះ? អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរបាន
 ចែងថាវិធីដែលនាងនឹងធ្វើ របៀបដែលនាងនឹងត្រូវបានកខ្វក់ដូច្នោះ។

163 តើអ្នកបានអានវានៅទីនេះអានក្នុងខែនេះ រីឯខ្ញុំខិតហ្គេស ថា “បុរសនិងស្រ្តី
 នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ក្មេងស្រីតូច អាយុពីម្ភៃឬម្ភៃប្រាំឆ្នាំគឺនឹងអស់រដូវ” ដែលអ្នក
 ឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរជីវិតនៅវ័យ-កណ្តាលនៃជីវិត នេះបើយោងតាមវិទ្យាសាស្ត្រ
 រវាងម្ភៃនិងម្ភៃ-ប្រាំ។ វាធ្លាប់មានអាយុប្រហែលសាមសិបឬសាមសិប-ប្រាំនៅក្នុង
 អាយុរបស់ខ្ញុំ។ នៅក្នុងអាយុម្ភៃរបស់ខ្ញុំ ស្រ្តីម្នាក់ដែលមិនដែលអស់រដូវ
 រហូតដល់នាងមានអាយុសែសិបឬសែសិប-ប្រាំ។

164 តើវាជាអ្វីទៅ? គឺតាមរយៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងអាហារ កូនកាត់ បានបង្វែរ
 រាងកាយមនុស្សទាំងមូលរហូតដល់យើងក្លាយជាក្រុមមួយ—នៃ—អំពើពុករលួយ
 ដ៏ធំ។ មែនហើយ បើរាងកាយត្រូវបានខូច មិនមែនជាគោសិកាខួរក្បាលនៅក្នុង
 រូបកាយនោះទេឬ?

165 ឥឡូវនេះមើលព្រះវិញ្ញាណ តាមវា។ នឹងមានពេលវេលាមក ក្នុងព្រះនាមរបស់
 ព្រះអម្ចាស់ ថាមនុស្សនឹងទៅជាឆ្លុតទាំងស្រុង។ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ដូច្នោះ។ ពួកគេនឹង
 ស្រែកហើយស្រែកខ្លាំងៗ ។ រឿងអាថ៌កំបាំងដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងការស្រមើលស្រមៃ
 របស់ចិត្តពួកគេ។ វិទ្យុនិងវត្ថុ កម្មវិធីទូរទស្សន៍របស់យើង កំពុងផលិតវា។ វានឹង
 មានរឿងដូចជាស្រមោចកើតឡើងលើផែនដី ខ្ពស់ដូចដើមឈើដប់បួនម៉ែត វា
 នឹង—មាន—សត្វបក្សីមួយហើរកាត់លើផែនដី ដោយមានស្លាប ឆ្លងកាត់បួនឬ
 ប្រាំម៉ាយល៍ ហើយមនុស្សបានឃើញពួកគេ ពួកគេនឹងស្រែក ហើយស្រែកយំក
 សេចក្តីមេត្តាករុណា។ ប៉ុន្តែវានឹងក្លាយជាគ្រោះកាច។ រង់ចាំរហូតដល់ខ្ញុំអធិប្បាយ
 ពីគ្រោះកាចទាំងនោះ។

166 មើលតើលោកម៉ូសេបានធ្វើអ្វីនៅក្រោមរូបកាយ មិនមែនដោយព្រះវិញ្ញាណ។ នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា “លោកម៉ូសេ...” ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេថា “ចូរទៅទីនោះ” ទៅឯហោរា “ចូរយកធូលីដ៏មួយក្តាប់តូចហើយបោះវាលើអាកាសហើយនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះ ថា សត្វចែនឹងមកលើផែនដី។” គឺគ្មានចៃ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ពួកគេចាប់ផ្តើមឃើញអ្វីមួយវាវានៅលើគុម្ពាតមួយ។ ក្រឡេកមើលទៅ មានអ្វីផ្សេងទៀត។ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក ពួកគេជ្រៅណាស់ដែលអ្នកមិនអាចឆ្លងកាត់វាបាន។

167 តើពួកគេមកពីណា? ព្រះជាម្ចាស់បង្កើត។ ទ្រង់អាចធ្វើអ្វីដែលទ្រង់ចង់ធ្វើ។ ទ្រង់ជាអធិបតេយ្យ។ ទ្រង់អាចបង្កើត—បក្សីមួយដែលអាចទៅដល់—ទៅដល់ស្ថាបរបស់វាពីម្ខាងនៃផែនដីទៅម្ខាងទៀត។

168 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរឱ្យមានសត្វរុយមកពីទ្វីបវិញផែនដីទាំងមូល។” នោះវាមិនមែនជាការហើរនៅលើដីទេ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង សត្វចាស់ចាប់ផ្តើមហោះហើរនៅជុំវិញ។ រឿងដំបូង មានប្រាំបីប្រដប់ ដប់ពីរ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នកមិនអាចដើរឆ្លងកាត់វាបានទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ដែលជាអ្នកបង្កើតបានរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

169 ហើយគាត់បានលាតដំបងរបស់គាត់តាមបញ្ជារបស់ព្រះ ហើយនិយាយថា “ចូរឱ្យកង្កែបឡើងមកលើផែនដីចុះ។” ហើយកង្កែបមករហូតដល់ពួកវាដាក់គំនរ គរឡើងលើជាគំនរ និងមានក្លិនស្អុយនៅគ្រប់ទីកន្លែង ប្រហែលជាសែសិបប្រហាសិប កម្ពស់ខ្ពស់នៃកង្កែប។ ពួកគេនៅក្នុងទូដាក់បាន—របស់ស្តេចផាវ៉ាន។ ពួកគេបានស្ថិតនៅក្នុង...បើកសន្លឹក ហើយវានឹងមានប្រាំរយកង្កែបនៅក្រោមសន្លឹក ក្រោមគ្រែ។ គ្រប់ទីកន្លែងដែលពួកគេ ទៅគឺជាកង្កែប កង្កែប កង្កែប។ តើពួកគេមកពីណា? ព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកបង្កើត គឺជាអធិបតេយ្យ។ អ្វីដែលទ្រង់និយាយទ្រង់នឹងធ្វើ!

170 ហើយទ្រង់បាននិយាយថានឹងមានទេសភាពគួរឱ្យស្តាប់នៅលើផែនដី។ “កណ្តុបមានសក់ដូចជាស្ត្រី” សក់វែង ដើម្បីលងស្ត្រីដែលកាត់សក់របស់ពួកគេ។ ធ្មេញដូចតោ។ ទ្រនិចនៅក្នុងកន្ទុយរបស់ពួកគេ ដូចជាខ្សាដំរី ពួកគេនឹងធ្វើទារុណកម្មបុរស ក្នុងខែនោះ។ គ្រាន់តែរង់ចាំរហូតដល់យើងចូលទៅបើកពួកគេនូវគ្រោះកាចនិងត្រា ហើយផ្ករលាន់ប្រាំពីរ មើលអ្វីដែលកើតឡើង។ អូ! បងប្អូន

អើយ អ្នកចូលទៅកាន់ហ្គោស្សិននៅពេលដែលត្រូវទៅហ្គោស្សិន។ កុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះរឿងនេះនៅខាងក្រៅ។

171 មើលនៅទីនេះ។ នេះគឺជាស្រ្តីតូចម្នាក់កំពុងបត់បែននៅតាមផ្លូវ។ នេះជាមិត្តវ័យក្មេង ភ្នែករបស់គាត់ចាប់បាន។ គាត់ជាសមាជិកនៃក្រុមជំនុំ។ គាត់ជាពួកពេនទីកុស្ត។ គាត់ ទោះគាត់ជាអ្វីក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែកិច្ចការដំបូងអ្នកដឹងទេ គ្មានចំណុចកាន់នៅទីនោះទេ។ នាងនឹងនិយាយថា “សូស្តី” គាត់មានសក់រួញ និងមើលទៅស្រស់-ស្អាត ស្មារតីបុរសវ័យក្មេង ប្រហែលជាព្យាយាមរស់នៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវ។ នាងចាប់ផ្តើមដើរទៅរកគាត់ សូម្បីតែគ្រូអធិប្បាយ។ រឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ...

172 តើវាគឺជាអ្វី? នេះនៅទីនេះ បំណងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម ហើយវិញ្ញាណនៅទីនេះ តែបានចាក់ប្រេងតាំង ដោយនិយាយថា “កុំធ្វើវា កុំធ្វើវា”។ ប៉ុន្តែតើវានឹងធ្វើអ្វី? វានឹងផ្លាស់ទីនៅជុំវិញ មាននៅទីនោះ វាទៅ។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺគាត់ព្យាយាមណាត់ជួបជាមួយនាង។ គាត់មានពិទ្ធពិបទផិតក្បត់ មិនថាគាត់បានប៉ះនាងឬអត់។

173 ប៉ុន្តែ ជាកូនប្រុស កើតជា-ថ្មីរបស់ព្រះ! អាម៉ែន! អ្នកមិនអាចធ្វើវាខ្លួនអ្នកបានទេ។ វាមិនអាចទៅរួចទេដែល—បុរសឈាម-ក្រហមដើរមុខស្រ្តីដូចនោះដោយគ្មានអ្វីកើតឡើង។ ប៉ុន្តែពេលណាមានអ្វីមួយនៅខាងក្នុង។ ដែលកើតជា-ថ្មីនៅទីនេះ!

174 ទោះបីជាបុរសនោះប្រហែលជាបានស្រែក និយាយភាសាដទៃក៏ដោយ ឬលោតចុះឡើង រាំ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ចាក់ប្រេងតាំងដោយព្រះវិញ្ញាណ បានធ្វើទីសំគាល់ទាំងអស់និងការអស្ចារ្យដែលព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មានបន្ទូលនៅទីនោះ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់! ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “មានមនុស្សជាច្រើននៅថ្ងៃនោះនឹងមករកខ្ញុំហើយ និយាយថា ‘លោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់តើខ្ញុំមិនបានទាយនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេឬ? តើខ្ញុំមិនដេញអារក្សនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេឬ? គ្មាន...’” ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចាកចេញពីអញទៅឯងដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ។” តើអ្វីទៅជាអំពើទុច្ចរិត? អ្វីដែលអ្នកដឹងថាត្រូវធ្វើ ហើយមិនធ្វើ។ “ចាកចេញពីអញទៅ ឯងដែលធ្វើការទុច្ចរិត អញមិនទាំងស្គាល់ឯងផង។”

175 ប៉ុន្តែបានធ្លាក់ចុះនៅលើផ្នែកខាងក្នុងនៃបុរសម្នាក់នោះ បើការបោះបង្គោល តូចនោះគឺនៅទីនោះ ពូជរបស់ព្រះដែលបានតម្រូវទុកជាមុនមុនគ្រឹះនៃលោកិយ ខ្ញុំ មិនខ្វល់ពីអ្វីដែលកើតឡើងនោះទេ។ វាចាប់គាត់ វានៅស្នាក់នៅទីនោះ។

176 នេះជាមូលហេតុដែលស្រ្តីនោះស្លៀកខ្លីៗ។ នាងត្រូវបានរាប់ជាស្រីពេស្យា គឺ ដូចគ្នានឹងស្រ្តីដែលធ្វើដូច្នោះដែរ។ ឃើញទេ? នាងមិនដឹងទេថាវិញ្ញាណនោះ...តើ នាងដឹងយ៉ាងដូចម្តេច? វាជាចុងក្រោយរបស់នាង។

177 តើអ្វីទៅជាចុងក្រោយ? គឺជាពាក្យចុងក្រោយ។ ចុងក្រោយគឺអាម៉ែន។ វាជា ចុងបញ្ចប់នៃជម្លោះទាំងអស់ ចុងក្រោយរបស់អ្នក។

178 ហើយបើក្រុមជំនុំរបស់អ្នកដែលជាក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត ដែលប្រាប់អ្នកថា “សក់វែងនិងវត្ថុនោះគឺគ្រាន់តែជាជំនឿនិយមបុរាណ។ អ្នកមានសំបកទំនេរមួយនៅ ក្បាលរបស់អ្នកខាងក្រោយ” ហើយអ្វីៗផ្សេងទៀត គឺជារបស់ដែលមនុស្ស បាន កាន់កាប់ ដោយអារក្ស។

179 ដ្បិត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលថា “វាគឺជាការអាយ៉ាស់ណាស់ សម្រាប់ស្រ្តីដែលកាត់សក់របស់នាង។ នាងនឹងបន្ថោកក្បាលនាង។” បើនាងធ្វើឱ្យ ស្វាមីរបស់នាងអាប់ឱននិងនាង ស្វាមីគឺជាក្រុមជំនុំ ហើយក្រុមជំនុំគឺជាព្រះគ្រីស្ទ នាងជាមនុស្សមិនសមរម្យស្រីពេស្យាខាងសាសនា អាក្រាត ហើយមិនដឹងអ្វី សោះ។ អាក្រាត! តើព្រះគម្ពីរមិនបាននិយាយថា “ការគ្របរបស់ស្រ្តីគឺសក់របស់ នាងទេឬ?” តើសក់មិនផ្តល់ឱ្យនាងសម្រាប់ការគ្របដណ្តប់ទេឬ?

180 នៅថ្ងៃមួយ នៅឯសាលជំនុំជម្រះ! ខ្ញុំបានព្យាយាមចាក់ថ្នាំនៅក្នុង ហើយ កាន់វាដោយដៃខ្ញុំ ហើយអ្នកស្តោះវាទៅក្រោយចេញចន្លោះម្រាមដៃរបស់អ្នក។ នៅ ថ្ងៃណាមួយព្រះនឹងវិនិច្ឆ័យពួកគេ។ នោះហើយគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាមិនមែនជាការពេញលេញ ឬបុរសចំណាស់ខ្លះឆ្លុះបានធ្វើការទាំងអស់ឡើង។ វា មិនមែនទេ។ ពីព្រោះ វាជាព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់។

181 ហើយគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ នឹងដោះស្រាយជាមួយនឹងភាពខាងក្នុងនៃមនុស្ស វិញ្ញាណដែលនៅខាងក្រោយកាលពីដើម ដែលជាព្រះបន្ទូល។

182 ដូចដែលទ្រង់គឺជាភាពពេញលេញនៃអ្នកទាំងអស់គ្នា អ្នកបាននៅក្នុងទ្រង់ កាលពីមុននៅកាលវារី។ ទ្រង់បានដឹងជាមុនថាអ្នកនឹងនៅទីនេះ។ ទ្រង់គ្រាន់តែ

ឲ្យរឿងទាំងអស់កើតឡើងតាមដំណើរ។ ហើយអ្នកបាននៅក្នុងទ្រង់ អ្នកបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់។ អ្នកបានស្លាប់ក្នុងមោទនភាពរបស់អ្នក អ្នកបានស្លាប់ដោយម៉ូដរបស់អ្នក អ្នកបានស្លាប់ទៅកាន់លោកិយ។ ពេលទ្រង់... អ្នកបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់នៅកាលវាវី ហើយអ្នកបានរស់ជាមួយទ្រង់នៅពេលទ្រង់រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។ ហើយដោយសារតែអ្នកបានទទួលយកវា ឥឡូវនេះអ្នកកំពុងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្តយេស៊ូវ។ ហាលេលូយ៉ា!

183 ហ្នឹងហើយ។ គឺនៅខាងក្នុងបុរស។ នៅខាងក្នុងនោះនឹងត្រូវបានកំណត់ព្រះបន្ទូល ព្យួរជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល ដោយមិនគិត។ អ្នកមិនអាចជួយវាបានទេ។ ខ្ញុំបានរៀន ច្រើនឆ្នាំកន្លងមក។

184 កូនតូចរបស់ខ្ញុំដេកនៅទីនេះ ស្លាប់។ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំដេកនៅទីនេះក្នុង...នៅ—ក្នុងទីបញ្ចុះសព តុបតែងនិងដាក់ចេញ។ ពួកគេបានហៅខ្ញុំនៅទីនោះ ហើយសារ៉ុនជិតស្លាប់ហើយ។ នោះគឺជាការល្បួងដ៏លំបាកបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ជួបនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានអាយុប្រហែលជា២៥-ឆ្នាំ។ ខ្ញុំបានដើរចេញពីទីនោះ ហើយ បីលីប៉ូលដេកត្រង់ចំណុចស្លាប់។

185 វេជ្ជបណ្ឌិតសេម បាននិយាយថា “បីលី ខ្ញុំមិនគិតថាយើងនឹងជួយសង្គ្រោះបីលីបានទេ។ ហើយខ្ញុំ...” គាត់និយាយថា “គាត់ធ្ងន់ធ្ងរណាស់” បាននិយាយថា “បីលី ខ្ញុំអាណិតអ្នកណាស់។” គាត់ដាក់ដៃឱបខ្ញុំ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ដុកទ័រ ខ្ញុំគ្មានកម្លាំងទៀតទេ។”

186 ពីរបីម៉ោង ខ្ញុំបានហៅគាត់ កូនខ្ញុំ ឈ្មោះសារ៉ុន ខ្ញុំរត់ចេញពីនាងនៅទីនោះ គាត់... ដើម្បីមើលឃើញនាងដង្កក់ វានឹងមិនបញ្ឈប់ឡើយ។ ពួកគេដាក់មុលនៅឆ្អឹងខ្នង ពួកគេបានសង្កត់វា បាននាំយកសញ្ញាឡើង ជំងឺរលាកស្រោមខួរ។ ហ្នឹងហើយ។

187 ខ្ញុំបានចេញទៅតាមផ្លូវទៅមន្ទីរពេទ្យ ឈប់ឡានចាស់របស់ខ្ញុំនៅទីនោះ រួចគាត់ក៏ចាប់ផ្តើមដើរចេញទៅបន្ទប់។ នៅទីនេះសេមបានមកចុះនៅតាមសាលធំជាមួយម្នាក់របស់គាត់នៅក្នុងដៃ គាត់យំ ដាក់ដៃរបស់គាត់នៅជុំវិញខ្ញុំ បាននិយាយថា “ត្រឡប់ទៅក្រោយវិញ លោកបីលី។”

ខ្ញុំបានសួរថា “តើមានបញ្ហាអ្វី?”

បាននិយាយថា “អ្នកមិនអាចឃើញនាងទេ។” បាននិយាយថា “នាងបានស្លាប់ហើយ ប៊ីល។”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ សេម មិនមែនកូនរបស់ខ្ញុំទេ។”

188 បាននិយាយថា “បាទ” បាននិយាយថា “កុំសួររកនាង ប៊ីល។ នាងមិនរស់នៅទេ” បាននិយាយថា “នាងនឹងត្រូវរងទុក្ខ។” បាននិយាយថា “នាងតែងតែត្រូវបានគូរឡើងហើយនាងនឹងត្រូវរងទុក្ខពេញមួយជីវិតរបស់នាង។” បាននិយាយថា “នាងមានជម្ងឺរលាកស្រោមខួរ។” បាននិយាយថា “កុំទៅនៅជុំវិញនាង អ្នក—អ្នកនឹងស្លាប់ប៊ីលបើធ្វើវា។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សេម ខ្ញុំត្រូវតែទៅជួបនាង។”

189 បាននិយាយថា “អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេប៊ីល។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំហាមអ្នក។ ឥឡូវអ្នកដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំគិតពីអ្នកច្រើនណាស់ ហើយអ្នកគឺជាមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំ និងអ្វីៗទាំងអស់” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតពីអ្នកច្រើនណាស់” ហើយ “តើខ្ញុំជឿជាក់លើលោក ប៉ុណ្ណា ប៊ីល។” គាត់ថា “ប៉ុន្តែកុំ—កុំទៅរកទារកនោះ។” បាននិយាយថា “បើអ្នកធ្វើដូចនោះ...ជំងឺរលាកស្រោមខួរក្បាលដែលនៅលើនាង។” ឃើញទេ? បាននិយាយថា “នាងនឹងស្លាប់នៅប៉ុន្មាននាទីទៀត ហើយ” គាត់ថា “អ្នកអាច...យើងនឹងកប់នាង។” បាននិយាយថា “ប៊ីល ខ្ញុំពិតជាអាណិតអ្នកណាស់។”

190 ហើយគាត់ហៅ បានប្រាប់ អោយហៅគិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់ អោយបញ្ជាថ្នាំអោយខ្ញុំ។ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាតើបុរសនោះកំពុងឈរយ៉ាងដូចម្តេច។”

191 ខ្ញុំឈរនៅទីនោះបន្តិច។ គាត់បានយកថ្នាំចូល។ ខ្ញុំអង្គុយចុះ នៅតាមសាលធំ។ គាត់និយាយថា “អង្គុយចុះ។” ហើយគិលានុបដ្ឋាយិកាបានយកវាមកនិយាយថា “ផឹកអានេះ បងប្រុសប្រាណហាំ។”

192 ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមអរគុណ។ គ្រាន់តែអង្គុយនៅទីនោះមួយនាទី។ នៅពេលនាងចាកចេញដូចនោះ ខ្ញុំបានចាក់វានៅក្នុងជើងផ្កាមួយ ដាក់កញ្ចក់ចុះក្រោម។”

193 ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានគិតថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ទ្រង់ជាព្រះល្អ។ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យនាងស្លាប់ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ខ្ញុំកាន់ដៃនាងពីដូចនោះ?” សុំអង្វរទ្រង់សម្រាប់នាង។ “ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិន

អនុញ្ញាតឱ្យនាងទៅ? មានប៊ីលីដេកនៅទីនោះ ជិតស្លាប់ ហើយនៅទីនេះនាងកំពុង ជិតស្លាប់។ តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ប្រាប់ខ្ញុំមក! អញ្ចឹង ខ្ញុំអាចទៅជាមួយពួកគេដែរ។”

194 ខ្ញុំបានបើកទ្វារ ហើយគ្មានគិលានុបដ្ឋាយិកានៅទីនោះទេ។ ខ្ញុំបានចុះក្រោមនៅក្នុងបន្ទប់ឯកសារក្រោមដី។ នោះគឺមុនពេលមន្ទីរពេទ្យត្រូវបានជួសជុល។ កញ្ចក់ ស្ទើរតែគ្មានកញ្ចក់នៅលើបង្អួច និងរុយនៅលើភ្នែកតូចរបស់នាង។ មានបារម្ភស យើងហៅវាថា ដាក់សំណាញ់ ដាក់លើមុខនាង។ ខ្ញុំបានដេញសត្វរុយ។ ផ្នែកនៅទីនោះ។ ភ្នែកតូចរបស់នាង នាងឈឺចាប់ខ្លាំងណាស់រហូតដល់ពួកគេឆ្លងកាត់។

195 បន្ទាប់មកសាតាំងបានរំកិលខ្លួនមកក្បែរខ្ញុំហើយនិយាយថា “តើអ្នកបាននិយាយថាទ្រង់ជាព្រះល្អឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបាននិយាយដូច្នោះ។”

196 “តើអ្នកនិយាយថាទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលមែនទេ? តើ ហេតុអ្វីឪពុករបស់អ្នកបានស្លាប់នៅលើដៃរបស់អ្នកនៅទីនោះ ហើយអ្នកហៅ គាត់ថាជាមនុស្សមានបាបអំពាវនាវសម្រាប់ជីវិតរបស់គាត់? ហេតុអ្វីបានជាបងប្រុសរបស់អ្នកស្លាប់នៅលើដៃបងប្អូនរបស់អ្នកផ្សេងទៀត នៅទីនោះ ហើយអ្នកកំពុងឈរនៅលើតុអធិប្បាយពីរបីសប្តាហ៍មុនមែនទេ?” បាននិយាយថា “ចុះហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មិនឆ្លើយតបនឹងអ្នក? អ្នកបាននិយាយថាទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នកហើយបានសង្គ្រោះអ្នក។”

197 វាមិនអាចប្រាប់ខ្ញុំថាគ្មានព្រះទេ ពីព្រោះខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ហើយ។ ប៉ុន្តែវាបានប្រាប់ខ្ញុំថាទ្រង់មិនខ្វល់ពីខ្ញុំទេ។

198 បាននិយាយថា “មានប្រពន្ធរបស់អ្នក។ ទារករបស់អ្នកនឹងនៅទីនោះឆាប់ៗនេះ។ ឪពុករបស់អ្នកត្រូវបានបញ្ចុះ។ បងប្រុសរបស់អ្នកត្រូវបានគេបញ្ចុះ។ ហើយប្រពន្ធអ្នកនឹងទៅនឹងត្រូវបញ្ចុះឥឡូវ ថ្ងៃស្អែក។ ហើយនេះគឺជាទារកផ្សេងទៀតរបស់អ្នក ដែលកំពុងស្លាប់។ ទ្រង់ជាព្រះល្អ? ហ្នា? ទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលមែនទេ?” បាននិយាយថា “អ្នកមានកម្លាំងចេញ ពីខ្លួនអ្នក!”

199 តើវាបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ពី...វាត្រូវធ្វើការពីខាងក្រៅ ឥឡូវនេះ ទៅបុរសទីមួយនេះ

200 បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះមើល។ អ្នកដឹងទេ នៅពេលអ្នកកាលពីពីរបីឆ្នាំមុន ប្រហែលពីរបីឆ្នាំមុន មុនពេលដែលអ្នកទទួលយក អ្នកត្រូវបានគេគិតយ៉ាងល្អក្នុងចំណោមមនុស្ស។ អ្នកបានរស់នៅល្អ និងស្អាត។ ក្មេងស្រីណាម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុង ដែលចង់ចេញទៅក្រៅ ចេញទៅក្រៅជាមួយអ្នក ពីព្រោះពួកគេមានអាមេណ៍ថាស្អាតហើយសមរម្យ។” ខ្ញុំអាចឈរនៅមុខពួកគេបាន។ ខ្ញុំមិនដែលប្រមាថម្នាក់ណាទេ មិនដែលនិយាយអ្វីទាំងអស់។ នាងថែមទាំងឆ្លាតទៀត ខ្ញុំនឹងយកនាងទៅផ្ទះ។ “ហើយអ្នកមានមនុស្សចូលចិត្តច្រើនក្នុងចំណោមមនុស្ស។ ប៉ុន្តែពេលនេះអ្នកជាអ្វី? មនុស្សនិយមជ្រុលខាងសាសនា។”

201 “ត្រឹមត្រូវហើយ។ ខ្ញុំគឺអញ្ចឹង។” ឃើញរឿងទាំងនេះចាប់ផ្តើមផ្លាស់ប្តូរជាមួយគ្នា? នៅខាងក្រៅ ផ្នែកញែកខាងវិញ្ញាណ ដោយផ្លាស់ប្តូរអ្វីៗជាមួយគ្នា។ “នោះហើយ សាតាំង។”

“ហើយតើអ្នកនិយាយថាទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលមែនទេ?”

“បាទ ហ្នា មែនហើយ។”

202 “ហើយអ្នកអង្វរហើយយំ ហើយមនុស្សបានប្រាប់អ្នកថាវាមិនមែនដូច្នោះទេ ថាអ្នកនៅក្រៅបន្ទាត់។ ក្រុមជំនុំផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកបានបង្វែរអ្នកចេញ សម្រាប់ការនេះ។ ពួកជំនុំបាទីស្តផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នកនៅទីនោះ បានដាក់អ្នកនៅខាងក្រៅទ្វារក្នុងបុព្វហេតុដូចគ្នា។”

“មែនហើយ។”

203 “ប៉ារបស់អ្នកបានកប់។ បងប្រុសរបស់អ្នកត្រូវបានគេបញ្ចុះ។ ប្រពន្ធរបស់អ្នកកំពុងដេកនៅទីនោះ ជិតបានបញ្ចុះហើយ។ នេះគឺជាកូនរបស់អ្នក មានពេលប្រហែលដប់ប្រាំនាទីទៀតទេ ហើយវានឹងត្រូវបានបាត់បង់។ ហើយទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលឬ? សាច់និងឈាមរបស់អ្នក ពាក្យពីទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះជីវិតទារករបស់អ្នក។ អ្នកបាននិយាយថា ទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាល។ មនុស្សព្យាយាមប្រាប់អ្នក។ គ្រូគង្វាលបានប្រាប់អ្នក អ្នកបានញ័រញ័រហើយ។ អ្នកដូចជាគ្មានសតិ អ្នកបានក្លាយទៅជាអ្នកនិយមជ្រុលខាងសាសនា។ ហើយអ្នកបាននិយាយថាទ្រង់ស្រឡាញ់ អ្នក។ តើទ្រង់អាចស្រឡាញ់អ្នកបានទេ?”

204 “ហើយតើអ្នកស្រែករកបារបស់អ្នកយ៉ាងម៉េច! តើធ្វើដូចម្តេច ពីមួយយប់ទៅ មួយយប់ អ្នកតម ហើយពេលអ្នក...ពេលថ្ងៃ ពេលអ្នកមានការអធិស្ឋាន ក្រោក ឡើង ដើម្បីធ្វើការ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់ស្លាប់នៅលើដៃ របស់អ្នក ដែលជាមនុស្សមានបាប។

205 “តើប្រពន្ធរបស់អ្នក ដែលជាស្រ្តីដ៏ល្អ និងរបៀបដែលអ្នកស្រឡាញ់នាង!” ម្តាយរបស់ប៊ីលី មានមនុស្សជាច្រើនអ្នកនៅចាំពីហូប។ “នាងជាក្មេងស្រីដ៏ល្អ! តើ អ្នកសប្បាយចិត្តយ៉ាងណា នៅផ្ទះតូចរបស់អ្នកនៅទីនោះ។ ជាមួយគ្រឿងសង្ហារឹម ដែលមានតម្លៃប្រាំពីរប្រាំបីដុល្លារ តើអ្នកមានគ្រឿងសង្ហារឹមអ្វីខ្លះ ប៉ុន្តែ អ្នក នៅតែស្រឡាញ់នាង ហើយអ្នក...ហើយអ្នកស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយ អ្នកបានទៅហើយអធិស្ឋានសំរាប់អ្នកផ្សេង។ ហើយ អាមេណូផ្លូវចិត្តមួយចំនួន ពួកគេបានក្រោកឡើង ហើយបានដើរចេញ ហើយនិយាយថាពួកគេមិនអីទេ។ តែ ឥឡូវប្រពន្ធរបស់អ្នកផ្ទាល់ ហើយនៅទីនោះនាងបានស្លាប់ នៅថ្ងៃទីពីរ កំពុងដេក នៅក្នុងទឹកបំប្លែងខាងក្រោយនោះ ស្តុតនិងកូប។ ទ្រង់ជាអ្នកព្យាបាលមែនទេ? ហ្នា?”

206 “ហើយកូនប្រុសតូចរបស់អ្នកនៅចំណុចនៃការស្លាប់នេះ ប៊ីលី ប៉ូល អាយុ ដប់ប្រាំបីខែ។ ហើយកូនស្រីតូចរបស់អ្នក អាយុ៨ខែ កំពុងតែដេកនៅទីនេះ ជិតស្លាប់ ដោយមានជំងឺរលាកស្រោមខួរ។ ហើយអ្នកបានត្រឹមតែអធិស្ឋាន។ ហើយព្រះទាញចុះ ហើយមានបន្ទូលថា ‘បិទមាត់!’ កុំស្តាប់ មិនឮអ្នក ទាល់តែសោះ! បែខ្នងដាក់អ្នក។ ទ្រង់ជាព្រះល្អ? ហ្នា? ទ្រង់ស្រឡាញ់អ្នក? ហើយក្មេងស្រីគ្រប់រូបអ្នកធ្លាប់ទៅជាមួយ ក្មេងប្រុសគ្រប់រូបដែលអ្នកធ្លាប់ទាក់ទង ជាមួយ មិត្តភក្តិអ្នកដែលល្អបំផុត បានឃ្លាតឆ្ងាយពីអ្នកដែលជាមនុស្សឆ្លុតនឹង សាសនា។”

207 អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាបានប្រាប់ខ្ញុំគឺជាសេចក្តីពិត។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវានិយាយ ថាគ្រាន់តែធ្លាក់ចុះនៅក្នុងបន្ទាត់ ឃើញទេ នៅទីនេះ។ ពេលនោះខ្ញុំទើបនឹង ត្រៀមខ្លួន និយាយថា “បន្ទាប់មកខ្ញុំ បើនោះជាវិធីដែលទ្រង់ត្រូវធ្វើ នោះខ្ញុំនឹងមិន បម្រើទ្រង់ទេ។”

208 គ្រាន់តែដូចខ្ញុំបាននិយាយអញ្ចឹង មានអ្វីមួយមកពីកន្លែងណាមួយ ផ្សេងទៀត នៅខាងក្នុង។ បាននិយាយថា “តើអ្នកជានរណា តាំងពីដំបូង?”

ព្រះអម្ចាស់បានប្រគល់អោយ ហើយព្រះអម្ចាស់ក៏ដកយកទៅវិញ។” ឃើញទេ នោះគឺជាផ្នែកខាងក្នុង បុរសម្នាក់ កុំរកហេតុផលអ្វីទាំងអស់។

209 ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅខាងក្រោយ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “តើខ្ញុំអាចចូលមក លើផែនដីយ៉ាងដូចម្តេច? ខ្ញុំមកពីក្រុមមនុស្សប្រមឹកមួយក្រុម។ តើខ្ញុំមកដល់ទីនេះ ដោយរបៀបណា? តើអ្នកណាផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវជីវិត? នរណាអោយប្រពន្ធខ្ញុំនោះ? តើ អ្នកណាឱ្យទារកនោះមកខ្ញុំ? តើប្រពន្ធខ្ញុំមកពីណា? តើជីវិតរបស់ខ្ញុំមកពីណា?” ខ្ញុំ បាននិយាយថា “ទោះបីទ្រង់សម្លាប់ខ្ញុំក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងទុកចិត្តទ្រង់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សាតាំងអើយ ចូរឃ្លាតឆ្ងាយពីខ្ញុំទៅ!”

210 ខ្ញុំបានដាក់ដៃលើទារក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “សាវ៉ុន អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំនឹងផ្តេក អ្នកនៅលើដៃម្តាយរបស់អ្នកក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត ពេលដែលពួកទេវតា របស់ព្រះមកយកអ្នកទៅឆ្ងាយ តែថ្ងៃណាមួយប៉ានឹងជួបអ្នកម្តងទៀត។ ខ្ញុំអត់ ដឹងពីរបៀបដែលវានឹងក្លាយជាអ្វីទេ អូនសម្លាញ់។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកយ៉ាងម៉េច ទេ នៅពេលដែលទ្រង់បែរខ្នងលើខ្ញុំ នឹងមិនស្តាប់ឮអ្នកផង។”

211 ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំស្លាប់ ហើយខ្ញុំកាន់នាងដោយដៃ យំ សម្រាប់នាង។ ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងដៃរបស់គាត់ បានស្លាប់នៅលើដៃនេះ នៅទីនេះ។ ក្រឡេកមើលមកខ្ញុំ ព្យាយាមដកដង្ហើមរបស់គាត់។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋាន តាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ តើឱ្យខ្ញុំប្រឈមមុខសាធារណៈម្តងទៀតយ៉ាងម៉េច ដើម្បីអធិប្បាយពីការព្យាបាលដ៏ទេវភាព? តើខ្ញុំអាចផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងដូចម្តេច ថា ទ្រង់ជាព្រះល្អ ហើយទុកឱ្យប៉ាខ្ញុំស្លាប់ ជាមនុស្សមានបាប? តើខ្ញុំអាចផ្សព្វផ្សាយ ការនោះយ៉ាងម៉េច? ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ត្រឹមត្រូវ។

212 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ វានឹងគ្មានបញ្ហាអ្វីឡើយ មិនថានោះគឺជាអ្វី។ បន្ទាប់មកខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីមួយនៅខាងក្នុងនៃហេតុផល ទាំងអស់ អ្វីមួយនៅក្នុងអារម្មណ៍ទាំងអស់ អ្វីៗផ្សេងទៀតដូចនោះ។ នៅខាងក្នុង មនុស្សដែលបានប្រារព្ធឡើងនៅក្នុងម៉ោងនោះ។ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតអាចធ្វើវា ហេតុផលទាំងអស់ អ្វីគ្រប់យ៉ាងអាចត្រូវបានបង្ហាញ អ្វីគ្រប់យ៉ាងអាចបង្ហាញថា វា ខុស ហើយខ្ញុំខុសដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះគឺ បានគំរូទុកជាមុន តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ ឡើងនៅខាងក្នុង។

213 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានខ្យល់បក់មកកាត់អាគារនេះ។ វិញ្ញាណរបស់នាងបានទៅដើម្បីជួបព្រះ។

214 បងប្រុស បងស្រី ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកថា នេះគឺជារឿងតែមួយគត់។ កុំព្យាយាមបង្កើតហេតុផលចេញពីវា។ កុំព្យាយាមឱ្យមានសក់រឹងព្រោះខ្ញុំបាននិយាយដូច្នោះ។ កុំព្យាយាមធ្វើអ្វីៗទាំងនេះ ដោយសារ នៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់អ្នក។ កុំព្យាយាមធ្វើវាអី ដូចជាការប្រឹងដោះស្រាយ។ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែរង់ចាំមុខព្រះអម្ចាស់រហូតដល់មានអ្វីធ្លាក់ចុះនៅខាងក្នុង!

215 មនុស្សជាច្រើនគិតថា មូលហេតុដែលអ្នកមានសក់រឹង មានន័យថាអ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌។ នេះមិនមែនមានន័យដូច្នោះទេ។ ពួកគេជាច្រើនគិតថា ពីព្រោះអ្នកគឺជាស្ត្រីល្អ មានសុដីធំ អ្នកនឹង...?...វាមិនមានន័យថាអញ្ចឹងទេ។ ពួកគេគិតច្រើនគិតថា ដោយសារតែក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ ហើយជារបស់ផង ទាំងនេះនិងក្រុមដ៏អស្ចារ្យនេះ និងវេជ្ជបណ្ឌិតដ៏អស្ចារ្យនៃទេវភាព។ មិនមានន័យថាអញ្ចឹងទេ។ ឃើញទេ?

216 មនុស្សជាច្រើនគិតថា ដោយសារតែពួកគេនិយាយភាសាដទៃដូច្នោះ ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះមិនមែនមានន័យថាអញ្ចឹងទេ។ ទោះយ៉ាងណា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតជាមានបន្ទូលជាមួយភាសាដទៃ។ ប៉ុន្តែវាបណ្តា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏ពិតនៅទីនោះ នឹងដោះស្រាយគ្រប់ពាក្យទាំងអស់! បើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងអ្នក ដែលធ្វើឱ្យអ្នកនិយាយជាមួយភាសាដទៃ ក្រឡេកមើលទៅខាងក្រោយហើយមិនយល់ស្របនឹងពាក្យដែលនៅសល់ បន្ទាប់មក វាជាវិញ្ញាណខុស។ ឃើញទេ?

217 វាត្រូវតែចេញមកពីខាងក្នុងដែលជាព្រះបន្ទូលតាំងពីចាប់ផ្តើមដំបូង។ “នៅក្នុងការចាប់ផ្តើមនៃការបង្កបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់” នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ចាប់ផ្តើមដើម្បីបង្កើត នាំអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិត អ្នកឃើញទេ។ អ្នកបានចាប់ផ្តើមនៅទីនោះជា គ្រាប់ពូជមួយ ហើយបានធ្វើការនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅពេលនេះ។ ហើយបន្ទាប់មក អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ទ្រង់បានសុគតដើម្បីប្រោសលោះអ្នករាល់គ្នា។ ហើយអ្នកគឺជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលនេះ ហើយតើអាច...ព្រះគម្ពីរ បានយ៉ាងដូចម្តេច! “ពីច្បាប់មួយទៅច្បាប់មួយ ពីបន្ទាត់មួយទៅបន្ទាត់មួយ។ នៅទីនេះបន្តិច នៅទីនោះ

បន្តិច។” “គ្មានចុចមួយឬស្នាមមួយនឹងត្រូវបាត់ឡើយ។” តើអ្នកធ្វើដូចម្តេចនៅលើលោកិយ អ្នកអាចជាផ្នែកមួយនៃព្រះបន្ទូលនោះ មិនយល់ស្របជាមួយផ្នែកផ្សេងទៀតឬផ្នែកណាមួយនៃវា?

218 ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ ខ្ញុំធ្វើឲ្យលើសម៉ោងឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំមិនចង់មានន័យថាធ្វើបែបនេះទេ រក្សាអ្នកយ៉ាងយូរ។ សូមទោសដែលខ្ញុំបានរក្សាទុកអ្នក។ មិនសោកស្តាយចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ។

យើងនិយាយត្រូវនៅចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ មិត្តអើយ។

219 អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថាគ្រាន់តែជាសមាជិកនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ។ ខ្ញុំគ្មានពេលវេលា ដើម្បីមើលថា តើមានសមាជិកអ្វីខ្លះទេ។ ខ្ញុំស្រមៃថាអ្នកទាំងអស់គ្នាជាអ្នកកម្សាន្តនៅទីនេះ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងខ្លះដែលបានកើតឡើង។ អ្នកនឹងទំនេរទេ បើខ្ញុំនិយាយប្រាំមួយនាទីទៀត? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន”—អេឌី។]

220 តើលោកឃឹក អូ រីកឃើ នៅទីនេះមកពីរដ្ឋអ៊ីរ៉ាក់ នោះគឺនៅទីនេះ ថា—ថ្ងៃអាទិត្យនោះខ្ញុំនៅទីនេះទេ? មានអ្នកណាដឹងទេ? គឺអស្ចារ្យណាស់ រឿងចម្លែក។

221 ខ្ញុំចុះមកទីនេះ មានមនុស្សជាច្រើននៅ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមាន... ខ្ញុំមានគំនរមនុស្សស្រស់ ហើយពួកគេម្នាក់ៗសមនឹងទទួលបាន។ ក្មេងប្រុស និងកុមារ អ្នករៀបការ អ្នកប្រមឹក និង—និងរឿងផ្សេងៗគ្នា និងអ្វីដែលសក្តិសម។ ពួកគេម្នាក់ៗគួរតែបានឃើញ។ ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីទាំងអស់បាននោះទេ។ ហើយខ្ញុំបានប្តេជ្ញាចិត្តទៅព្រះ ហើយកាន់ដៃខ្ញុំលើពួកគេ នៅក្នុងការអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំមិនអាចធ្វើបានទេ។ សូមទៅឯពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ធ្វើ... ទ្រង់ដឹងរបៀបធ្វើវា។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេម្នាក់ៗ។”

222 ប៊ីលីបានហៅខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំទើបតែចូលមកជាមួយបងប្រុសប៊ែង។ គាត់បាននិយាយថា “ប៉ាៗ បើអ្នក...”

223 ហើយ មើល ខ្ញុំឃើញមនុស្សបើកបរនៅទីនោះពេលខ្លះ ក្នុងផ្លូវតូច ហើយមើលទៅ។ ហើយខ្ញុំមើលទៅពួកគេ ហើយគ្រវីដៃដាក់ពួកគេដូច្នោះ ហើយពួកគេ—ពួកគេស្ទើរតែងាកក្បាលចេញ។ ខ្ញុំមិនចង់អោយអ្នកធ្វើដូចនោះទេ។

224 នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតនៅពេលដែលពួកគេបានទិញកន្លែងនោះនៅតុកសុន សម្រាប់ខ្ញុំរស់នៅ បងប្រុសតូនីមានកន្លែងមួយនៅទីនោះដែលគាត់ចង់ទិញឲ្យខ្ញុំ ប្រហែល៣ទៅ៤ ដងដែលកន្លែងនេះត្រូវចំណាយ។ គាត់ថែមទាំងចង់ដើម្បីដាក់ ច្រើនពាន់ដុល្លានៅលើវា ដោយខ្លួនឯងទៀតផង។ ប៉ុន្តែវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នក ចូលទៅទីនោះ អ្នកយាមទ្វារកំពុងឈរនៅទីនោះ។ មាឌធំ...មែនហើយ បន្ថែម នៅទីនោះ។ ប៉ុន្តែមាន...មនុស្សដែលរស់នៅទីនោះ អ្នកត្រូវតែមានក្រដាសនៃ ការអនុញ្ញាតជាមុន បន្ទាប់មកអ្នកយាមទ្វារនឹងហៅអ្នកហើយពិនិត្យមើលថាតើ វាមិនអីទេសម្រាប់ពួកគេចូល។

225 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកអាចស្រមៃ ឃើញខ្ញុំ បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំដែល មកឃើញខ្ញុំ ដែលចង់ចាប់ដៃខ្ញុំហើយសុំពរពីព្រះសំរាប់ខ្ញុំ តើអ្នកអាចស្រមៃថាខ្ញុំ ដាក់ខ្ញុំនៅទីនោះទេ តូនី?”

បាននិយាយថា “មែនហើយ អ្នកមាន...”

226 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តូនី វិធីដែលក្រុមជំនុំនិងពួកគេទាំងអស់មិនឱ្យមនុស្សមក ជុំវិញ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺសម្រាប់មនុស្សដែលមានអ្វីៗទាំងអស់ចង់អោយ ខ្ញុំធ្វើ។”

227 ពួកគេ និយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ បានប្រាប់ខ្ញុំ។ ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំនឹងនៅ ទីនេះ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកត្រូវតែកាន់ការប្រជុំ នៅទីនេះក្នុងក្រុមរបស់យើង។ មែនហើយ សូមថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះ! ព្រះ បានប្រាប់ខ្ញុំបែបនោះ។ បើអ្នកមិនធ្វើវាទេ បងប្រុសប្រាណាហាំ អ្នកប្រាកដជាមាន កំហុសហើយ។” ខ្ញុំនៅទីនោះព្យាយាមសិក្សា។ ឃើញទេ នោះជាអ្វី។ ឃើញ ទេ ហើយមនុស្សល្អជាច្រើនត្រូវបានគេវាយ ដោយសារចូលមក ដោយសារតែ ការនោះ។

228 គ្រាន់តែដូចជាបុរសម្នាក់ដែលកំពុងបរិច្ចាគនៅលើកសិដ្ឋានមួយ។ កសិករ ម្នាក់និយាយថា “ចូលមក អ្នកអាចបរិច្ចាគ។” ហើយអ្នកនឹងទៅដល់ទីនោះ ហើយបាញ់គោរបស់គាត់ ទន្សាយរត់នៅក្រោមគោ ហើយគ្រាន់តែបាញ់ទន្សាយ យ៉ាងម៉េចក៏ដោយ។ អ្នកឡើងលើរបង ជំនួសឱ្យការរៀងទៅនិងឡើងលើដូចបុរស សមរម្យគួរធ្វើ ឡើងលើរបងហើយបំបែកវាដូចនោះ។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក គាត់នឹងនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងចុះផ្សាយកន្លែងនោះ!” ខ្ញុំមិនធ្វើ—ខ្ញុំមិនបន្ទោសគាត់

បន្តិចសូម្បីមួយម៉ាត់ទេ? មែនហើយ តើគាត់ធ្វើអ្វី? គាត់រក្សាភាពសមរម្យរបស់ អ្នកប្រមាញ់ពីការចូលមក។ វាតែងតែជាវិធីនោះ។ វាជាអំពើអាក្រក់ដែលព្រាង ការល្អពីការមានបុព្វសិទ្ធិ។ វាតែងតែអញ្ជឹង។

229 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែមនុស្សពួកគេគឺ រាប់ពាន់នាក់ពិតជាមានតម្រូវការនិងចិត្តល្អ មនុស្សគួរឱ្យស្រឡាញ់ មនុស្សពេញដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ។

230 ឥឡូវនេះយើងមាន របៀបដែលមនុស្សទាំងនេះមកដូចនោះ។ យើងមិន អញ្ជឹងទេ មិនចង់បានទេ អត់ទេ។

ប៉ុន្តែបុរសនេះមក...

231 ប៊ីលីបាននិយាយថា “សូមរត់ចុះមក ឱ្យលឿន ប៉ាប៉ា។” បាននិយាយថា “លោកស្រីវីលដ្រូពបាននៅទីនេះជាមួយមនុស្សមួយចំនួនជិតស្លាប់ ត្រូវតែប្រញាប់ មើលពួកគេ។” ហើយខ្ញុំរត់ចូល ចុះមកទីនេះ។

232 ហើយត្រឡប់មកវិញ ពួកគេបាននិយាយថា “គ្មាននរណាម្នាក់នៅទីនេះទេ ក្រៅពីបុរសម្នាក់ដេកនៅលើចំហៀងនៃចំហៀងមួយ នៅទីនោះ នៅលើខ្នើយជា រៀងរាល់ថ្ងៃ នៅលើផ្នែកម្ខាងនៃអគារ។” បាននិយាយថា “គាត់ចង់អោយអ្នក អធិស្ឋានសំរាប់គាត់។”

ខ្ញុំឆ្លើយថា “មិនអីទេ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងដាក់គាត់ចូល” ខ្ញុំបានចូល មក។

233 ខ្ញុំគិតថា មានខាឌីឡែកដែលអង្គុយនៅខាងក្រោយ ឬប្រភេទនៃឡានធំ។ ខ្ញុំ បានជិះទៅ ហើយ...ហើយបុរសនោះនិយាយថា “តើអ្នកសុខសប្បាយជាទេ?” គាត់មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។

234 ហើយខ្ញុំបានដើរចូលទៅ ហើយបងស្រីវីលដ្រូព ជាចាស់កំសត់បានចូលមក។ អ្នកដឹងទេ គាត់មាន...

235 អ្នកដឹងពីករណីរបស់នាង មែនទេ? ឃើញទេ នាងមានជំងឺមហារីក។ បាន ស្តាប់នៅបន្ទាត់អធិស្ឋាន ប្រហែលមួយម៉ោងមុនពេលដែលខ្ញុំបានទៅដល់នាង។ ត្រូវឲ្យរបស់នាងមកដល់បានបង្ហាញ... វាមានរយៈពេលប្រហែលជាដប់ប្រាំបី ឆ្នាំមុន ជំងឺមហារីកក្នុងបេះដូង ឃើញទេ ហើយនាងកំពុងរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ហើយនាងកំពុងរស់នៅរដ្ឋ អាកាន់សាសឥឡូវនេះ។

236 ហើយនាងគឺនៅហ្វូនិក បន្ទាប់មក។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ប្អូនប្រុស រឺ លលៀ ខ្ញុំស្តាប់ការចូលមកដូចនេះ ប៉ុន្តែ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្មានកន្លែងស្នាក់នៅ ទេ។ ពួកគេបានធ្វើ...ពួកគេបាននិយាយថា...ស្រ្តីនេះនឹងត្រូវស្លាប់។ អូ! បងរឺ លលៀ!”

237 បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់នាំយកដង្វាយតូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ បងប្រុស រឺលៀ” បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចធ្វើចាហួយខ្មៅ។”

238 អូ នៅពេលដែលខ្ញុំបានឡើងទៅទីនោះ ហើយបានឃើញកែវតូចចាហួយ របស់នាង នាងបានអង្គុយនៅទីនោះ ខ្ញុំ...វាមើលទៅដូចជាពិសិដ្ឋណាស់សម្រាប់ ខ្ញុំញ៉ាំ។ ឃើញទេ? ស្រ្តីចំណាស់ម្នាក់ជាទីស្រឡាញ់នោះ អាយុប្រហែលជា ចិតសិបឆ្នាំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងស្រី ហាតទី...” ខ្ញុំ—ខ្ញុំ មិនអាចនិយាយ បានទេ។ អត់ទេ។ ព្រះយេស៊ូវបានឃើញស្រ្តីមេម៉ាយដាក់ប្រាក់បីសេន ហើយទ្រង់ —ទ្រង់—ទ្រង់បានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់តែម្នាក់គត់។ ឃើញទេ? ទេ ព្រះជាម្ចាស់នឹង ប្រទានរង្វាន់ដល់នាង។ យេ។

239 ហើយដូច្នោះព្រះអម្ចាស់បានព្យាបាលស្រ្តីម្នាក់ បានជាសះស្បើយនូវអ្វីដែល នាងមាន ចំពោះគ្រូគង្វាលរបស់គាត់នូវអ្វីដែលគាត់ បានគិតក្នុងគំនិត តើគាត់ត្រូវ ធ្វើអ្វី រឿងមួយទៀត។ ហើយ អូ ពួកគេទាំងអស់គ្នាចេញទៅ ស្រែក។

240 បន្ទាប់មកប៊ីលីបានរត់ចូល គាត់បាននិយាយថា “ប៉ាប បុរសនោះបានស្លាប់ ហើយ។ ខ្ញុំមិនអាច...”

ខ្ញុំបានសួរថា “តើនរណានៅទីនោះនៅក្នុងឡាន?”

241 “អូ!” គាត់បាននិយាយថា “មានបុរសខ្លះចុះមកពីរដ្ឋ អ៊ីរហ្គាន់ បាននិយាយ ថាគាត់មានប្រភេទនៃក្តីសុបិន្តមួយ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថា ខ្ញុំនឹងមិនផ្តល់អ្វី ដែលជាក្តីសង្ឃឹមមិនពិតទេ។ មានបីរយនៅទីនេះ រង់ចាំឥឡូវនេះ។” ហើយបាន និយាយថា “ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ គ្រាន់តែសរសេរយល់សុបិន្តចេញ។ បាន និយាយថា ខ្ញុំមានគំនរមួយនៅក្នុងនោះ ខ្ពស់ យ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែ បន្ថែមវាទៅវា។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នាំគាត់ចូលមក។ សូមឱ្យគាត់ប្រាំនាទី។”

242 មែនហើយ ពេលបុរសនោះចូលមក ប្រាំនាទី? គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំឈ្មោះ ធីន រីកឃើ” ខ្ញុំគិតថាឈ្មោះរបស់គាត់គឺមកពី “អ័រហ្គាន”។ ខ្ញុំគិតថាគាត់ជានិកាយ ផ្សេងទៀត ខ្ញុំមិនដឹងថា ព្រេសប៊ីធើរៀន អ្វីមួយ ព្រេសប៊ីធើរៀន ។

243 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានជួបអ្នកប្រហែលជា២០ឆ្នាំហើយ។ ខ្ញុំចុះមក ព្រៃស្រែនផ្ទាល់កន្លែងដែលអ្នក...” មិនមែនជាព្រៃស្រែនផ្ទាល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះរបស់ កន្លែងនោះ។ “នៅទីនោះ” បាននិយាយថា “ប្រទេសទាំងមូល មានចំណងជើង នៅលើក្រដាសគ្រប់គ្នារាល់ព្រឹក។” បាននិយាយថា “អ្នករាល់គ្នាបានដឹងអំពីវា ហើយ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែទៅអាគារដែលអ្នកនៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំ បានឃើញអ្នកឡើង។ ហើយនៅថ្ងៃមួយ នៅតាមផ្លូវ ខ្ញុំបានដើរឡើង” បន្តថា “មានបុរសបួនឬប្រាំនាក់នៅជុំវិញអ្នក ហើយខ្ញុំចាប់ដៃអ្នក។ ហើយអ្នក...ខ្ញុំបាន ប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំគឺជាបងប្រុសរីកឃើ ហើយអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកជានរណា។” បាន និយាយថា “យើងបាននិយាយគ្នាពីរបីម៉ាត់ ហើយបន្ទាប់មកបុរសមាឌធំបីឬបួន នាក់នៅជាមួយអ្នកគ្រាន់តែរុញអ្នកប៉ុណ្ណោះ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនមែន សម្រាប់ការិះគន់របស់អ្នកទេ ហើយខ្ញុំមិនមែនសម្រាប់អ្នកទេ។” គាត់និយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនយល់។”

244 គាត់បាននិយាយថា “វាបានទៅតាមផ្លូវនោះអស់រយៈពេលពីរបីឆ្នាំ ហើយ ក្រោយមក” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ...បុរសម្នាក់បានប្រាប់ខ្ញុំឱ្យមកស្តាប់រឿងអូឌ្លុះ ប្រហែលជាបីឆ្នាំមុន។” ហើយនិយាយថា “បុរសនោះចាក់ខ្សែអាត់។ ហើយ នៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ” គាត់ឆ្លើយថា “ខ្ញុំបានឮគាត់និយាយ។” ហើយនិយាយ ថា “បុរសនេះជឿថាអ្នកជា—ជាហោរា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា ខ្ញុំបានប្រាប់បុរសនោះ ថា ‘ខ្ញុំមិនដឹងអំពីរឿងទាំងនោះទេ។ ប្រហែលជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹង។’”

245 ដូច្នោះ បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកមានបុរសម្នាក់ទៀតបានផ្លាស់មកទីក្រុង របស់យើង មានការប្រជុំមួយ ហើយខ្ញុំបានជួបគាត់។ ហើយគាត់និយាយថា ‘ខ្ញុំជា ហោរារបស់ព្រះសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។’”

246 គាត់បាននិយាយថា “តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដែល នៅទីនោះ?” និយាយ ថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំកន្លែងដែលបុរសម្នាក់នៅទីនេះកំពុងស្តាប់ខ្សែអាត់ និយាយថា “រឿងប្រាណហាំ ត្រឡប់មកទិសខាងកើត ជាហោរានៅសម័យនោះ” អ្វីៗ ដូចនោះ។”

247 គាត់បាននិយាយថា “បុរសនេះ...” ខ្ញុំនឹងមិនហៅឈ្មោះគាត់ទេ ពីព្រោះស្តាប់ទៅវាមិនពិរោះ នៅទីនេះអ្នកឃើញទេ។ “ហើយគាត់បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំស្គាល់វីលៀមប្រាណហាំ។’ បាននិយាយថា ‘ប៉ុន្តែគាត់ខុសឆ្គងនៅក្នុងគោលលទ្ធិរបស់គាត់។’ បាននិយាយថា ‘គាត់មិនមែនជាពួកពេនទឹកស្ករទេ។ គាត់មិនជឿលើភ័ស្តុតាងដំបូងទេ។’ ហើយនិយាយថា ‘រឿងមួយទៀត គាត់និយាយថាមានហោរាធំនិងតូច។ គ្មានរឿងបែបនេះទេ។’ និយាយថា ‘មិនថាអ្នកគឺជាហោរាឬមិនមែននោះគឺជាអ្វីទាំងអស់។’”

248 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំ...មិនប្រកែកជាមួយអ្នកទេអំពីវា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែបាននិយាយថាខ្ញុំបានឮបុរសនេះ និយាយថាឈ្មោះវីលៀមប្រាណហាំ... បុរសនេះបានអះអាងថាគាត់ជាហោរាម្នាក់។” និយាយថា “ខ្ញុំឆ្ងល់ថាមានមនុស្សប៉ុន្មាននៅទីនោះ។”

249 “គាត់បាននិយាយថា ‘ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងអំពីបញ្ហានេះ។ ខ្ញុំជាហោរានៅសម័យនេះ។’”

250 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ គឺអ្នក?” បានបន្ថែមថា “សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកហើយនៅជាមួយអ្នក។”

251 គាត់បានទៅ ដោយមិនយកចិត្តទុកដាក់លើវាឡើយ។ ហើយបាននិយាយថាគាត់បានចាប់ផ្តើម ក្នុងចំណោមបងប្អូនរបស់គាត់ សេរីនីការប្រជុំបីឬបួន។ ហើយគាត់បានចុះទៅការិយាល័យប្រៃសណីយ៍ បាននិយាយថា “កុំ—កុំផ្លាស់ប្តូរសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ។ ទុកវាចោលនៅទីនេះរហូតដល់ខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ប្រហែលបួនឬប្រាំថ្ងៃក្រោយ។”

252 “មិនអីទេ” ពួកគេឆ្លើយថា។ ពួកគេដាក់សំបុត្រនៅទីនោះ មិនប្តូរវាទេ។
 គាត់បានចុះទៅមើលកូនស្រីរបស់គាត់។

253 ហើយនៅតាមផ្លូវ គាត់—បានឈប់នៅព្រះវិហារ។ ហើយគាត់មានការប្រជុំនៅពេលយប់នោះ។ នៅព្រឹកបន្ទាប់ គាត់បាននិយាយថាគាត់ទើបតែបានគិត។ “ទៅជួបអ្នកដឹកជញ្ជូនទូទៅ។” ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើ មានសំបុត្រមួយបានចូលតាមរយៈការិយាល័យប្រៃសណីយ៍ហើយបានទៅដល់កូនស្រីរបស់គាត់។ កូនស្រីរបស់គាត់បានបញ្ជូនទៅទីនោះ អ្នកដឹកជញ្ជូនទូទៅ។

254 ហើយគាត់បានបើកវាឡើង។ ហើយបាននិយាយថាវាគឺជាបុរសម្នាក់ គឺ លោក ហៀលឌឺប្រែន ដែលជាមិត្តរបស់ខ្ញុំម្នាក់ ដែលធ្លាប់ជាបុរសចាក់ខ្សែអាត់ សម្លេង។ បាននិយាយថាលោក ហៀលឌឺប្រែន មានពាក្យមួយមកពី រ៉េយ បរដេរ (នោះគឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ អ្នកដឹងទេ) ថាខ្ញុំនឹងរៀបចំការប្រជុំម្តងទៀតនៅទីនេះ ចាប់ពី២៨ដល់ថ្ងៃទីមួយ ទើបត្រឡប់មកមើលខ្លួនគាត់។

255 គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ ពួកគេព្យាយាមទាញខ្ញុំចូល អ្វីមួយដូចនោះ!” ឃើញទេ? ហើយគាត់បោះលិខិតនោះនៅក្នុងកន្ត្រកសំរាម ហើយ បន្តទៅបែបនោះ ឃើញទេ គឺដូច្នោះ។ ហើយបានទៅកាន់ការប្រជុំនៅយប់នោះ។ ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់...

256 បន្ទាប់មកគាត់បានចាប់ផ្តើមកាន់ចិត្តរបស់គាត់ហើយយំ នៅទីនោះនៅក្នុង បន្ទប់។

257 គាត់បាននិយាយថា “លោក ប្រាណហាំ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំត្រូវតែឈរនៅចំពោះ ព្រះ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងថាតើខ្ញុំដេកលក់ឬមានអ្វីកើតឡើងទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានសុបិន។ ខ្ញុំនឹងនិយាយថាខ្ញុំបានដេកលក់ហើយខ្ញុំ បានសុបិន។”

258 បាននិយាយថា “ខ្ញុំគិតថាកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ នៅផ្សារ បានជាប់ដៃរបស់គាត់ នៅក្នុង—បារ។” ហើយបន្តថា “នៅពេលដែលគាត់ជាប់ដៃ វាគឺជាបារវែងបោម ហើយទាំងអស់បានក្រឡាប់។” បន្ថែមថា “នៅពេលដែលខ្ញុំទៅរើសវា ពួកគេ សុទ្ធតែវែងបោមបែក ដោយមានស្នាមខាំមួយៗចេញពីវា។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំ បានរើសវាឡើង ដាក់វាចូលក្នុងបារវិញ។” បាននិយាយថា “វាខ្លះរៀលចេញ ហើយរៀលចុះ ដូច្នោះខ្ញុំបានព្យាយាមទៅរកវា ហើយនៅក្រោម...ស្មៅ។” ហើយ បាននិយាយថា “វារៀលនៅក្រោមរបងខ្សែច្រវាក់ចាក់សោរទាំងនេះ។ ហើយមាន មហាវិថីធំៗរត់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅខាងកើត ហើយ” គាត់បន្ត ថា “ខ្សែ—ច្រវាក់—នេះត្រូវបានគេភ្ជាប់—នឹងថ្មធំមួយនៅភាគខាងកើត។ ហើយខ្ញុំ បានត្រលប់ទៅទីនោះ ហើយគិតថាខ្ញុំនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្សែច្រវាក់នេះថយក្រោយ ទេ បន្ទាប់មកទៅយកវែងបោមមកអោយបុរសនោះ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបាន ចាប់ផ្តើមអនុញ្ញាតឱ្យខ្សែច្រវាក់ធ្លាក់ចុះ។”

259 និយាយថា “សំលេងបានធ្វើឲ្យ ផែនដីទាំងមូលញ័រ។” បាននិយាយថា “ផែនដីញ័រពីក្រោមជើងរបស់ខ្ញុំ។” ហើយនិយាយថា “បន្ទាប់ពីវាលប់ញ័រ ខ្ញុំ លឺសំលេងមួយ។” ហើយនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ វាគឺជាសំលេងរបស់ អ្នក” បន្តថា “ខ្ញុំបានដឹងហើយ មានអ្វីដែលត្រូវនិយាយ។” និយាយ—និយាយថា “វានិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងជិះផ្លូវលំបាកនេះម្តងទៀត!’”

260 ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមក្រឡេកមើលផ្ទាំងថ្មដូចនោះ ហើយ ក្រឡេកមើល ពពកកាលពីអតីតកាល។ ហើយដើរទៅទីនោះ ដោយឈរនៅ លើថ្មដែលទៅដល់ពីខាងកើតទៅខាងលិច មានរាងជារាងដូចនោះ ដូចសាជី ជ្រុង រត់ក្រឡប់មកទីនេះវិញទៅទិសខាងកើត ហើយ” និយាយថា “អ្នកកំពុង ឈរនៅទីនោះ លើសេះមួយដែលខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដូចវានៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ទេ។ សេះសដ៏អស្ចារ្យ ពណ៌សចុះនៅទីនោះ។” ហើយនិយាយថា “អ្នកស្លៀកពាក់ ដូចជាមេជនជាតិឥណ្ឌា ជាមួយនឹងរបស់ទាំងអស់ដែលមនុស្សឥណ្ឌាប្រើ។” បាន និយាយថា “គាត់មានប្រដាប់ពាក់លើទ្រូង។ ពួកគេគ្រវីនៅលើដៃ ហើយអ្វីៗ ទាំងអស់នៅជុំវិញបែបនេះ។” បាននិយាយថា “អ្នកបានលើកដៃឡើងដូចនោះ។” ហើយនិយាយថា “សេះនោះកំពុងតែឈរនៅទីនោះ ដូចជាសេះទាហាន ជាមួយ របាំងបែបនេះ ដើរ” ខ្ញុំកំពុងឈរស្ងៀម។ ហើយនិយាយថា “អ្នកបានទាញខ្សែខ្លះ ហើយបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច។”

261 បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានមើលទៅកាន់ទីនោះ ហើយមានអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ ជាច្រើន។” ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់...នោះគឺជាថ្ងៃសៅរ៍។ នៅព្រឹកបន្ទាប់ ខ្ញុំបាន អធិប្បាយលើប្រធានបទអ្នកវិទ្យាសាស្ត្រ អ្នកដឹងទេ ថាជាអារក្ស។ ហើយបាន និយាយថា “អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រនៅទីនោះបានចាក់អ្វីនៅក្នុងបំពង់ ហើយលាយវា។” បាននិយាយថា “អ្នកបានបញ្ឈប់សេះ ហើយលើកដៃរបស់អ្នកម្តងទៀតហើយ ស្រែកថា ‘ខ្ញុំនឹងជិះលើផ្លូវនេះម្តងទៀត!’” ហើយមានប្រសាសន៍ថា “ផែនដី ទាំងមូលញ័រ។ ពួកគេបានញ័រញ័រ” បន្តថា “ហើយក្រឡេកមើលទៅគ្នា ទៅវិញទៅមកដូចនោះ ហើយមើលទៅអ្នក។ ពួកគេគ្រាន់តែញាក់ស្នា ទៅរក ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ពួកគេ។” ហើយនិយាយថា “អ្នកបានចាប់ផ្តើម ទៅមុខឆ្ពោះទៅទិសខាងលិច។”

262 “ហើយនៅពេលដែលវាកើតឡើង” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញបុរស

ដែលហៅខ្លួនឯងថាជាហោរា អ្នកដឹងទេ” គាត់និយាយថា “គាត់ឡើងលើសេះ ដែលត្រូវបានលាយពំណសជាមួយនិងព័ណ៌ខ្មៅជាមួយគ្នា។” ហើយនិយាយថា “គាត់បានក្រោកឡើងនៅពីក្រោយសេះដ៏ធំនេះ។” បាននិយាយថា “វាគឺជា” បន្ត ថា “ឡើងពីលើពពក ផ្លូវនោះមិនបានចប់ប្រវែងនោះទេ។” ហើយនិយាយថា “សេះ នោះបានរាំ តាមខ្យល់បក់និងអ្វីៗនៅលើ—សម្លៀកបំពាក់របស់អ្នក។” ហើយបន្ត ថា “បន្ទាប់មកមេសេះនិងកន្ទុយផ្លូវឡើង។ អ្នកដឹកនាំអស្ចារ្យ សេះសធំ។ ដើរក្នុង ជួរវបន្ទាត់។” ហើយបាន—និយាយថា “បុរសនេះបានរត់ទៅខាងក្រោយអ្នក មកពី ប្រទេសកាណាដា” ហើយបុរសនោះរស់នៅក្នុងប្រទេសកាណាដា។ ហើយគាត់ បាននិយាយថា “ត្រឡប់មកវិញ ហើយ” គាត់បាននិយាយថា “គាត់បានយកសេះ តូចរបស់គាត់ ព្យាយាមដល់សេះដ៏ធំរបស់អ្នកចេញ ងាកវាជុំវិញ ធ្វើឱ្យត្រគាក របស់វាបុកទាស់នឹង...” បាននិយាយថា “វាមិនធ្វើឲ្យសេះធំរង្គើរឡើយ។ វាចេះតែ ដើរ។”

263 បាននិយាយថា “បន្ទាប់មក ភ្លាមៗនោះ” បន្តថា “អ្នកបានងាកមក។” បាន និយាយថា “នោះជាលើកទី៣ហើយដែលអ្នកបាននិយាយ ប៉ុន្តែលើកទី២ អ្នក បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងជិះ។’” ហើយនិយាយថា “អ្នកមិនអាចនិយាយដូចអ្វីដែល អ្នកបានធ្វើទេ។ អ្នកត្រូវបញ្ជា។” បន្តថា “អ្នកត្រូវងាកហើយហៅឈ្មោះបុរសនោះ ហើយនិយាយថា ‘ចេញពីទីនេះ! អ្នកដឹងទេថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចជិះលើផ្លូវនេះ ដោយមិនមានព្រះតែងតាំងឱ្យគាត់ធ្វើបានទេ។ ចេញពីទីនេះ!’”

264 ហើយនិយាយថា “បុរសនោះបានងាកមក។” ហើយនិយាយថា “បុរសនោះ បានសរសេរសំបុត្រមកខ្ញុំ។” ហើយនិយាយថា “ឆ្លងកាត់ត្រគាកសេះរបស់គាត់” គឺ ខ្មៅលាយពណ៌ប្រផេះ និងលាយបញ្ចូលគ្នា បាននិយាយថា “នៅលើត្រគាកសេះ របស់គាត់ត្រូវបានសរសេរឈ្មោះ ហត្ថលេខារបស់គាត់គឺដូចទៅនឹងសំបុត្ររបស់ គាត់ដែរ។ ហើយគាត់បានជិះចេញឆ្ពោះទៅខាងជើង។”

265 បាននិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកបានទៅចុះ ពីសេះធំនោះបានងាកមក នៅ ខាងលិច ឆ្ងាយតាមដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។” បាននិយាយថា “អ្នកឈរហើយ លើកដៃរបស់អ្នកឡើងដូចនោះ” បន្ទាប់មកគាត់ចាប់ផ្តើមយំ។ បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ដើម្បីមើលឃើញសេះឈរនៅទីនោះ មូកសង្គ្រាមនិងអ្វី គ្រប់យ៉ាងដូចនោះ ហើយ” បាននិយាយថា “ប្រដាប់ពាក់លើទ្រូងនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង

ភ្លឺ។” បាននិយាយថា “អ្នកបានកាន់ដៃរបស់អ្នកលើកឡើងបន្តិចទៀត។” ហើយ
និយាយថា “អ្នកមើលទៅម្តងទៀត បានរើសខ្សែខ្លះ បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំនឹងជិះ
ផ្លូវនេះម្តងទៀត!’” និយាយថា “ផែនដីទាំងមូលរញ្ជួយឡើងវិញ យ៉ាងដូច្នោះ។”
ហើយនិយាយថា “គ្មានជីវិតនៅសេសសល់ក្នុងខ្ញុំទៀតទេ ខ្ញុំទើបតែធ្លាក់ពីលើថ្ម។
បន្ទាប់មកខ្ញុំភ្ញាក់ឡើង។”

បាននិយាយថា “តើវាមានន័យយ៉ាងណា លោក?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងទេ។”

266 ព្រឹកបន្ទាប់...ជូនៀវជេកសុន ជាអ្នកដែលបានសុបិនអំពីពីរ៉ាមីត អ្នកដឹងទេ
ពេលខ្ញុំចេញទៅខាងលិច។ អ្នកនៅចាំទេ? គាត់ហៅខ្ញុំ មួយខែឬពីរមុនពេលនោះ។
គាត់មានក្តីសុបិន្តដែលកំពុងឆេះ។ គាត់ត្រូវប្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា
“ប៊ីលី...”

267 មានប្រហែលជាម្ភៃបានឈរនៅទីនោះ។ គាត់និយាយថា “ជូនៀវជេកសុន
ដែលនៅទីនោះ បាននិយាយថាគាត់ត្រូវតែប្រាប់អ្នកអំពីសុបិននោះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “សូមបញ្ជូនគាត់ទៅ ប្រហែលជា៥នាទី។”

268 គាត់បាននាំប្រពន្ធរបស់គាត់ចូលមក ហើយ គាត់បាននិយាយថា សម្រាប់
ធ្វើជាសាក្សី។ គាត់និយាយថា “ខ្ញុំសុបិន្ត បងប្រាណហាំ ខ្ញុំនិងប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបាន
ជិះចេញហើយ។” ហើយបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅភាគខាងកើត
វិញ ហើយខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅ វាដូចជា ចំណុចមួយ ដូចមានម្នាក់កំពុង
ហោះ។”

269 ឃើញទេ លោកិយមិនដឹងថាជាអ្វីនោះទេ អ្នកដឹងទេ។ អ្នកដឹងថាវា។ យើង
ដឹងថាវាជាអ្វី។ ឃើញទេ? យើងដឹងថាវាកំពុងស៊ើបអង្កេត និងវិនិច្ឆ័យពួកទេវតា
អ្នកឃើញហើយ។ ហើយរបៀបនៅមន្ទីរពេទ្យកោណនិងទាំងអស់ អំពីរបៀបដែល
វាកើតឡើងចុះក្រោម និងភាពងឆ្លាត តើពួកគេអាចជាចំណាំងផ្លាតហើយបាត់
ទៅយ៉ាងដូចម្តេច ទាញចេញពីអ្វីដែលពួកគេបានទទួល។ [បងប្រុសប្រាណហាំ
ខ្មាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់—អេឌី។] ឃើញទេ ពួកគេមិនដឹងថាវាជាអ្វីទេ ឃើញ
ទេ។ ឱពួកគេគិតអ្វីដែលពួកគេចង់បានចុះ។ ពួកគេហៅវាថាប្រមោលហោះ ឬអ្វី
ផ្សេងទៀត។ ពួកគេមិនដឹងទេ ឃើញទេ។

270 បាននិយាយថា “ហើយខ្ញុំបានឃើញវាមកដល់ ហើយខ្ញុំបានមើលវា។ ហើយវាជាអ្វីដែលបុរសនោះនៅលើសេះ។” ហើយនិយាយថា “គាត់បានមកដោយល្បឿនផ្នែកបន្ទោរ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញគាត់ចុះមកនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ ឈប់ឡានខ្ញុំ លោតចេញ។ នៅពេលវាកើតឡើង” បន្តថា “ថយន្តនោះ...សេះកំពុងឈរនៅលើផ្លូវ សេះពណ៌សដ៏អស្ចារ្យសេះទាហានដើរ។” នោះជាព្រះបន្ទូល ជាការពិត អ្នកដឹងទេ ដើរក្នុងក្តីអាណិត។

271 បាននិយាយថា “មានបុរសម្នាក់អង្គុយនៅទីនោះ។” បាននិយាយថា “គាត់—គឺគាត់ស្លៀកពាក់ខោអាវភាគខាងលិច មិនមែនជាពួកខៅបិយទេ ប៉ុន្តែ” និយាយថា “វាមើលទៅដូចជាប្រធានអនុរក្សប្រធានមួយ។” ឃើញទេ អំណាចទាំងអស់របស់គាត់ចេញពីភាគខាងលិច ជនជាតិឥណ្ឌាលើជនជាតិឥណ្ឌា អនុរក្សលើ ឃើញទេ។ ហើយនិយាយថា “បុរសម្នាក់បានទាញម្នករបស់គាត់ចុះ ហើយបាន...មើលទៅចំហៀង។” ហើយបាននិយាយថា “នៅពេលដែលគាត់បានងាកទៅចំហៀង” បាននិយាយថា “វាជាអ្នក បងប្រុស ប្រាណហាំ។” បាននិយាយថា “អ្នកមិនដែលនិយាយដូចដែលអ្នកធ្វើទេ។ អ្នកបាននិយាយថា ‘ជូនៀ!’” បានហៅគាត់បីដង។ “ហើយនិយាយថា ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។” ហើយនិយាយថា “បន្ទាប់មកអ្នកទាញឡើងលើស្រែមោលរបស់សេះនេះ។ អ្នកធ្វើប្រហែលចូបី ហើយបានយកពពក ហើយអ្នកបានឆ្កោះទៅទិសខាងលិច។”

272 គាត់និយាយថា “ចាំមួយភ្លែត ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលជុំវិញ ហើយនៅទីនេះមានសេះមួយតូចជាងមួយនោះ នៃពូជតែមួយ ប៉ុន្តែតូចជាង និងឈរ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានដើរជុំវិញគាត់ បាននិយាយថា ‘គាត់ត្រូវតែបញ្ជូនការនេះមកឲ្យខ្ញុំវិញ’” បន្តថា “ខ្ញុំចូលក្នុងនោះ។” (ជូនៀបានជិះបន្តិច ផងដែរ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “អ្នកដឹងពីរបៀបកែរបស់អ្នកសមនឹងអ្នក បងប្រុសប្រាណហាំពាក់ខ្សែនិងអ្វីគ្រប់យ៉ាង?”) បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានគិតថា ‘នេះសមនឹងខ្ញុំយ៉ាងល្អ។’ ដូច្នេះខ្ញុំបានទាញឡើងលើមេឃ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទាញក្បាលចុះហើយឈប់ គាត់បានបែកគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ ឃើញទេ? នៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញ” បន្តថា “ខ្ញុំបានឈប់សេះ ហើយចុះ និយាយជាមួយប្រពន្ធ។ សេះបានបាត់ទៅហើយ។” ហើយគាត់...?...

273 បន្ទាប់មក មួយថ្ងៃមុនថ្ងៃម្សិលមិញ ៣ថ្ងៃមុន ឡេអូមីស៊ីបានមក ចុះមក

ជាមួយក្តីសុបិន្តតែមួយ ដោយមិនដឹងថាជាអ្វីនោះទេអំពីវា អំពីការព្យាយាម បង្កាត់ពណ៌សដ៏អស្ចារ្យមួយទៅសត្វខ្មៅ ហើយពួកគេមិនអាចធ្វើវាបាន គ្មាន ទំនុកចិត្ត។ បាននិយាយថាខ្ញុំបានដើរឡើងនៅទីនោះ បាននិយាយថា “ឡេ អូ” និងប្រាប់គាត់ឲ្យធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំមិនចង់និយាយវានៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ “បាននិយាយថា តើអ្នកមិនឃើញទេឬ? ឥឡូវនេះ ដើម្បីដឹងថា ខ្ញុំមិនដឹងថាលោក អេដ ដុលតុនមានកូន-ប្រសារ-ហើយ កូន-ប្រសារ-មានឆ្កែមួយឈ្មោះដូចនេះ។ អ្នកនឹងដឹង ឡេអូ ដែលអ្នកកំពុងសុបិន។ ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកភ្ញាក់ពីគេង ចូរចាំពីវា!” ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលលឺបទបញ្ជា បែបនេះទេ។”

274 ប្រហែលជានៅពេលនោះ រ៉ែយ រូបបឺសុន បានចូលមក ហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកចាំនៅទីនោះមុនពេលដែលអ្នកចាកចេញពីក្រុមជំនុំ ជាលើកដំបូង? យើងបាន... ខ្ញុំបានឃើញអ្នកអង្គុយ ដូចជានៅប៉ាឡេស្ទីន។ យើង ទាំងអស់គ្នា ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង បានគេអង្គុយដូចជាតុអាហារ របស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកបាននិយាយ។ ហើយអ្នក... គាត់មិនប្រាកដ ថាអ្នកកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ?” បាននិយាយថា “ពពកពណ៌សមួយបានចុះមក ហើយទទួលអ្នក លើកអ្នកទៅឆ្ងាយ។” តើប៉ុន្មាននាក់ចង់ចាំពី—សុបិន្តរបស់បង ប្រុសរ៉ែយ? ហើយនិយាយថា “ពពកសលើកអ្នកទៅ” ហើយនិយាយថា “បន្ទាប់មក អ្នកបានទៅបាត់។ ខ្ញុំបានដើរឆ្លងកាត់តាមផ្លូវ ស្រែកនិងយំ។”

275 នៅពេលដែលខ្ញុំឡើងមកទីនេះ ហើយដៃដ៏តូចនោះក៏រលត់ទៅ គាត់បានអាន ការនេះ។ គាត់ទម្លាក់រនាស់រួចហើយចាប់ផ្តើមយំនៅពេលគាត់បានឃើញខ្ញុំកំពុង ឡើងមកនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញគាត់ទេដូច្នោះគាត់ប្រាប់ខ្ញុំនូវសុបិន។ ហើយ គាត់បាននិយាយថា... ហើយគាត់ត្រូវបានលើកឡើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា...

276 “ហើយ—អ្នកក៏ទៅបាត់” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានដើរតាមផ្លូវ គ្រប់ទីកន្លែង ព្យាយាមស្វែងរកអ្នក។ ខ្ញុំមិនអាចរកអ្នកឃើញទេ។ ខ្ញុំគឺ ស្រែកថា ‘អូ! បងប្រុស ប្រាណហាំ កុំចាកចេញទៅ!’” “មានពពកសចូលមកហើយទទួលអ្នកហើយលើក អ្នកនៅឆ្ងាយពីយើង ឆ្ពោះទៅភាគខាងលិច។” នោះគឺមុនពេលសាធីជ្រុងឬអ្វី ផ្សេងទៀត។ បាននិយាយថា “លើកអ្នកឆ្ពោះទៅភាគខាងលិច។ ហើយខ្ញុំបាន យំ ហើយខ្ញុំបានដើរតាមផ្លូវ។”

277 បាននិយាយថា “មួយសន្ទុះក្រោយមកខ្ញុំបានទៅអង្គុយនៅតុ។ ខ្ញុំ បានមើលទៅនៅទីនោះនៅក្បាលតុ។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចមើលឃើញ អ្នកភាគច្រើន គឺព្រិលពណ៌ស។” បាននិយាយថា “អ្នកកំពុងឈរនៅទីនោះ។” ហើយនិយាយថា “អ្នកនិយាយដោយមានអំណាច។ គ្មានការស្មានដល់ទេ។” បាន និយាយថា “មនុស្សគ្រប់គ្នាយល់ច្បាស់នូវអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។”

278 អូ បងប្អូនប្រុស ស្រីរបស់ខ្ញុំ ឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នាដឹង ខ្ញុំដឹងថាតើវា មានន័យដូចម្តេច? ឃើញទេ?

279 គ្រាន់តែមើល! នៅជិតព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំសូមព្រមានអ្នកឥឡូវនេះ ក្នុងនាមជា អ្នកដឹកនាំនៃដំណឹងល្អ នេះ។ កុំទទួលយកភាពល្ងង់ខ្លៅ។ កុំស្រមៃអ្វីទាំងអស់។ នៅទីនោះរហូតទាល់តែផ្នែកខាងក្នុងនៃខាងក្នុងត្រូវបានបោះយុត្តាទៅឯព្រះបន្ទូល ដែលអ្នកជាមនុស្សត្រឹមត្រូវនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ពីព្រោះនោះជារឿងតែមួយគត់នឹង... កើតឡើង យើងស្ថិតនៅក្នុងសម័យកាលបញ្ឆោតបំផុតដែលយើងមិនធ្លាប់រស់នៅ “វានឹងបញ្ឆោតដល់ពួកវេសតាំងបើសិនជាអាច” ពីព្រោះពួកគេមានការចាក់ប្រេង តាំង ពួកគេអាចធ្វើអ្វីៗបានដូចអ្នកផ្សេងដែរ។

280 សំអាតជីវិតរបស់អ្នកឱ្យប្រសើរឡើង។ ទូទាត់បំណុលរបស់អ្នក។ “កុំជំពាក់ នរណាម្នាក់” ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ឥឡូវ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់និយាយ ដូចជាការជួល ផ្ទះនិងរបស់របរ អ្នកអ្នកត្រូវតែធ្វើវា។ យករបស់ទាំងអស់ចេញពីដៃរបស់អ្នក។ ធ្វើអ្វី គ្រប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ត្រៀមរួចរាល់។ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច។ ចូរចាំថា នៅក្នុងព្រះនាម នៃព្រះអម្ចាស់ គឺជាអ្វីមួយ ជួសជុលដើម្បីឱ្យកើតឡើង។

281 ខ្ញុំនឹងឡើងលើភ្នំនៅសប្តាហ៍នេះ មិនមែនដើម្បីតាមប្រមាញ់សត្វកំប្រុក ទេ។ ជាការពិត ខ្ញុំចូលចិត្តបរិបាញ់សត្វកំប្រុក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទៅទីនោះសម្រាប់ គោលបំណងនេះ និយាយថា “ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំមិនដឹងផ្លូវណាត្រូវ ផ្លាស់ប្តូរទេ ហើយទូលបង្គំក៏មិនចង់ខកខានរឿងនេះដែរ។ ជួយទូលបង្គំផង។”

282 អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានអោយអ្នក។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលខ្ញុំបានជួបអ្នក ទាំងអស់គ្នា ហើយយើងជួបក្នុងទឹកដីល្អប្រសើរជាងនៅទីនេះ។

283 ហើយតើយើងមកទីនេះដើម្បីអ្វី? ពួកយើងកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង? តើយើងមក ទីនេះដើម្បីលេងហ្គេមឬ? តើយើងមកទីនេះ បើកប្រជុំដូចជាផ្ទះសំណាក់ឬ? វា

ព្រះគ្រីស្ទមិនអាចមករហូតដល់ក្រុមជំនុំនោះគឺត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះ។ ទ្រង់កំពុងរង់ចាំ ពួកយើង។ ខ្ញុំជឿថាយើងនៅចុងបញ្ចប់។

284 រកមើល នៅក្នុងកាលីហ្វ័រញ៉ា។ សូមក្រឡេកមើលកុបកម្ម។ រកមើលមនុស្ស ដប់ប្រាំបួននាក់ត្រូវបានសម្លាប់ ពូជសាសន៍។ តើខ្ញុំមិនបានប្រាប់អ្នកទេ កាល ពីថ្មីៗនេះ ថាម៉ាទីនលូធើយីងនឹងដឹកនាំមនុស្សរបស់គាត់ទៅរកការសម្លាប់រដ្ឋាល មួយ? តើមានប៉ុន្មាននៅចាំបាន? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាមែន”—អេឌី។] មិនមែន ជាពួកមនុស្សវិស្វករពណ៌ទេ វាជាអ្នកដឹកនាំដែលជំរុញពួកគេ។ វាមិនមែនជាការ ធ្វើសមាហរណកម្មទេ ការបែងចែក និងអ្វីដែលពួកគេចង់ហៅវា វាជាអារក្ស។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ មិនត្រឹមតែពណ៌ស ពណ៌ នេះគឺជាអ្វីទាំងអស់នៃពួកគេ។ វាជា អារក្ស។

285 សតិអារម្មណ៍និងហេតុផលរបស់មនុស្សត្រូវបែកបាក់។ គ្មានសង្ឃឹម។ វា ហួសពីក្តីសង្ឃឹម។ រឿងទាំងមូលគឺជាការឈឺ-ចុកចាប់។ បញ្ញាវិញ្ញាណរបស់ មនុស្ស ពួកគេមិនអាចធ្វើការសម្រេចចិត្តបានទេ។

286 ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកនយោបាយទេ។ ខ្ញុំមិនទាំងជាអ្នកប្រជាធិបតេយ្យឬ សាធារណរដ្ឋ។ ពួកគេសុទ្ធតែកខ្វក់។ ខ្ញុំសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រមួយ ហើយនោះ គឺជាព្រះរាជាណាចក្រនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ហ្នឹងហើយ។ ប៉ុន្តែតើនៅលើលោកិយ នេះតើអ្នកធ្លាប់ឃើញក្រុមនៃអាយ៉ងដូចជាយើងបានកើនឡើងនៅទីនោះឥឡូវនេះ ដូចជាក្រុមនៃចិកសានដែលយើងបាន នៅទីនោះ? “ហេតុអ្វី” ពួកគេនិយាយថា “អ្វីដែលមនុស្សចង់បាន! បើពួកគេចង់បាន កុម្មុយនីស្តយើងនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេ នូវកុម្មុយនីស្ត។ បើពួកគេចង់បានសមាហរណកម្ម យើងនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវ សមាហរណកម្ម។ ចង់បានការបែងចែក យើងអោយអ្វីទាំងអស់។” តើវា...តើ មនុស្សនៅឯណា?

287 ឱព្រះអង្គអើយ! គឺដូចជាវេទិកានេះដែរ។ តើបុរស បុរស បុរសនោះ នៅ ទីណា? ឈរសម្រាប់គោលការណ៍មួយ? តើស្ត្រីដែលឈរលើគោលការណ៍ មួយនៅឯណា? តើក្រុមជំនុំណាដែលឈរលើគោលការណ៍? ខ្ញុំគ្មានតម្លៃក្នុង ពេលវេលាសម្រាប់បំណងប្រាថ្នាមួយ—ផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងវិញ្ញាណសម្របសម្រួល។ ស្ត្រីគឺជាស្ត្រី សូមឱ្យនាងក្លាយជាស្ត្រី។ បើបុរសជាបុរសសូមឱ្យគាត់ក្លាយជាបុរស ពិត។

288 បើគាត់ជាប្រធានាធិបតី...តើចនឃ្វីនស៊ីអាជាមរបស់យើងនៅឯណា? តើអ័ប្រាហាំលីនខុនរបស់យើងនៅកន្លែងណា ជាមនុស្សគោលការណ៍? តើលោកជាតទ្រឹកហេនរីរបស់យើងនៅទីណា បាននិយាយថា “ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវសេរីភាពឬឱ្យខ្ញុំស្លាប់”?

289 តើបុរសម្នាក់ដែលឈរនៅខាងអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅឯណា? តើបុរសនោះនៅដែលហ៊ាននិយាយមិនខ្លាចនៅឯណា? ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ លោកិយទាំងមូលប្រឆាំងនឹងគាត់ និងនិយាយអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ហើយឈរសម្រាប់វា ហើយស្លាប់សម្រាប់វា។ តើអាណុលរ៉ុន រីងហ្គ្រីដរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះនៅឯណា? តើបុរសនៃសេចក្តីស្មោះត្រង់នៅឯណា? តើបុរសមានវិញ្ញាណនៅឯណា? ពួកគេពិតជាគួរឱ្យចង់សើចនិងរីកដុះដាលរហូតដល់ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេឈរនៅទីណាទេ។

290 ព្រះអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឈរជាមួយគោលការណ៍នៃបុរសម្នាក់ ដែលជាអ្នកដឹកនាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ “ត្បិតផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅតែវានឹងមិនដែលបាត់ឡើយ។ នៅលើផ្ទៃនេះខ្ញុំនឹងសាងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ។ ហើយទ្វារនៃឋាននរកនឹងមិនអាចយកឈ្នះលើវាបានឡើយ។”

ចូរយើងក្រោកឈរឡើង។

សូមសរសើរដល់ក្រវ៉ាត់ដែលចង
ដួងចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ជា
គ្រីស្ទបរិស័ទ។
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចទៅនឹងខាងលើ។

ឥឡូវសូមចាប់ដៃគ្នា។

ពេលយើងកាត់ចំណែក
វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរូបរួមគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថានឹងជួបគ្នាម្តងទៀត។

រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!
 រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅបាទាព្រះយេស៊ូវ
 រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!
 ព្រះគង់ជាមួយអ្នករហូតយើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

291 សូមអានក្បាលរបស់យើងឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលបងប្រុស នេវីល
 បញ្ចប់នៅក្នុងពាក្យអធិស្ឋាន។

292 សូមត្រលប់មកវិញនៅយប់នេះ ឥឡូវនេះ។ យើងកំពុងរំពឹងថានឹងមានកម្ម
 វិធីល្អនៅយប់នេះ នៅឯរោងឧបោសថ។ សូមព្រះប្រទានពរ។ ហើយអធិស្ឋាន
 សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។

293 កុំគិតថាខ្ញុំជាមនុស្សឆ្លាត។ កុំគិតថាខ្ញុំកំពុងព្យាយាមរុញអ្វីមួយមកលើអ្នក។
 ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ហើយខ្ញុំមានគោលការណ៍មួយក្នុងព្រះគម្ពីរ។ គ្មានព្រះបន្ទូល
 ណាមួយអាចត្រូវបានយកចេញពីវាបានទេ។ ក៏មិនអាចបន្ថែមមួយពាក្យចូលទៅ
 វាបានដែរ។ ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាវិធីដែលវាត្រូវបានសរសេរ។

294 សូមអានក្បាលចុះហើយគ្រូគង្វាលដ៏ស្មោះត្រង់របស់យើងបានបញ្ចប់
 ក្រុមជំនុំ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស នេវីល។

ហើយដោយមិនបានដឹង KHM65-0815

(And Knoweth It Not)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅព្រឹក ថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 15 សីហា 1965 នៅឆ្នេរខ្សាច់ប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺរស៊ិនវីល អ៊ិនឌៀអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសានេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG